

גנזי חיים

על

כוונות הסעודה

נוסח ספרד ועה"מ

מאת תלמידי הרה"ג רבי

מרדכי עטייה

שליט"א

ניתן להשיג ספר זה וספרים נוספים
בישיבת החיים והשלום, רח' יוסף בן מתתיהו 18, ירושלים.

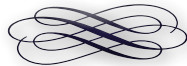
וכן בטלפון 0544/867-930
joel@hakoune.com
www.ateretmordechai.org

 ירושלים תשפ"א

©

כל הזכויות שמורות

מותר לשכפל, להעתיק ולצלם כל חלק מהחומר שבספר זה, ללא רשות מפורשת מהמוציא לאור, לצורך לימוד בלבד וללא כוונת רווח ובתנאי שלא לשנות את תוכן הדברים בשום אופן

תוכן העניינים

k	סדר כוונת המלח
ג	סדר כוונת האכילה דמנוח
ק	סדר הכנות לברכת המזון
י	סדר לשם יחוד - בן איש חי
ח	סדר כוונות מים אחרונים
ט	סדר אמירת למנצה בנגינות וגו' בצורת המנורה
י'	סדר אמירת פסוקי אברכה וכו'
י'	סדר כוונת גירוש הסט"א מהשולחן
יא	כוונת מאה ברכות - קודם שיתחיל ברכת המזון
יב	סדר הזימון
יט	סדר ברכת המזון בקיצור
כז	סדר ברכת הגפן
כז	סדר ברכת המזון עם כוונות מטבע ברכה
כז	ברכה ראשונה (ברכת הזן)
סג	סדר כוונת אמן
נג	ברכה רביעית (ברכת האל אבינו)
פ	סדר ברכת הגפן
כפ	סדר יחוד החיוורת
פה	יחודים לפני ק"ש עה"מ
פה	ליל א'
פז	ליל ב'
חפ	ליל ג'
ז	ליל ד'
כז	ליל ה'
טז	ליל ו'
זח	ליל שבת
ק	סדר כוונת פותח את ידיך

סדר כוונות הסעודה

כולל ברכת המזון בקיצור/מ"ב

בנוסף עה"מ ו ספרד

כוונת טבילת הלחם במלח

בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מלתא, אלא במזלא תליא מלתא.
זכותא הוא זווג השערות שבנוצר ונקח, ש-שער ענינו גבורה - רי"ו,
ו-ב' פעמים רי"ו ע"ה, עולה זכות.

מזלא הוא בגימטריא ג' הוי"ת, שהוא אור הנמשך ממוחא סתימאה דא"א,
א. למצח והפנים, ומשם ל-נוצר (מזל ה-ח'),
ב. לדיקנא דא"א, ומשם ל-ונקה (מזל הי"ג).

ג' הוי"ת של נוצר נקרא לחם	ג' הוי"ת של ונקח נקרא מלח
יהוה יהוה יהוה	יהוה יהוה יהוה
בג' מזלא	בג' מזלא

וכשיטבול ה-לחם [נוצר], ב-מלח [ונקה], יכוין לזווגם

מקורות: ספר הליקוטים דף ט"ו אמצע ע"ג, ובדף ט"ז סוף ע"א הזכיר בעיקר מזוני,
וכן הוא בנה"ש דף מ"ז ע"ב ד"ה לחם.

יש לטבול הלחם במלח ג' פעמים (ע"י מעין החכמה דף ב' ע"ב בסוף ש' היחודים, ובא"ח).

(שער המצוות פ' עקב, בניהו דף ט"ו ע"ב, ע"פ הגהות הבא"ל ח"ד דף נ')

יכוין בכללותה להמשיך שפע ומזון מציצוניות או"א לזו"ן. ולהמשיך שפע ומזון מיצירה לעשיה. ולברר הטוב שבמאכל, ולברר ניצוצי הקדושה המעורבים בו על ידי חטא אדם הראשון. וגם לתקן איזה נשמות חוטא שנתגלגל בו בעונו, לתקנם ולבררם על ידי מחשבה דאבא (ח"ב דאבא).

כוונת ש"ן ול"ב שיניים

אחוריים דבינה - בגי' קס"ו
יוד. יוד. ה"י. יוד. ה"י ואו.
יוד. ה"י ואו. ה"י

אחוריים דחכמה - בגי' קפ"ד
יוד. יוד. ה"י. יוד. ה"י ו"ן.
יוד. ה"י ו"ן. ה"י

קפ"ד וקס"ו גי' ש"ן שעל ידו הברור. ויכוין כי א' בציור יו"י גי' ל"ב שיניים, והם ל"ב נתי' חכמה שעל ידם הברור.

(4 מרכיבים)

כוונת מ"ו (כשרואה הלחם)

א' בציור יו"י גי' כ"ו גי' יהוה לחי עליון - כנגד חכמה דאבא ושיניהם גי' מ"ו מילוי דשם ע"ב
 א' בציור יו"ד גי' כ' לחי תחתון - כנגד בינה דאבא **יוד. ה"י ו"ן. ה"י**, כי במחשבה נעשה הברור.

כוונת נ"ח (אוכל שאתה מניח בין ב' הלחיים)

א' בציור יו"י גי' ל"ב ול"ב וב"ו גי' אל יהוה ע"ה, גי' אוכל הנרמז בלחיים, וע"ה גי' נ"ח.
 א' בציור יו"ד גי' כ"ו

כוונת התכללות האלפי"ן זה בזה (כמו חילוף המוחין)

יכוין לכלול חצי התחתון דאל"ף ראשונה בחצי התחתון דאל"ף שניה, גי' כ"ו.
איהויהוה הבן בחכמה (יחוד או"א עילאין).
 יכוין לכלול חצי העליון דאל"ף ראשונה בחצי העליון דאל"ף שניה, גי' ל"ב.
יאהויהוה חכם בכינה (יחוד ישסו"ה).

כוונת לח"ם (עצמות המאכל - לחם)

(ותכוין באוכל הנזכר שיהיה מתוקן ונגמר - שער המצוות)

נ"ח עם כ' גי' ה' היויות **יהוה יהוה יהוה**,
 כמספר **לח"ם**.

א' בציור יו"י גי' ל"ב ול"ב וב"ו גי' נ"ח.
 א' בציור יו"ד גי' כ"ו
 א' בציור יו"ד גי' כ' (בינה דמ"ו, כנגד האשה - את הלחם אשר הוא אוכל).
 לכוללם בשורש

כוונת ד"ק (טחינת הלחם)

יכוין לטחון ולדקדק לחם זה בל"ב שיניים, כדי שיצא הקדושה מהקלי'. ועל ידי כך יתברר האוכל במ"ו ונ"ח שעולים ד"ק.

ד' אלפי"ן דמ"ו ונ"ח גי' ד"ק.
לח"ם וד"ק גי' יעקב.
מ"ו נ"ח ד"ק גי' יצחק.

גי' כ"ו סה"כ גי' מ"ו **יוד. ה"י ו"ן. ה"י**
 גי' כ' סה"כ גי' נ"ח **אל יהוה ע"ה.**
 גי' ל"ב סה"כ גי' נ"ח
 גי' כ"ו

הערות האדמו"ר מקארנא 31

הערה 4 מ"ו-נ"ח עולה מנו"ח. ויתעלה בקדושה. מ"ו + נ"ח + ד"ק עולה יצחק, המכניע וכורת הקלי', וממשיך שפע ופרנסה. לטחון דק דק, כדי שיצא הקדושה מהקלי'.	הערה 5 א. יכוין לבנות קומת השכינה ע"י גי' אלפי"ן אלו שיהיה נקראת לחם ראוי ליחוד הנורא. ב. ליתן צורה וכלי אל הניצוץ שיהיה נקרא "לחם". ג. ואז עולים האלפי"ן מ"ו + נ"ח + לח"ם כמנין יעקב - ונתן לי לחם (לאכול), כי יעקב הוא הצורה לכל הנשמות.	הערה 2 יוד הי ואו הה - 58. שם של בת עין, נקודת ציון, שמשם יוצא השפע - אוכל ע"ה. ליתן ניחא לנשמות והניצוצות, ואז נעשים אוכל.	הערה 1 יוד וו יוד, יוד וו דלת - 518. א. השלך על ה' יהבך - 518. ב. ב"פ ע"ן, ב"פ און, חט"ם פ"ה סה"כ 518, אשר משם השפע יורד. ג. תנ"ה (קס"א קמ"ג קנ"א) ס"ג סה"כ 518.

כוונת פ"ד (בליעת המאכל)

(גמר הבירור נעשה באיצטומכא. החלק הטוב נספג בדם, הפסולת יוצא לחוץ)

נ"ח וכו"ג גי' פ"ד, גי' אחה"ע שבגרון שהוא אימא, שלשם נדחה המאכל מאבא (שהוא החיך).
 וגם פ"ד גי' חנו"ך שהוא מטטרו"ן שביצירה, שבו אל יהוה גי' אוב"ל, כי אוכל נפש הוא ביצירה (הנותן לעשיה, הנקראת אכילה).
 גם יכוין יוד הוה וו הוה אדנ"י (עשיה) גי' בליעה.

גי' ל"ב סה"כ גי' נ"ה אל יהוה ע"ה
 גי' כ"ו

גי' יהוה
 (חכמה דמ"ו, שהוא החיך - אבא, הדוחה את המאכל לגרון).

כוונת ש"ע (כשיורד לאיצטומכא)
 גם יכוין לחבר את כל הכוונות הנזכרות שהם מ"ו נ"ה לח"ם ד"ק פ"ד

הם י"ד אלפ"ן, ויכוין שהם כמספר ש"ע¹ נהורין שהם כמספר שני שמות אל מלאים אלקף למד (יצירה - אל יהוה) אלקף למד (עשיה - אל אדנ"י)

מ"ו
 נ"ה
 לח"ם
 ד"ק
 פ"ד

אכילה גי' אהיה. יוד הא ואו הא, ביום יכוין
 וגם גי' אדנ"י ע"ה שהיא עשיה, כדי לכלול מידת לילה ביום.
אוכל גי' אל יהוה שהיא יצירה, בלילה יכוין
מאכל גי' יאהדונהי שנכללים זה בזה. ביום ובלילה יכוין

תפילה על האכילה

תפלה לאחר כוונות האכילה

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שפכת סגלת מ"ו נ"ה לח"ם ד"ק פ"ד העולה כמספר ש"ע נהורין שהם ב"פ אלקף למד אלקף למד מלאים שתפעל אכילתי פעלת הקרבן שיקרב הכחות העליונים ממה ש למעלה, כי כן האכילה תמציתה הולך לפי, ומהקבד ללב, ומהלב למח ממה ש למעלה, מעשיה ליצירה, ומיצירה לבריאה, ומבריאה לאצילות, מדרגה למעלה מדרגה עד אין סוף ברוך הוא, ומשם ישתלשל ויורד שפע גדול לכל העולמות עד הגיעו עלי וכל איבר מאיברי יחזיק איבר שפנגדו בעליון:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שכל ניצוצי הקדשה שבמאכל הזה, וכל רוחות המגלגלים שבו, שיתבררו ויתקנו פראוי, ומה שלא יתברר ויתקן פראוי אתה האל עשה חסד ברחמיך הרבים תשלים לבררם ולתקנם, ועשה למען שמך הגדול שלא יחטיאוני ולא יזיקוני, ותשמרני ותצילני מאכילת דבר אסור ולא תבוא תקלה על ידי ותחבר כל ניצוצי הקדשה שנתפזרו על ידי בקלי' ותחזירם אל הקדשה כמשפט הראשון מנקות מכל רע, ואת נפשותינו תטהר, והנה יהוה אלקינו למלך על כל הארץ ביום ההוא והנה יהוה אלקינו אחד ושמו אחד.

יהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה דינו כוננהו.

הערות האדמו"ר נקארנא פ"ס

הערה 1

1. תכוין "לחמכם לשבע", ב"פ ש"ע נהורין. לחמשיך הברכה והפרנסה מאת הארת הפנים ולא מן האחוריים "מאור פני מלך חיים".
  2. ואז מרגיש הארה ושמחה מעליית הניצוצין והנשמות. "ופסה נאכל על השובע" (רמז לב"פ ש"ע).
- בכוונת "פותח את ידך" י"ד אלפ"ן, "ומשביע" (שבע) לכל חי רצון".

סדר הכוונות לברכת המזון

כוונת מאה ברכות - קודם שיתחיל ברכת המזון

חול	שבת	יר"ט	
שם אדני' צגי ס"ה ומילוי מילואו (ד"ל אותיות) אלף למד פא, דלת למד תו [צרכ"ס תי"ו] נוף ואו נוף, יוד ואו דלת.	ישם ע"צ יהו"ה כ"ז יוד הי ויהי הי	ישם ס"ג וי' אות' יהו"ה כ"ז יוד הי ואו הי ס"ג יוד הי ואו הי י' אות' גי יוס עוב - ע"ג	
ס"ה עס ד"ל ע"ה צגי' מאה ברכות.	כ"ז עס ע"ב וכלל' ב' השמות צגי' מאה ברכות	כ"ז עס ס"ג עס י' אות' ע"ה צגי' מאה ברכות.	

טבלת ד' ברכות בחול:

מילת ה' שבסיום הברכה	כללות ברכה														
יהוה	להאיר למוח החכמה דנוק' אלף למד פא	ברכה א' הזן	הזן את הכל												
אלהים	להאיר למוח הבינה דנוק' דלת למד תו [צרכ"ס תי"ו]	ברכה ב' הארץ	על הארץ ועל המזון												
<p>צג' ימים א' ישאיר תוס' שבת, וצג' ימים אחרונים יקבל תוס' שבת</p> <table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 33%;">יוס א' ויוס ו'</td> <td style="width: 33%;">יוס צ' ויוס כ'</td> <td style="width: 33%;">יוס ג' ויוס ד'</td> </tr> <tr> <td>קס"א אלף הי יוד הי</td> <td>קמ"ג אלף הא יוד הא</td> <td>קנ"א אלף הה יוד הה</td> </tr> <tr> <td>אל שדי</td> <td>אל יהוה</td> <td>אל אדני</td> </tr> <tr> <td>שצריאה</td> <td>שצוירה</td> <td>שצטשיה</td> </tr> </table> <p>יכוין להאיר מתוספת סעודות שבת לימי החול בונה ברוחמינו ירושלים</p>	יוס א' ויוס ו'	יוס צ' ויוס כ'	יוס ג' ויוס ד'	קס"א אלף הי יוד הי	קמ"ג אלף הא יוד הא	קנ"א אלף הה יוד הה	אל שדי	אל יהוה	אל אדני	שצריאה	שצוירה	שצטשיה	להאיר למוח החסדים דדעת דנוק' נוף ואו נוף	ברכה ג' בונה ירושלים	
יוס א' ויוס ו'	יוס צ' ויוס כ'	יוס ג' ויוס ד'													
קס"א אלף הי יוד הי	קמ"ג אלף הא יוד הא	קנ"א אלף הה יוד הה													
אל שדי	אל יהוה	אל אדני													
שצריאה	שצוירה	שצטשיה													
- -	להאיר למוח הגבורות דדעת דנוק' יוד ואו דלת	ברכה ד' הטוב והמטיב	האל אבינו . .												

טבלת ד' ברכות בשבת ויו"ט: (בכללי הברכה ובמילת ה' שבסיום הברכה. ובברכה רביעית בכללי הברכה בלבד)

ברכה	התכללות העולמות	המשכה למוח' דו"א	המשכה למוח' דנוק'
ברכה א' הזן	אצילות דאצילות	למוח חכמה דז"א יוד הי ויהי הי	למוח חכמה דנוק' יוד ואו דלת
ברכה ב' הארץ	צריאה דאצילות	למוח צינה דז"א יוד הי ואו הי	למוח צינה דנוק' הי יוד דס"ג
ברכה ג' בונה ירושלים	ניירה דאצילות	למוח חסדים דדעת יוד הא ואו הא	למוח חסדים דדעת ויהי יוד ויהי ואו אלף ואו
ברכה ד' הטוב והמטיב	עשיה דאצילות	למוח גבורות דדעת יוד הה וו הה	למוח גבורות דדעת הי יוד דס"ג

כוונות מזיגת הכוס:

קודם שימזוג הכוס, יכוין כי הוא ייך דיי, כמספר ג' וויין דסס צ"ן, ועס צ"ן עלמו צגרי ייין כזה: ווו יוד הה וו הה. גם יכוין לחמישה ידות דסס צ"ן, שצגרי יי"ך כזה:

יִּמְנַצֵּךְ   מְנַצֵּךְ   מְנַצֵּךְ   מְנַצֵּךְ   מְנַצֵּךְ

וימזגו צתשעכ יודין דעסמ"צ כמספר בוי"ם: יוד ה' וי' ה' - יוד ה' ואו ה' - יוד ה' ואו ה' - יוד ה' וו הה.

בשבת: רצה והחל יצנו יכוין להפלה שיחלינו ה' מהכנסת ושליעת מטטרו"ן, ושחסיכ הכנסה ע"י ז"א דאצילות או ע"י עולם הבריאה.

בראש חודש: ... ביום

<p>ר יכוין צגרי ריבוע חלכ"ס פשוט</p> <p>א רמז צר"ח חלכ"ס פשוט</p> <p>ש יכוין צגרי חלכ"ס דיודיין</p> <p>יכוין צגרי קס"א קנ"א</p> <p>ע"כ צגרי</p>	<p>א אל אלה אלהי אלהים.</p> <p>אלהים.</p> <p>אלה לבד ה' יוד במ.</p> <p>אלה ה' יוד ה' - אלה הה יוד הה.</p> <p>שני דלת יוד צגרי תמיד ה"ה (ניקוד קמץ רומז לא"ה).</p>
--	--

ברכת הטוב והמטיב:

הטוב החסדים והמטיב הממתיקים לגבורה ברדתם לפל שהוא היסוד שפכל יום ויום,

מיתוק באו"י

<u>הגבורות הנמתקות</u>		<u>החסדים הממתקים</u>	
יהוה	שבהוד דיסוד	הטיב	ממתיק לננו
יהוה	שבנצח דיסוד	מטיב	ממתיק לננו
וה	שבב"ש ת"ת דיסוד	ייטיב	ממתיק לננו
	גבורה דחסד		חסד ההוד
	גבורה דגבורה		חסד הנצח
	ב"ש גבורה דת"ת		חסד הב"ש ת"ת

מיתוק באו"ח

<u>הגבורות הנמתקות</u>		<u>החסדים הממתקים</u>	
יה	ש"ע דגבורה דת"ת שבש"ע ת"ת דיסוד	גמלנו	ממתיק
יהוה	שבגבורה דיסוד	גומלנו	ממתיק
יהוה	שבחסד דיסוד	גמלנו	ממתיק
	ש"ע דגבורה דת"ת		חסד הב"ש ת"ת
	גבורה דנצח		חסד ההוד
	גבורה דהוד		חסד הנצח

ע"י מחברת הקודש שערי השבת, שערי ר"ח, טעמי המצוות פרשת עקב. שעה"כ דרושי קדושת ליל שבת דרוש ה', ענין סעודת שהרית דשבת, דף ע"ד ע"ג.

יבין עצמו לקיים מצוות עשה לברך ברכת המזון, בראה ואהבה ובכוונה עצומה ובשמחה רבה ובטוב לבב, להמשיך שפע וברכה רבה ומוחין וחיות ומזון לנוק' קדישא דז"א דאצילות. וממנה לנו ולכל העולמות הקדושים.

ויעצום עיניו ויאסור ידיו זו על גב זו, ימנית על שמאלית, כיושב לפני המלך מלכו של עולם, מלכות קדישא דז"א דאצילות.

קודם מים אחרונים יאמר לשם יחוד זה, שהובא בסה"ק בן איש חי פרשת חקת ב'

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה

יאהדוניה

ורחימו ודחילו
איהיהיה

בדחילו ורחימו
יאההויה

ליחדא שם אותיות י"ה (או"א) באותיות ו"ה (זו"ן)

ביחודא שלים

יהוהיה

[על ידי שפע א"ס ב"ה המשפיע בהם ומייחדם],

בשם כלי ישראל

קרי אנהנו באים לקיים «מצות עשה האורייתא, לברך ברכת המזון ככתוב בתורה, ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך ^{היה} על הארץ הטובה אשר נתן לך. לתקן שרש מצוה זו במקום עליון. ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ^{היה} ואלהי ^{היה} אבותינו שתהא חשובה ומקבלת ורצויה לפניך ברכה ראשונה וברכה שנייה וברכה שלישית אשר נברך עתה עלי המזון, ותתן לנו כוז ויכלת ועזר וסיוע להעלות מיין» נוקבין ולהמשיך ארבעה המוזנין לישראל ורחל (הגדולה).

וגם תהיה חשובה ומקבלת ורצויה לפניך ברכה רביעית אשר נברך עתה, ותתן לנו כוז ויכלת ועזר וסיוע להעלות מיין» נוקבין ולהמשיך ארבעה מוזנין ליעקב ורחל. ויעלה לפניך כאלו כוננו בכל הכונות הראויות לכוון בארבע ברכות אלו של המזון.

ויהי | נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו,

ומעשה ידינו כוננהו.

בשבת וביום טוב וביום שאין אומרים בו תחנון, אומרים זה:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. בְּשׁוֹב יְהוָה אֲנִי אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הֵינִי כְּחוֹלָמִים: אִזּוּ יִמְלֹא
שְׁחוֹק פִּינִי וּלְשׁוֹנִי רִנָּה. אִזּוּ יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגִּדְּוִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת
עִם אֱלֹהֵי: הַגִּדְּוִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ. הֵינִי שְׂמֹחִים: שׁוֹבָה יְהוָה אֲרֵיבֵנִי
אֶת שִׁבְיָתִינוּ כְּאֶפְיָקִים בְּנִיבָב: הִזְרַעִים בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ: הַלֹּחַף יִלַּח וּבָכָה
נִשְׂאָ מִשֹּׁף הַזֶּרַע. בֹּא יְבֹא בְּרִנָּה. נִשְׂאָ אֱלֹהֵינוּ:

בחול קודם ברכת המזות אומרים מזמור זה, במקום שיר המעלות:

עֵל נְהַרֹת בְּבַל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם כִּכְיָנוּ בְּזַכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן: עֵל עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ
תִּלְיָנוּ כְּנֹרֹתֵינוּ: כִּי שָׁם שְׁאֵלוּנוּ שׁוֹבֵינִי אֵיךְ נָשִׂיר « אֶת שִׁי תִדְבֹק
לְשׁוֹנִי לְזַכֵּי אִם לֹא אֶזְכְּרֶנִּי אִם לֹא אֶעֱלֶה אֶת יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמֹחֹתִי:
זָכַר יְהוָה לְבִנֵי אֲדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ עֵד הַיְסוּד בָּהּ:
בַּת בְּבַל הַשְּׂדוּדָה אֲשֶׁרִי שִׁשְׁלָם לָךְ אֶת גְּמוּלָךְ שֶׁגָּמַלְתָּ לָנוּ: אֲשֶׁרִי שִׁיֵּאָחֵז
וְנִפֹץ אֶת עַלְלִיךָ אֶל הַסֵּלַע:

הַגִּבְרִי מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְקַיִם « מִצֻּרַת עֲשֵׂה שֵׁל בְּרַכַת הַמִּזּוֹן שֶׁנֶּאֱמַר, וְאָכַלְתָּ וְשִׂבַּעְתָּ
וּבְרַכַת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲלֵהֶיךָ, עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה, אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:

כוונות מים אחרונים

יכוין להרחיק מעליו קטרוג אסמון וליילית ע"י מימי החסד.
 וכשיטול מים אחרונים יכוין בר"ת מ"א, ובר"ת וס"ת דתיבת אחרונים.
 והם מ"א אותיות דפשוט ומלא ומלא דמלא דאהי"ה דיודי"ן, ומ"א אותיות דאהי"ה דאלפי"ן:

יכוין בנטילת י"ד פרקי יד שמאל
 לפשוט ומלא דאהי"ה דאלפי"ן
איהיה : אלף הא יוד הא

יכוין בנטילת י"ד פרקי יד ימין
 לפשוט ומלא דאהי"ה דיודי"ן
איהיה : אלף הי יוד הי

והמ"א אותיות יחלק
 אות ראשונה בגודל, ועשרה בכל אצבע.

והמ"א אותיות יחלק
 אות ראשונה בגודל, ועשרה בכל אצבע.

גודל	א
אצבע א'	היה : אלף הא יו
אצבע ב'	ד הא : אלף למד פ
אצבע ג'	א, הא אלף, יוד ו
אצבע ד'	או דלת, הא אלף

גודל	א
אצבע א'	היה : אלף הי יו
אצבע ב'	ד הי : אלף למד פ
אצבע ג'	א, הי יוד, יוד ו
אצבע ד'	יו דלת, הי יוד

עוד יחלק את המ"א הנ"ל באופן כזה:
 ד' אותיות הפשוט בגודל, וד' דמלא בד' אצבעות

עוד יחלק את המ"א הנ"ל באופן כזה:
 ד' אותיות הפשוט בגודל, וד' דמלא בד' אצבעות

גודל	א	ב	ג	ד
איהיה	הא	הא	יוד	הא
אצבע א'	א	ב	ג	ד
אלף	הא	הא	יוד	הא

גודל	א	ב	ג	ד
איהיה	הי	הי	יוד	הי
אצבע א'	א	ב	ג	ד
אלף	הי	הי	יוד	הי

עוד יחלק ד' אותיות דמלא דמלא בד' אצבעות

אצבע א'	א	ב
אלף למד פא	הא אלף	
אצבע ב'	א	ב
יוד ואו דלת	הא אלף	

עוד יחלק ד' אותיות דמלא דמלא בד' אצבעות

אצבע א'	א	ב
אלף למד פא	הי יוד	
אצבע ב'	א	ב
יוד ויו דלת	הי יוד	

ואח"כ יאמר פסוקים אלו:
אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה בְּכָל־עֵת ^{אֲדַרְשֶׁנּוּ אֵתְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} «תְּמִיד תִּהְיֶה לְתוֹךְ דְּבַר הַכֹּל נִשְׁמָעֶנָּה אֶת הָאֱלֹהִים יְרָא וְאֶת־מִצְוֹתָיו שְׂמֹר כִּי־זֶה כָּל־הָאָדָם: תִּהְיֶה יְהוָה לְיָדְבָר פִּי וּלְבָרֶךְ» ^{אֲדַרְשֶׁנּוּ אֵתְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} «כָּל־בָּשָׂר שֶׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וְעַד: וְאֲנַחְנוּ נִבְרָךְ יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

(כשיש לו כוס, יקח הכוס בידו)

ויאמר:

וַיִּדְבֹר «אֵלֵי זֶה הַשְּׁלֹחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה ^{אֲדַרְשֶׁנּוּ אֵתְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} וְאֵלֵינוּ»

סדר כוונת גירוש הסט"א מהשולחן

יכוין לגרש הסט"א העומדת על השולחן, ובפרט כשאין לו זימון, בכח השמות קס"א קמ"ג שמוספרם ש"ד.

קמ"ג

אלף הא יוד הא

קס"א

אלף הי יוד הי

גי' ש"ד

ועם ח' אותיות שורשיהם וב' כוללים (בגי' י'), שמוספרם שד"י,

אה"ה

אה"ה

הרי שד"י,

להשרות השכינה על השולחן.

כוונת מאה ברכות - קודם שיתחיל ברכת המזון

חול

יכוין לשם אֱלֹהֵי הָעוֹלָה ס"ה,

ומילוי מילואו

אלף למד פא

דלת למד תו [בר"ח תי"ו]

נון ואו נוון

יוד ואו דלת

ד"ל אותיות.

ס"ה עם ד"ל ע"ה בגי' מאה ברכות.

שבת

יכוין לשם יהו"ה העולה כ"ו,

ושם ע"ב יוד ה"י וי"ו ה"י.

כ"ו עם ע"ב בגי' צ"ח, עם כללות ב' השמות בגי' מאה ברכות.

יו"ט

יכוין לשם יהו"ה העולה כ"ו,

ושם ס"ג יוד ה"י ואו ה"י,

ועשר אותיותיו יוד ה"י ואו ה"י (בגי' ע"ג, שהוא יו"ם טו"ב).

כ"ו עם ע"ג, ע"ה בגי' מאה ברכות.

הקדמה כללית לשבת

יכוין בארבע ברכות דברכת המזון

1. התכללות עולמות אבי"ע דאצילות.
2. להמשיך ארבעה מוחין חו"ב חו"ג לז"א (עסמ"ב).
3. להמשיך לחו"ב חו"ג דנוקבא ד' אותיות דע"ב במילוי המילוי, שהם כ"ח אותיות.

סדר הזימון

אם הם ג' או יותר, אומר המזמן: **הב לן ונברך למלכא עלאה קדישא**

המסובין עונים: **שמנים**

המזמן: **ברשות מלכא עלאה קדישא**

בשבת יוסיף: **וברשות שבת מלכתא**

ביום טוב יוסיף: **וברשות יומא טבא אושפיזא קדישא**

בסוכות יוסיף: **וברשות שבועה אושפיזין עלאין קדישין**

המזמן: **(וברשות מור' ורבותי) וברשותכם:**

המזמן: **נברך (בעשרה או יותר מוסיף: אלהינו ^{יהוה} ^{מלך ירושלים} ^{הגדול}) שאכלנו משלך:**

המסובין עונים: **ברוך (בעשרה או יותר מוסיפים: אלהינו ^{יהוה} ^{מלך ירושלים} ^{הגדול}) שאכלנו משלך ובטובו חיינו:**

המזמן חוזר ואומר: **ברוך (בעשרה או יותר מוסיף: אלהינו ^{יהוה} ^{מלך ירושלים} ^{הגדול}) שאכלנו משלך ובטובו חיינו:**

בסעודת חתן אומר המברך: **נברך (בעשרה או יותר מוסיף: אלהינו ^{יהוה} ^{מלך ירושלים} ^{הגדול})**

שהשמחה במעוננו שאכלנו משלך:

והמסובין עונים: **ברוך (בעשרה או יותר מוסיפים: אלהינו ^{יהוה} ^{מלך ירושלים} ^{הגדול})**

שהשמחה במעוננו שאכלנו משלך ובטובו הגדול חיינו:

והמברך חוזר ואומר: **ברוך (בעשרה או יותר מוסיפים: אלהינו ^{יהוה} ^{מלך ירושלים} ^{הגדול})**

שהשמחה במעוננו שאכלנו משלך ובטובו הגדול חיינו:

סדר הזימון

שלושה שאכלו כאחד חיבין בזימון, וכך מוזמנין:

המוזמן:	רבותי נְבָרְךָ:
המוסובין עונים:	יְהִי שֵׁם יְהוָה ^{יהוה} מְבָרְךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
המוזמן חוזר:	יְהִי שֵׁם יְהוָה ^{יהוה} מְבָרְךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
המוזמן ממשיך:	בְּרִשׁוֹת מֶרְנָן וְרַבּוֹתֵי נְבָרְךָ (בעשרה: אֱלֹהֵינוּ ^{אלהינו}) שְׂאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ:
המוסובין עונים:	בְּרוּךְ (בעשרה: אֱלֹהֵינוּ ^{אלהינו}) שְׂאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבִטְבוֹ חַיֵּינוּ:
המוזמן חוזר:	בְּרוּךְ (בעשרה: אֱלֹהֵינוּ ^{אלהינו}) שְׂאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבִטְבוֹ חַיֵּינוּ:
לשבע ברכות:	דְּוַי הִסֵּר וְגַם חֲרוֹן. וְאֵז אֱלֹם בְּשִׁיר יְרוּן. נִחַנוּ בְּמַעֲגָלֵי צֶדֶק. שְׁעָה בְּרַכַּת יִשְׁאוּרוּן. בְּנֵי אֶהָרָן: בְּרִשׁוֹת מֶרְנָן וְרַבּוֹתֵי נְבָרְךָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׂמִיחָה בְּמַעֲוָנוּ. וְשְׂאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ:
ועונין המוסובין:	בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ ^{אלהינו} שֶׁהַשְּׂמִיחָה בְּמַעֲוָנוּ. וְשְׂאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ. וּבִטְבוֹ חַיֵּינוּ:
והמוזמן חוזר:	בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ ^{אלהינו} שֶׁהַשְּׂמִיחָה בְּמַעֲוָנוּ. וְשְׂאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ. וּבִטְבוֹ חַיֵּינוּ:
לברית מילה:	נוֹדָה לְשִׁמְךָ בְּתוֹךְ אַמּוּנֵי. בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה ^{יהוה} . בְּרִשׁוֹת אֵל אִיוֹם וְנוֹרָא. מִשְׁגֵּב לְעַתּוֹת בְּצָרָה. אֵל נְאֻזָר בְּגִבּוֹרָה. אֲדִיר בְּמִרוֹם יְהוָה ^{יהוה} . נוֹדָה לְשִׁמְךָ בְּתוֹךְ אַמּוּנֵי. בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה ^{יהוה} . בְּרִשׁוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. טְהוֹרָה הִיא וְגַם פְּרוּשָׁה. צְוָה לָנוּ מוֹרְשָׁה. מִשֵּׁה עֶבֶד יְהוָה ^{יהוה} . נוֹדָה לְשִׁמְךָ בְּתוֹךְ אַמּוּנֵי. בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה ^{יהוה} . בְּרִשׁוֹת הַכְּהֻנִּים וְהַלְוִיִּם. אֶקְרָא לַאֱלֹהֵי ^{אלהינו} הָעִבְרִיִּים. אֵהוּדְנוּ בְּכָל אֵיִם. אֲבָרְכָה אֶת יְהוָה ^{יהוה} . נוֹדָה לְשִׁמְךָ בְּתוֹךְ אַמּוּנֵי. בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה ^{יהוה} . בְּרִשׁוֹת מֶרְנָן וְרַבּוֹתֵי נְבָרְךָ אֱלֹהֵינוּ. אֶפְתָּחָה בְּשִׁיר פִּי וּשְׂפָתַי. וְתֵאמְרָה עֲצָמוֹתַי. בְּרוּךְ הוּא בְּשֵׁם יְהוָה ^{יהוה} . נוֹדָה לְשִׁמְךָ בְּתוֹךְ אַמּוּנֵי. בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה ^{יהוה} .

סדר ברכת המזון בקיצור

בנוסח עה"מ ו ספרד

למהדורה המלאה של ברכת המזון
(כולל מטבע ברכה), עבור לעמוד ל"ב

כוונות בכללות ברכה א' ("מתחילה ועד סוף")

חול יכוין להאיר מוח חכמה דנוק' מוח' אורות דח' אותיות דאות אל"ף דאדנ"י, כזה

אלף למד פא

1. שבת . התכללות העולמות אצילות דאצילות.
  2. להמשיך מוח חכמה לז"א, יוד הי ויו הל.
  3. להמשיך מוח חכמה לנוקבא, יוד ויו דלת (דע"ב). [יו"ט יכוין יוד ואו דלת דס"ג].
- ברכת הזן היא בזו"ן הגדולים דאבי"ע דפנימיות דאצילות, ודאבי"ע דחיצוניות ודפנימיות דבריאה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל הַזֶּה אוֹתָנוּ
 וְאֵת הָעוֹלָם כָּלוּ ¹ בְּטוֹבוֹ גי' ע"ה יהו"ה, בְּזוֹן גי' מילוי דרבע מ"ה יוד. יוד
 הָאֵל. יוד הָאֵל וְאוֹ. יוד הָאֵל וְאוֹ הָאֵל בְּחֶסֶד גי' י' יהו יהו יהוה בְּרוּךְ
 וּבְרַחֲמִים רַבִּים. נוֹתֵן גי' אב"ג ית"ץ לְחַם לְכָל-בָּשָׂר ר"ת גי' יב"ק
 יֵאֱהָלוּהֵם. כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ ². וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל תִּמְיֵד לֹא חָסַר
 לָנוּ וְאֵל יַחְסֹר לָנוּ מִזּוֹן תִּמְיֵד לְעוֹלָם וָעֵד ³. כִּי הוּא אֵל יכוין כי אל
 זֶה הוּא אֵל שְׂדֵי שֶׁבְּרִיאָה וְהוּא מִשְׁפִּיעַ אֶל זֶה שֶׁהוּא בְּגִי' אֵל יְהוּה שְׁבִיעִירָה וּמִפְּרִנְסֵי
 לְכָל וְשִׁלְחָנוּ עֲרוּךְ לְכָל. וְהִתְקִין מִזְחִיָּה וּמִזּוֹן לְכָל-בְּרִיּוֹתָיו
 אֲשֶׁר בָּרָא בְּרַחֲמָיו וּבְרַב חֶסֶדָיו. כָּאֲמוֹר:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל הַזֶּה
 אֶת-הָעוֹלָם כָּלוּ ¹ בְּטוֹבוֹ גי' ע"ה יהו"ה, בְּזוֹן גי' מילוי דרבע
 מ"ה יוד. יוד הָאֵל וְאוֹ. יוד הָאֵל וְאוֹ הָאֵל בְּחֶסֶד
 גי' י' יהו יהו יהוה וּבְרַחֲמִים, הוּא נוֹתֵן גי' אב"ג ית"ץ לְחַם לְכָל-
 בָּשָׂר ר"ת גי' יב"ק יֵאֱהָלוּהֵם, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ ², וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל,
 תִּמְיֵד לֹא-יַחְסֹר לָנוּ, וְאֵל יַחְסֹר לָנוּ מִזּוֹן לְעוֹלָם וָעֵד ³, בְּעֵבֹר
 שְׁמוֹ הַגָּדוֹל, כִּי הוּא אֵל יכוין כי אל זה הוא אֵל שְׂדֵי שֶׁבְּרִיאָה וְהוּא מִשְׁפִּיעַ אֶל
 זֶה שֶׁהוּא בְּגִי' אֵל יְהוּה שְׁבִיעִירָה וּמִפְּרִנְסֵי לְכָל וּמִמְטִיב לְכָל, וּמִכִּין מִזּוֹן
 לְכָל-בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא, כָּאֲמוֹר:

1 ללא קשר למי אני, איזה עיסוק יש לי, איזה השתדלות אני עושה.
 2 אלא, רק בגלל שהוא טוב ורוצה להיטיב, ואוהב אותי אהבה מושלמת וללא תנאים, ונותן לי הכי טוב בשבילי.
 3 בתנאי שאני מאמין שהוא נותן ולא מוגבל בכלום, ולא חוסם אותנו, ללא קשר לעיסוק שלי ולהשתדלות שלי.

פּוֹתֵלָה

בגוי' שע"ה + מ"ה + ס"ה
ח' הוורת'י
יִוֵד הִי וַיִּוֵד הִי. יִוֵד הִי וַיִּוֵד הִי

ש"ע דא"א
אלף למד. אלף למד

לז"א
יִוֵד הִיא וַאֲוֵ הִיא

ולנוק'
אדנ"י

אַתְּ יִדְךָ

שני יו"דיון. ר"ת פא"י.
בגוי' ב' השמות יאהדו"נה יזו"ן
חכמה דז"א ו"ק דז"א יסוד דנוק'

ס"ת זֶתֶךָ. יכוין להמשיך שפע ומזון מחכמה דז"א לכל העולמות
יִוֵד הִי וַיִּוֵד הִי : יִוֵד וַיִּוֵד דַּלֶּת . הִי יִוֵד . וַיִּוֵד יִוֵד . הִי יִוֵד

$$4 \times 10 = 400 \text{ ועוד כ"ח אותיות (מלא דמלא) = חת"ך}$$

ס"ת זֶתֶךָ, באתב"ש סא"ל, גי' יאהדו"נה

וּמִשְׁבִּיעַ זֶתֶךָ

יכוין להמשיך שפע ומזון מחכמה דז"א לכל העולמות
יִוֵד הִי וַיִּוֵד הִי : יִוֵד וַיִּוֵד דַּלֶּת . הִי יִוֵד . וַיִּוֵד יִוֵד . הִי יִוֵד

$$4 \times 10 = 400 \text{ ועוד כ"ח אותיות (מלא דמלא) = חת"ך}$$

לְכֹל זֵי רִצּוֹן

רצו"ן בגוי' קפ"ד קס"א
יִוֵד. יִוֵד הִי. יִוֵד הִי וַיִּוֵד הִי. יִוֵד הִי וַיִּוֵד הִי יסוד אבא

אלף הִי יִוֵד הִי יסוד אימא

רזל להמתיק רחל הרמוזה בר"ת

מז נצפך להמתיק ב' דמעין (פ"ר)

דין דין דין דין דיין (ש"ך)

גם יכוין להמש' מהרצון הנז' שפע ומזון וברכה רבה לכל העולמות

אורח
אורח
היה

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ

חול יכין יְיָ הַיּוֹם

שבת

המשכה למוח חכמה דז"א, יוֹד הֵי וְיָו הֵי.

המשכה למוח חכמה דנוק' יוֹד וְיָו דַּלֶּת (דע"ב). [ביו"ט יכין יוֹד וְאָו דַּלֶּת דס"ג].
התכללות העולמות אצילות דאצילות.

הַיּוֹן אֶת הַכֹּל.

כוונות בכללות ברכה ב' ("מתחילה ועד סוף")

חול

יכין להאיר מוח בינה דנוק' מח' אורות דח' אותיות דאות דל"ת דאדנ"י, כזה

דַּלֶּת לַמִּדָּה תוּ [בר"ה תי"ו],

שבת

1. התכללות העולמות בריאה דאצילות באצילות דאצילות.

2. להמשיך מוח בינה לז"א, יוֹד הֵי וְאָו הֵי.

3. להמשיך מוח בינה לנוקבא, הֵי יוֹד (דע"ב). [ביו"ט יכין הֵי יוֹד דס"ג].

עַל יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ היה ארון הכבוד והמזבח כולם **עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ**
אֶרֶץ חַמְדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה בְּרִית וְתוֹרָה חַיִּים וּמִזֻּן.
עַל שֶׁהוֹצַאתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עֲבָדִים. וְעַל
בְּרִיתְךָ שֶׁחִתַּמְתָּ בְּבִשְׂרָנוּ. וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ. וְעַל חֻקֵּי
רְצוֹנְךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ. וְעַל חַיִּים (”מ: שִׁחֻזְנִיתָנוּ) וּמִזֻּן שֶׁאַתָּה זָן
וּמְפָרֵס אוֹתָנוּ.

על הנסים

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים. ואם לא אמר וזכר קודם תיבת ה' של ברכת על הארץ [היינו שאמר ברוך אתה, וטרם אמר ה'], חוזר לאמרו. ואם זכר אחר תיבת ה', יאמר אותו בהרחמן, ויאמר הרחמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי וכו'.

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנְּפִלְאוֹת וְעַל הַהֲחַמּוֹת. שְׁעֵשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ בְּיָמֵים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה.

לחנוכה

בְּיָמֵי מִתְתִּיָּה בֶן יוֹחָנָן כִּהֵן גְּדוֹל חֲשִׁמוֹנָאִי וּבְנָיו. כְּשֶׁעֲמָדָה מַלְכוּת יוֹן הִרְשָׁעָה עַל עַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל. לְשַׁפְּחֵם תּוֹרַתְךָ וּלְהַעֲבִירֵם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם. רַבֵּת אֶת רִיבָם. דִּנְתָּ אֶת דֵּינָם. נִקְמַתְךָ אֶת נִקְמָתָם. מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים. וְרַבִּים בְּיַד מַעֲטִים. וְרָשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים. וְטַמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים. וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרַתְךָ: לָךְ עֲשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ. וְלַעֲמוּךָ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן כִּהִיּוֹם הַזֶּה. וְאַחֲרַי כִּי בָאוּ בְנֵיךָ לְדַבֵּר בְּיַתְךָ וּפָנּוּ אֶת־הַיְכָלְךָ. וְטָהְרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ. וְהִדְלִיקוּ נְרוֹת בְּזוֹצָרוֹת קִדְשֶׁךָ. וְקָבְעוּ שְׁמוֹנֶת יָמֵי חֲנֻכָּה אֵלּוּ בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה. וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים וְנִפְלְאוֹת וְנִזְדָּה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סְלָה.

לפורים

בְּיָמֵי מַרְדֳּכַי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשׁוֹן הַבִּירָה. כְּשֶׁעֲמַד עֲלֵיהֶם הַמֶּן הִרְשָׁע. בִּקְשׁ לְהַשְׁמִיד לְהַרְגֵּ וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְהוּדִים. מִזְעַר וְעַד זָקֵן טָף וְנָשִׁים בָּיוֹם אֶחָד בְּשַׁלְשׁוֹה עֶשֶׂר לַחֹדֶשׁ שָׁנִים עֶשֶׂר הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר וְשָׁלָלָם לְבוֹ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הִפְרַת אֶת עֲצָתוֹ וְקִלְקַלְתָּ אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ. וְהַשְׁבוֹתָ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרִאשׁוֹ. וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת בְּנָיו עַל הָעֵץ. וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם גָּס וּפְלֵא. וְנִזְדָּה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סְלָה.

עַל הַכֹּל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ היה ארון הכבוד והמזבח כולם **אֲנִיחֶנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים**
אֶת שִׁמְךָ. כְּאִמּוֹר וְאֶכְלָתָ וְשִׁבַּעְתָּ וּבִרְכָתָ

את

זוּדָה לָהּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, ^{תהי' ארון הכ' היה זה יתה} **עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לָאֲבוֹתֵינוּ,**
אֶרֶץ חַמְדָּה טוֹבָה וְרוֹחָבָה, וְעַל שֶׁהוֹצַאתָנוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, ^{תהי' ארון הכ' היה זה יתה} **מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וּפְדִיתָנוּ מִבַּיִת עֲבָדִים,**
וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחִתַּמְתָּ בְּבִשְׂרָנוּ, וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלַּמִּדְתָּנוּ, וְעַל
זַקְיֶיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ, וְעַל זְרֵימֵי חֶן וְחֶסֶד שֶׁחִוַּנְתָּנוּ, וְעַל אֲכִילַת
מִזֵּון שְׂאֵתָה זֶן וּמִפְרֹנֶס אוֹתָנוּ תַּמִּיד, בְּכָל־יּוֹם וּבְכָל־עֵת
וּבְכָל־שַׁעַה:

על הנסים

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים. ואם לא אמר וזכר קודם תיבת ה' של ברכת על הארץ [היינו שאמר ברוך אתה, וטרם אמר ה'], חוזר לאמרו. ואם נזכר אחר תיבת ה', יאמר אותו בהרחמן, ויאמר הרחמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי וכו'.
עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנְּפִלְאוֹת וְעַל הַחֲמִמּוֹת, שֶׁעָשִׂיתָ לָאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזַמַּן הַזֶּה.

להנוכה

בַּיָּמִי מִתְתִּיחַ בְּזַיְתוֹנָן כֶּהֱן גְּדוֹל חֲשֵׁמוֹנָא וּבְנָיו, כְּשֶׁעֲמַדָּה מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל־עַמּוּךָ יִשְׂרָאֵל, לְהַשְׁכִּיחֵם תּוֹרַתְךָ וּלְהַעֲבִירֵם מִ"מִזְבְּחֵי רְצוֹנְךָ, וְאַתָּה בְּרוּחְמֵיךָ הַרְבִּימֵם, עֲמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם, רַבַּת אֶת־רִיבָם, דִּנְתָּ אֶת־דִּינָם, נְקַמְתָּ אֶת־נְקַמְתָּם, מִסַּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד מַעֲטִים, וּטְמֵאִים בְּיַד טְהוּרִים, וְרַשְׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים, וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרַתְךָ, וְלֶךְ עֲשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ, וּלְעַמּוּךָ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה, וְאַחַר כֵּךְ בָּאוּ בְנֵיךָ לְדַבֵּיר בֵּיתְךָ, וּפְנִי אֶת־הַיְכָלְךָ, וּטְהַרוּ אֶת־מִקְדָּשְׁךָ, וְהִדְלִיקוּ נְרוֹת בְּחֻצְרוֹת קִדְשֶׁךָ, וְקָבְעוּ שְׂמוֹנֶת (יָמִים אֵלּוּ בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם נֶס וּפְלֵא וְנִוְדָה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סְלָה) יָמֵי חֲנֻכָּה אֵלּוּ, לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל:

לפורים

בַּיָּמִי מִרְדְּכָי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשׁן הַבִּיּוֹרָה, כְּשֶׁעֲמַד עֲלֵיהֶם הַמֶּן הַרְשָׁע, בְּקֶשׁ לְהַשְׁמִיד לְהַרְגֵם וּלְאַבֵּד אֶת־כָּל־הַיְהוּדִים, מִנְּעֵר וְעַד־יָקוֹן, טַף וְנָשִׁים, בַּיּוֹם אֶחָד, בְּשִׁלְשָׁה עֶשְׂרֵי לַחֹדֶשׁ שְׁנַיִם־עֶשְׂרֵי הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר, וּשְׁלָלָם לְבוֹד, וְאַתָּה בְּרוּחְמֵיךָ הַרְבִּימֵם הִפְרַת אֶת־עֲצָתוֹ, וְקִלְקַלְתָּ אֶת־מִחְשַׁבְתּוֹ, וְהַשְׁבֹּת לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֵאשׁוֹ, וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת־בְּנָיו עַל־הָעֵץ, (וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם נֶס וּפְלֵא וְנִוְדָה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סְלָה):

וְעַל ^{תהי' ארון הכ' היה זה יתה} **הַכֹּל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ** ^{תהי' ארון הכ' היה זה יתה} **אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים**
אוֹתְךָ, יְתַבָּרֵךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָל־זֵי תַּמִּיד לְעוֹלָם וָעֶד:
כְּפָתוּב, וְאֲכִילַת וּשְׂבִיעַת וּבִרְכַת
אֵת

כוונות מזיגת הכוס

קודם שימזוג הכוס, יכוין כי הוא "יין דל", כמספר ג' וי"ן דשם ב"ן, ועם ב"ן עצמו בגי' י"ן כזה
וין יוד הה וו הה

גם יכוין לחמישה ידות דשם ב"ן, שבגי' "יין" כזה

ו' ומנצפר' ומנצפר' וו ומנצפר' ומנצפר' ומנצפר'

וימזגנו בתשעה יודין דעסמ"ב כמספר בל"ם

יוד ה' ו'ו ה'

יוד ה' ו'או ה'

יוד ה'א ו'או ה'א

יוד הה וו הה

יהוהאדני אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך:

ברוך אתה יהוהאדני

חול יכוין אלהים

שבת המשכה למוח בינה דז"א, יוד ה' ו'או ה'.

המשכה למוח בינה דנוק' ה' יוד (דע"ב). [יו"ט יכוין ה' יוד דס"ג].

התכללות העולמות בריאה דאצילות באצילות דאצילות, כנז'.

על-הארץ ועל המזון.

כוונות בכללות ברכה ג' ("מתחילה ועד סוף")

חול יכוין להאיר מוח החסדים דדעת דנוק' מט' אורות דט' אותיות דאות נו"ן דאדנ"י, כזה

נון ו'או נוון

שבת 1. התכללות העולמות יצירה דאצילות בבריאה ואצילות דאצילות.

2. להמשיך מוח חסדים דדעת לז"א, יוד ה'א ו'או ה'א.

3. להמשיך מוח חסדים דדעת לנוקבא, ו'ו יוד ו'ו (דע"ב). [ביו"ט ו'או אלף ו'או דס"ג].

לְרַחֵם בּוֹ עַלְיָנוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ. זְכַרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקַדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּס וְחַצְצְנוּ וְחַזְמַל וְרַחֵם עַלְיָנוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַצְצֵן וְרַחֵם אֶתְּהָ.

וּתְבַנֶּה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַמְּהִרָה בְּיָמֵינוּ.

זְכַרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקַדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַצְצְנוּ וְרַחֵם עַלְיָנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַצְצֵן וְרַחֵם אֶתְּהָ:

וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה

יְהוָה רַחוּם וְרַחֲמָנִים

תוספת שבת

יכוין בג' ימים ראשונים של השבוע להשאיר תוספת שבת. ובג' ימים אחרונים של השבוע, יכוין לקבל תוספת שבת (התוספת יקבל בשבת, בזכות כוונה זו).

יום א' ויום ו'	יום ב' ויום ה'	יום ג' ויום ד'
ס"ג יוֹד הִי וְאוֹ הִי	מ"ה יוֹד הֵא וְאוֹ הֵא	ב"ן יוֹד הֵה וְאוֹ הֵה
קס"א אֶלֶף הִי יוֹד הִי	קמ"ג אֶלֶף הֵא יוֹד הֵא	קנ"א אֶלֶף הֵה יוֹד הֵה
אל שדי	אל יהוה	אל אדני
שבבריאה	שביצירה	שבעשיה

יכוין להאיר מתוספת סעודות שבת לימי החול

שבת המשכה למוח החסדים דדעת דז"א, יוֹד הֵא וְאוֹ הֵא.

המשכה למוח החסדים דדעת דנוק' וי' יוֹד וי' (דע"ב). [יו"ט יכוין וְאוֹ אֶלֶף וְאוֹ דס"ג].
התכללות העולמות יצירה דאצילות בבריאה ואצילות דאצילות, כנו'.

בּוֹנֵה בְּרַחֲמָיו יְרוּשָׁלַיִם. (ואומר בלחש אָמֵן).

כוונות בכללות ברכה ד' ("מתחילה ועד סוף")

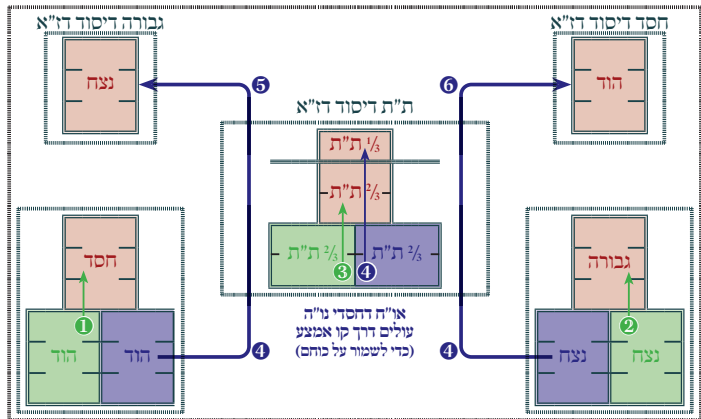
חול יכוין להאיר מוח גבורות דדעת דנוק' דז"א מט' אורות דט' אותיות דאות יו"ד דאדני", כזה
יוֹד וְאוֹ דַלֵּת

1. התכללות העולמות עשיה דאצילות באצילות ובריאה ויצירה דאצילות.
2. להמשיך מוח גבורות דדעת לז"א, יוד הה וו הה.
3. להמשיך מוח גבורות דדעת לנוקבא, ה"י יוד (דע"ב). [יו"ש יכוין ה"י יוד דס"ג].

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, לְעֵד הָאֵל
 אֲבֵינוּ, מִלְכֵנוּ, אֲדִירֵנוּ, בּוֹרְאֵנוּ, גּוֹאֲלֵנוּ, יּוֹצְרֵנוּ, קְדוֹשֵׁנוּ
 קְדוֹשׁ יַעֲקֹב, רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל, הַמְּלִךְ הַטּוֹב הַחֲסִידִים,
 וְהַמְּטִיב לְכָל שְׂבִיבֵי יוֹם וַיּוֹם,

הגבורות הנמתקות	מיתוק באו"י	החסדים הנמתקים	
יְהוָה	① ממתיק [לְנוּ]	יְהוָה הַטִּיב	הוא
גבורה דחסד שבהוד דיסוד		חסד ההוד	
יְהוָה	② ממתיק [לְנוּ]	יְהוָה מְטִיב	הוא
גבורה דגבורה שבנצח דיסוד		חסד הנצח	
וה	③ ממתיק לְנוּ	וה יִיטִיב	הוא
ב"ש גבורה דת"ת שבב"ש ת"ת דיסוד		חסד הב"ש ת"ת	

הגבורות הנמתקות	מיתוק באו"ח	החסדים הנמתקים	
יְהוָה	④ ממתיק	וה גְּמַלְנוּ	הוא
ש"ע דגבורה דת"ת שבש"ע ת"ת דיסוד		חסד הב"ש ת"ת	
יְהוָה	⑤ ממתיק	יְהוָה גּוֹמְלֵנוּ	הוא
גבורה דנצח שבגבורה דיסוד		חסד ההוד	
יְהוָה	⑥ ממתיק	יְהוָה יְגַמְלֵנוּ	הוא
גבורה דהוד שבחסד דיסוד		חסד הנצח	

לְעֵד

הַזֶּן וְהַסֵּד וְרַחֲמִים וְרוּחַ וְהַצְּלָה וְכָל-טוֹב, יַעֲנוּ אַמֵּן.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח עַל כְּבוֹדוֹ.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּנוֹ לְדוֹר דּוֹרִים.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא קָרוֹן לְעַמּוֹ יִרְיָם.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְנִצְחָה נְצִיחִים.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִפְרֹסֵנוּ בְּכְבוֹד וְלֹא בְּבִזּוּי. (יש מוסיפים בְּהִתֵּר וְלֹא

בְּאִסּוּר), בְּנִזְזוּת וְלֹא בְּצַעַר.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִתֵּן שְׁלוֹם בְּיַמֵּינוּ.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁלַח בְּרַכָּה רְחוּצָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל-מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ.

לַזֶּן וְלַסֵּד וְלַרַחֲמִים וְלַרוּחַ, הַצְּלָה וְהַצְּלָחָה, בְּרַכָּה וּיְשׁוּעָה, נְחֵמָה, פְּרִיָּסָה וְכֻלְפָּלָה, וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְכָל-טוֹב, וּמִכָּל-טוֹב לְעוֹלָם אֵל יִצְחָקֵנוּ. יַעֲנוּ אַמֵּן.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְמַלֵּךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִתְבָּרַךְ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דּוֹרִים, וְיִתְפָּאֵר בְּנוֹ

לְעַד וּלְנִצְחָה נְצִיחִים, וְיִתְהַדָּר בְּנוֹ לְעַד

וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִפְרֹסֵנוּ בְּכְבוֹד:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁבֵּר עָלֵנוּ מֵעַל צְוֹאֲרֵנוּ וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ

קוּמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ:

הַרְחַמְנוּ הוּא יִצְלִיחַ אֶת־דַּרְכֵינוּ.
הַרְחַמְנוּ הוּא יִשְׁבֵר עַל גְּלוֹת מְהֵרָה מֵעַל צְוָארֵנוּ.
הַרְחַמְנוּ הוּא יוֹלִיכֵנוּ מִהֵרָה קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ.
הַרְחַמְנוּ הוּא יִרְפָּאֵנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנְּפֶשׁ
וּרְפוּאָת הַגּוּף.
הַרְחַמְנוּ הוּא יִפְתּוֹחַ לָנוּ אֶת־יָדוֹ הַרְחַבָּה.
הַרְחַמְנוּ הוּא יְבָרֵךְ « כָּל־אֲחִיד וְאֲחִיד מִמֵּנוּ בְּשִׁמוֹ הַגָּדוֹל,
כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
בְּכֹל מִכְּל כֹּל, כֵּן יְבָרֵךְ אוֹתָנוּ יַחַד בְּרִכָּה שְׁלֵמָה, וְכֵן
יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר » אָמֵן.

הַרְחַמְנוּ הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרִכָּה מְרֵבָה בְּבֵית הַזֶּה וְעַל שְׂלֵחָן זֶה
שֶׁאֲכַלְנוּ עָלָיו:
הַרְחַמְנוּ הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת־אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב וְיִבְשֹׁר
לָנוּ בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנֹחַזְמוֹת:

אם הוא אוכל על שלחן אחרים יברך לבעה"ב:
**יְהִי רְצוֹן שְׁלֵא יְבוֹשׁ בְּעַל הַבַּיִת בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יִפְלֹם לְעוֹלָם הַבָּא, וְיִצְלַח מְאֹד בְּכֹל נְכִסָּיו,
וְיִהְיוּ נְכִסָּיו וְנְכִסְיָנוּ מוֹצְלָחִים וְקָרוֹבִים לְעֵיר, וְאֵל יִשְׁלַח שְׂטָן לֹא בְּמַעֲשֵׂי יָדָיו וְלֹא
בְּמַעֲשֵׂי יָדֵינוּ, וְאֵל יִזְדַּקֵּק לֹא לְפָנָיו וְלֹא לְפָנֵינוּ שׁוֹם דְּבַר הַרְהוּר חֲטָא וְעַבְרִיה וְעוֹן מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם:**

הַרְחַמְנוּ הוּא יְבָרֵךְ אֶת (אֲבִי מוֹרֵי) בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וְאֶת
(אִמִּי מוֹרְתִי) בְּעֵלְת הַבַּיִת הַזֶּה, אוֹתָם וְאֶת בְּיָתָם
וְאֶת זְרַעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם.

הַרְחַמֵּן הוּא יִפְרֹשׁ עָלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמוֹ.

הַרְחַמֵּן הוּא יִנְחִילֵנוּ עוֹלָם שְׁפָלוּ שַׁבָּת וּבְמִנְחָהּ לְחַיֵּי הַעוֹלָמִים.	בשבת:
הַרְחַמֵּן הוּא יִחַדְּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה.	בראש חדש:
הַרְחַמֵּן הוּא יִחַדְּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה.	בראש השנה:
הַרְחַמֵּן הוּא יִזְכְּנוּ לִישׁוּבֵי בְּסֶפֶת עוֹרוֹ שֶׁל־קוֹיֶרְנָן. הַרְחַמֵּן הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ שִׁפְעַת קִדְשָׁה וְטַהֲרָה מִשִּׁבְעָה אֲשֶׁר־יִזְיֶין עֲלֵינוּ קְדֵי־שִׁין. זְכוּתָם תִּהְיֶה מִגֵּן וְצִנָּה עָלֵינוּ. הַרְחַמֵּן הוּא יִקִּים לָנוּ אֶת־סֶפֶת דְּוִיד הַגּוֹפֶלֶת:	בסוכות:
הַרְחַמֵּן הוּא יִגְמִיעֵנוּ לְמוֹעֲדֵי אֲחֵרִים הַבָּאִים לְקִרְאתָנוּ לְשָׁלוֹם:	במועדים:
הַרְחַמֵּן הוּא יִנְחִילֵנוּ לְיוֹם שְׁפָלוּ טוֹב:	ביום טוב:

בחנוכה ובפורים, אם שכח לומר על הנסים בברכה שניה יאמר כאן, הרחמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי וכו', ויאמר כל הנוסח של על הנסים

הַרְחַמֵּן הוּא יִטַּע תּוֹרָתוֹ וְאַהֲבָתוֹ בְּלִבֵּנוּ, וְתִהְיֶה יִרְאָתוֹ עַל פְּנֵינוּ לְבִלְתִּי נִזְזוּטָא, וְיִהְיֶה כָּל־מַעֲשֵׂינוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם.

ואם סמוך על שלחן עצמו יאמר:

הַרְחַמֵּן הוּא יְבָרַךְ אוֹתִי (וְאֲבִי וְאֲמִי) וְאֶת אֲשֶׁתִּי וְאֶת זְרַעִי וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר לִי, אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר לָנוּ, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרַכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבִרְהֵם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, בְּכָל, מְכָל, כָּל, כֵּן יְבָרַךְ אוֹתָנוּ כְּלָנוּ יַחַד בְּבִרְכָה שְׁלֵמָה, וְנֹאמַר «אֲמֵן: בְּמִרְוֹם יִלְמְדוּ עָלֵיהֶם וְעָלֵינוּ זְכוּת שְׁתִּיהָא לְמִשְׁמַרְת שְׁלוֹם, וְנִשְׂא בְּרָכָה מֵאֵת יְהוָה וְצִדְקָה מֵאֵלֵהֶי יִשְׁעֵנוּ, וְנִמְצָא חַן וְשִׁכְל טוֹב» בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

הַרְחַמֵּן הוּא יִנְחִילֵנוּ יוֹם שְׁפָלוּ שַׁבָּת וּבְמִנְחָהּ לְחַיֵּי הַעוֹלָמִים: לשבת:

ברכת האורח

הַרְחֵמֵנוּ הוא יְבָרַךְ אֶת הַשְּׁלֵחַן הַזֶּה שֶׁאֵכְלָנוּ עָלָיו וַיְסַדֵּר בּוֹ כָּל-מַעֲדָי עוֹלָם, וַיְהִי כִשְׁלֹחַנוּ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ כְּלִרְעֵב מִמְּנוֹ יֵאָכֵל וְכִלְ-צָמָא מִמְּנוֹ יִשְׁתֶּה, וְאֵלֵי-יְחִסָּר מִמְּנוֹ כָּל-טוֹב לְעֵד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים, אָמֵן: הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבָרַךְ בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וּבְעַל הַסְּעוּדָה הַזֹּאת, הוּא וּבְנָיו וְאֲשֵׁר וְכָל-אֲשֵׁר לוֹ, בְּבָנִים שִׂיחָיו וּבְנִכְסָיִם שִׂירְבוּ, בָּרַךְ יְהוָה לְעוֹלָם וּפְעֵל יָדָיו תִּרְצֶה: וַיְהִי נִכְסָיו וּנְכֻסָּיו מִצְלָחִים וְקָרוֹבִים לְעִיר, וְאֵלֵי-יְזַדְקֶה לְפָנָיו וְלֹא לְפָנָיו שׂוֹם דָּבָר חֲטָא וְהִרְהוּר עוֹן, שֶׁשׁ וְשִׁמּוֹן כָּל-הַיָּמִים בְּעֵשֶׂר וְכַבּוּד, מִנְעִתָהּ וְעַד עוֹלָם: לֹא יְבוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יִפְלֵם לְעוֹלָם הַבָּא, אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִזְחִיֵּנוּ וַיִּזְכְּנוּ וַיְקַרְבֵּנוּ לְיָמוֹת הַמְּשִׁיחַ וּלְבָנֵינוּ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּלְזִמְיָי הָעוֹלָם הַבָּא, מִגְּדִיל (ביום שמתפללים בו מוסף וכן במוצ"ש וכן בסעודת מילה ובסעודת פורים - בא"ח חוקת י"ט - אומרים: מִגְּדִיל) יִשְׁוֹעוֹת מִלְכוּ, וְעֲשֵׂה-חֶסֶד לְמִשְׁיָחוֹ

לראש חדש: **הַרְחֵמֵנוּ** הוּא יִזְחֵשׁ עָלֵינוּ אֶת-הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:
 ליום טוב: **הַרְחֵמֵנוּ** הוּא יִזְחִילָנוּ יוֹם שְׁכָלוּ טוֹב:
 בליל ראשון של פסח מוסיפים:
הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יִזְחִילָנוּ לְיוֹם שְׁכָלוּ טוֹב, לְיוֹם שְׁכָלוּ אַרוֹךְ לְיוֹם שְׂצַדִּיקִים יוֹשְׁבֵינָן וְעֵטְרוֹתֵיהֶם בְּרָאשֵׁיהֶם וְנִהְיִין מִזִּיו הַשְּׂכִינָה וַיְהִי חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם:
 לראש השנה: **הַרְחֵמֵנוּ** הוּא יִזְחֵשׁ עָלֵינוּ אֶת-הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:
 לסוכות: **הַרְחֵמֵנוּ** הוּא יִקֵּים לָנוּ אֶת-סִכַּת דָּוִד הַנּוֹכַחַת:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִזְכְּנוּ לְיָמוֹת הַמְּשִׁיחַ וּלְזִמְיָי הָעוֹלָם הַבָּא, מִגְּדִיל (ביום שיש בו מוסף, וגם בסעודת מלוה מלכה, אומר מִגְּדִיל) יִשְׁוֹעוֹת מִלְכוּ וְעֲשֵׂה חֶסֶד לְמִשְׁיָחוֹ לְדָוִד וּלְזִרְעוֹ עַד-עוֹלָם: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

לְדוֹד וּלְזָרְעוֹ עַד-עוֹלָם: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבּוּ, וְדוֹרְשֵׁי
 יְהוָה לֹא-יִזְכְּרוּ כָל-טוֹב: נֶעַר הָיִיתִי גַם-זָקֵנְתִי וְלֹא-
 רָאִיתִי צָדִיק נִעְזָב, וְזָרְעוֹ מִבְּקֵשֵׁי לֶחֶם: כָּל-הַיּוֹם חוֹזֵן
 וּמְלוֹה, וְזָרְעוֹ לְבָרְכָה: מִה שֶׁאֲכָלוּ יִהְיֶה לְשִׁבְעָה, וּמִה
 שֶׁשָּׁתִּינוּ יִהְיֶה לְרַפּוּאָה, וּמִה שֶׁהוֹתַרְנוּ יִהְיֶה לְבָרְכָה,
 כְּדַכְתִּיב וַיִּתֵּן לְפָנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיּוֹתְרוּ כְּדַבֵּר יְהוָה:
 בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה, עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: בְּרוּךְ
 הַגָּבֵר « אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיהוָה, וְהָיָה יְהוָה: מִבְּטָחוֹ:
 יְהוָה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:
 עוֹשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן.

יִרְאוּ אֶת-יְהוָה קְדוֹשֵׁיו כִּי אֵינָן מִזְכֹּר לִירְאוֹ:
 כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבּוּ וְדוֹרְשֵׁי יְהוָה לֹא-יִזְכְּרוּ
 כָּל-טוֹב: הוֹדוּ לַיהוָה כִּי-טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: פּוֹתֵחַ
 אֶת-יַדָּךְ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רִצּוֹן: בְּרוּךְ הַגָּבֵר « אֲשֶׁר יִבְטַח
 בַּיהוָה, וְהָיָה יְהוָה: מִבְּטָחוֹ: נֶעַר הָיִיתִי גַם זָקֵנְתִי,
 וְלֹא רָאִיתִי צָדִיק נִעְזָב וְזָרְעוֹ מִבְּקֵשֵׁי לֶחֶם: יְהוָה עֵז
 לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

אם עשו זימון על הכוס, יאמר המברך:

כּוֹסֵי־שׁוֹעוֹת אֲשֶׁא וּבָשִׂים יְהוָהּ אֱקָרָא.

סְבִרֵי מְרִנָּן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָהּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם.

בוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן.

אם עשו זימון על הכוס, יאמר המברך:

כּוֹסֵי־שׁוֹעוֹת אֲשֶׁא וּבָשִׂים יְהוָהּ אֱקָרָא.

סְבִרֵי מְרִנָּן וְרַבָּנָן וְרַבּוֹתֵי:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָהּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם.

בוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן.

עבור לעמוד פ"א

כוונות בכללות ברכה א' ("מתחילה ועד סוף")

חול כיון להאיר מוח חכמה דנוק' מוח' אורות דח' אותיות דאות אל"ף דאדנ"י, כזה
אלף למד פא

1. שבת . התכללות העולמות אצילות דאצילות.
2. להמשיך מוח חכמה לז"א, **יוד הי ויו הי**.
3. להמשיך מוח חכמה לנוקבא, **יוד ויו דלת** (דע"ב). [יו"ט יכוין **יוד ואו דלת** דס"ג].

ברכת הזן היא בזו"ן הגדולים דאבי"ע דפנימיות דאצילות, ודאבי"ע דחיצוניות ודפנימיות דבריאה.

(1)
כתר
עליון
(4)
דעת
אוי"נ
(2)
חכמה
דכורא
דע"י
(3)
בינה
נוק'
דע"י

פָּר וּפָּר

כיון להמשיך שפע מכתר עליון לשני זיווגי דחג"ת דעתיק, ולזווג ב' זיווגי דחג"ת דעתיק

}	זיווג פנימי אֵלֹהֵי יוֹהֵה דחב"ד
	זיווג חיצון אֵלֹהֵי יוֹהֵה דנה"י וחג"ת

כיון להמשיך שפע משני זיווגי דחג"ת דעתיק לשני זיווגי דחג"ת דא"א, ולזווג ב' זיווגי דחג"ת דא"א

}	זיווג פנימי אֵלֹהֵי יוֹהֵה דחב"ד
	זיווג חיצון אֵלֹהֵי יוֹהֵה דנה"י וחג"ת

כיון להמשיך שפע מזיווג הפנימי דחב"ד דחג"ת הנז' דמ"ה וב"ן דא"א, לזיווג פנימי דחב"ד דחג"ת דמ"ה וב"ן דא"א וישסו"ת

<p>שפע דמ"ה דזיווג הפנימי הנז' דא"א, מפנים דמלכות דחב"ד דחג"ת דמ"ה וב"ן דא"א וישסו"ת</p> <p>שפע דב"ן דזיווג הפנימי הנז' דא"א, מפנים דמלכות דחב"ד דחג"ת דמ"ה וב"ן דא"א וישסו"ת</p>	<p>שפע דמ"ה דזיווג הפנימי הנז' דא"א, מפנים דמל' דחכמות דחב"ד דחג"ת דמ"ה וב"ן דא"א וישסו"ת</p> <p>שפע דמ"ה דזיווג הפנימי הנז' דא"א, מפנים דמל' דחכמות דחב"ד דחג"ת דמ"ה וב"ן דא"א וישסו"ת</p>
---	---

<p style="text-align: center;">אלף הי יוד הי</p> <p style="text-align: center;">מס' קס"א (חכמה)</p> <p style="text-align: center;">אלף הא יוד הא</p> <p style="text-align: center;">מס' קמ"ג (בינה)</p>	<p style="text-align: center;">יוד הי ויו הי</p> <p style="text-align: center;">מס' ע"ב (חכמה)</p> <p style="text-align: center;">יוד הי ואו הי</p> <p style="text-align: center;">מס' ס"ג (בינה)</p> <p style="text-align: center;">יוד הא ואו הא</p> <p style="text-align: center;">מס' מ"ה (חסדים)</p> <p style="text-align: center;">יוד הה וו הה</p> <p style="text-align: center;">מס' ב"ן (גבורות)</p>
---	---

<p style="text-align: center;">לפנים דמלכיות דחכמות דחב"ד דחג"ת דמ"ה וב"ן דא"א וישסו"ת</p> <p style="text-align: center;">דזיווג עליון דאימא ותבונה</p> <p style="text-align: center;">אהיה</p>	<p style="text-align: center;">לפנים דמלכיות דחכמות דחב"ד דחג"ת דמ"ה וב"ן דא"א וישסו"ת</p> <p style="text-align: center;">דזיווג עליון דאבא ויש"ס (עסמ"ב גי' ברו"ך עם ד' אותיות)</p> <p style="text-align: center;">יהוה</p>
--	---

עפ"י פשט הסידור נראה שמדובר כאן בפרצוף דכללות (המשיכה לאבא ויש"ס, ולאימא ותבונה). אך יש לציין שלפי הגהת השד"ח (אוצ"ח דף כ"ד ע"ג אות ג) נראה שבקטנות לא שייך דין של פרצוף דכללות, וצ"ע.

לזיווג חב"ד דחג"ת הנז' דמ"ה וב"ן דאו"א וישסו"ת (דנשיקין*), ולהמשיך טיפת עסמ"ב (מינייה וביה) ליסוד דחב"ד דחג"ת הנז' דאבא ויש"ס, וטיפת קס"א קמ"ג לקנ"א שביסוד דחב"ד דחג"ת דאימא ותבונה [זיווג פנימי דחב"ד דחג"ת דאו"א וישסו"ת (דנשיקין)]

א"ה ה"ה

<p>אלף הי יוד הי מס' קס"א (חכמה)</p> <p>אלף הא יוד הא מס' קמ"ג (בינה)</p>	<p>יוד הי ויו הי מס' ע"ב (חכמה)</p> <p>יוד הי ואו הי מס' ס"ג (בינה)</p> <p>יוד הא ואו הא מס' מ"ה (חסדים)</p> <p>יוד הה וו הה מס' ב"ן (גבורות)</p>
---	---

ליסוד (דגופא) דזיווג עליון דאימא ותבונה, שבו קנ"א בצירוף אותיותיו (גי' רל"ב)

ליסוד (דגופא) דזיווג עליון דאבא ויש"ס

אלף הלה הלה יוד הלה הלה

42   42   32   42   42   32

(י"ו הו וו הו)

* ע"ה ח"ב דף ע"ח סע"א, ח"ב דף ע"ג ע"ב דרוש ט'. יחוד דנשיקין דאו"א מעורר יחוד פרטי בתוך אבא ובתוך אימא בנפרד (מינייה וביה, לא רואים בסידור), שזה גורם להורדת הטיפה ליסוד של כל צד בפני עצמו.

יכון להמשיך שפע מזיווג חיצון, שהוא נה"י וחג"ת דחג"ת הנז' דמ"ה וב"ן דאו"א, לזיווג חיצון שהוא נה"י וחג"ת דחג"ת דמ"ה וב"ן דאו"א וישסו"ת [ויזווגם].

זיווג חיצון דחג"ת ונה"י דחג"ת דאו"א וישסו"ת

א"ה ה"ה

ולהמשיך מזיווג זה מוחין דאותיות דשלושה מ"ב דעס"מ ומילוייהם, עם גרנח"י דנח"י [דרוח דרוח] שבהם

<p>(ס"ג)</p> <p>אהיה</p> <p>יהוה</p> <p>יהוה</p>	<p>(מ"ה)</p> <p>אהיה אהיה</p> <p>יהוה יהוה</p> <p>יהוה</p>	<p>(ע"ב)</p> <p>אהיה</p> <p>יהוה</p> <p>יהוה (1) כתר</p>
---	---	--

<p>יוד הי ואו הי</p> <p>יוד ויו דלת. הי יוד</p> <p>ואו אלף ואו. הי יוד</p> <p>ל"ז מילוי ס"ג</p> <p>יוד הי ואו הי</p>	<p>יוד הא ואו הא</p> <p>יוד ואו דלת. הא אלף</p> <p>ואו אלף ואו. הא אלף</p> <p>י"ט מילוי מ"ה</p> <p>יוד הא ואו הא</p>	<p>יוד הי ויו הי (5) חכמה</p> <p>יוד ויו דלת. הי יוד (9) בינה</p> <p>ויו יוד ויו. הי יוד</p> <p>* מ"ו מילוי ע"ב</p> <p>יוד הי ויו הי</p>
--	--	--

* צדק ושלוש, על פי שעה"כ דף ס"ה אע"ב, דרוש קבלת שבת, מילויים אלו הם בחינת חסדים. שע"ר ח"א שאלה נ"ה (ז"א מקבל אותיות ומספר של כל השמות, ונותן את המספר של הכל לנוק), ח"ב שאלה כ"ב.

אֶתָּה

(אשר תנה הודך)

[יכוין ל' זיווג עליון (תדירי), [פנימי דחב"ד דחג"ת], דאו"א וישסו"ת

אֵי הַיְהוּהָ

יכוין להמשיך מיסוד דזיווג הפנימי דחב"ד דחג"ת הנו' דאבא ויש"ס,
טיפת עסמ"ב עם ה' חסדים

ע"ב (חכמה) **יוד הי ויו הי** ס"ג (בינה) **יוד הי ואו הי**

מ"ה (חסדים) **יוד הא ואו הא** ב"ן (גבורות) **יוד הה וו הה**

ה' חסדים **יְהוָה** **יְהוָה**

יְהוָה

יְהוָה **יְהוָה**

ליסוד דזיווג הפנימי דחב"ד דחג"ת הנו' דאימא ותבונה (ישסו"ת א' שהם ב'*) שבו קס"א קמ"ג קנ"א

קס"א (חכמה) **אלף הי יוד הי** קמ"ג (בינה) **אלף הא יוד הא**

קנ"א **אלף הה יוד הה**

יכוין להמשיך מיסוד הפנימי דחב"ד דחג"ת הנו' דאימא ותבונה (ישסו"ת א' שהם ב') כל הז' שמות וה' חסדים

ע"ב (חכמה) **יוד הי ויו הי** ס"ג (בינה) **יוד הי ואו הי**

מ"ה (חסדים) **יוד הא ואו הא** ב"ן (גבורות) **יוד הה וו הה**

ה' חסדים **יְהוָה** **יְהוָה**

יְהוָה

יְהוָה **יְהוָה**

למלכות דחב"ד דחג"ת דאימא ותבונה (ישסו"ת ב' שהם ג') שהיא תנ"ה (קס"א קמ"ג קנ"א), ובה ה' גבורות

ה' גבורות **יְהוָה** **יְהוָה**

יְהוָה

יְהוָה **יְהוָה**

קס"א (חכמה) **אלף הי יוד הי** קמ"ג (בינה) **אלף הא יוד הא**

קנ"א **אלף הה יוד הה**

יכוין להמשיך מ"ב דע"ב (חח"ן) ומילוי (מ"ו),

עם נח"י דחיה (קו ימין), דרוח (דחיצון) דרוח (דחיצון)

(ע"ב)

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְהוָה

(1) כתר

יִוָּד הֵי וַיִּוּ הֵי

(5) חכמה

יִוָּד וַיִּוּ דִּלְת . הֵי יוּד . וַיִּוּ יוּד וַיִּוּ . הֵי יוּד

(9) בינה

מ"ו מילוי ע"ב

יִוָּד הֵי וַיִּוּ הֵי

לפנים דט"ס [עליונות] דכח"ב, דחח"ן דחג"ת ונה"י דחג"ת, דמ"ה וב"ן דמ"ה דזו"ן.

יְהוָה

יכוין להמשיך מ"ב דמ"ה (דתי) ומילוי (י"ט),
עם נח"י דרוח (קו אמצעי), דרוח (דחיצון) דרוח (דחיצון)

(מ"ה)

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

יְהוָה

(1) כתר

יִוָּד הָא וְאִוָּד הָא

(5) חכמה

יִוָּד וְאִוָּד דְּלֵת . הָא אֱלֹהִים . וְאִוָּד אֱלֹהִים וְאִוָּד . הָא אֱלֹהִים

(9) בינה

י"ט מילוי מ"ה

יִוָּד הָא וְאִוָּד הָא

לפנים דט"ס [עליונות] דכח"ב, דדתי"י דחג"ת ונה"י דחג"ת, דמ"ה וב"ן דזו"ן.

יכוין להמשיך ולהוציא ממלכות דזיווג הפנימי דחב"ד דחג"ת הנז' דאימא ותבונה,
 צלם דמוחין דעסמ"ב וצלם דמוחין דקס"א קמ"ג קנ"א, עם חו"ג,
 עם נרנח"י דנח"י (פנימי) דרוח (דחיצון) דמ"ה וב"ן,
 ולהמשיכם ע"ג חב"ד דחג"ת דז"א (יר"א)

אֱהִיָּהּ

יְהוָה

אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

ע"ב (חכמה) **יוד הי ויו הי** ס"ג (בינה)
 קס"א (חכמה) **אלף הי יוד הי** קמ"ג (בינה)

יְהוָה	ה' חסדים	יְהוָה	ה' גבורות	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

מ"ה (חסדים) **יוד הא ואו הא** ב"ן (גבורות) **יוד הה וו הה**
 קנ"א **אלף הה יוד הה**

ואח"כ לחח"ן בג"ה דת"י דו"ק דחב"ד דחג"ת דמ"ה וב"ן דז"א (גני רל"ב)

י ו ד ה ה ה ה ה ה ו ו ה ה ה ה ה ה
 42 + 5   42 + 5   12   42 + 5   42 + 5   32

[גם יכוין לקשר ולחבר נוקבא דז"א הנקרא אדנ"י, בשם הוי"ה וכו' (נה"ש דף כ"א סוף ע"ד)]

יְהוָה וְאֱדֹנָי

אלהינו

יכוין להמשיך מ"ב דס"ג (בג"ה) ומילויז (ל"ז),

עם נח"י דנשמה (קו שמאל), דרוח (דהיצון) דרוח (דהיצון)

(ס"ג)

אלהיה

יהוה

יהוה

(1) כתר

יוד הי ואו הי

(5) חכמה

יוד ויו דלת . הי יוד . ואו אלק ואו . הי יוד

(9) בינה

ל"ז מילויז ס"ג

יוד הי ואו הי

לפנים דט"ס [עליונות] דכח"ב, דבג"ה דחג"ת ונה"י דחג"ת, דמ"ה וב"ן דב"ן דזו"ן.

מַלְךְ הָעוֹלָם

* יכוין למסור עצמו על קידוש השם, ולקבל עליו ד' מיתות בית דין, מד' אותיות יהו"ה ומד' אותיות אדני, ולייחדם ע"י (צ"ל עם) ד' אותיות אהי"ה וע"י עסמ"ב

ע"ב	יוד הי ויו הי	א	א	א	י	ע"י	סקילה
ס"ג	יוד הי ואו הי	ה	ד	ה	ה	ע"י	שריפה
מ"ה	יוד הא ואו הא	י	נ	ו	ו	ע"י	הרג
ב"ן	יוד הה וו הה	ה	י	ה	ה	ע"י	חנק

1 יכוין לברר כלים ורפ"ח דמלכים דאבי"ע דג' פרצופי כחב"ד הכוללים דפרצופי אבי"ע דפנימיות דאצילות] k

	מדריגה ז'	יוד הי ויו הי	ע"ב דע"ב מלכות דחסד	ו	④
בירורי ב"ן, דכורא דעתיק, ואבא, זו"א					
	מדריגה ה', ז' מספר אותיות	יוד הי ואו הי - יוד הי ואו הי	ע"ב דס"ג מלכות דגבורה	ד	③
בירורי ב"ן, דנוק' דעתיק, ואימא, ונוק' דז"א					
	מדריגה ג', ז' [עס"מ למ"ד לז"א]	יהוה - יוד הא ואו הא	ע"ב דמ"ה מלכות דתנה"י	ב	②
בירורי ב"ן, דכורא דאריה, ויש"ס, ויעקב					
	מדריגה ב' שהוא ד' [ב"ן למ"ן לנוק']	י' יהו יהו יהוה	ע"ב דב"ן מלכות דמלכות	א	①
בירורי ב"ן, דנוק' דאריה, ותבונה, ורחל					

בירורים של י"ס פרטיות דז"א שהם כנגד י"ב פרצופים פרטיים דז"א

* עי' אור הלבנה חלק אור החיים דף צ"ח, הקדמת הרש"ש לברכת האירוסין, ובפועל בדף ק"ז. מכאן סידר השד"ה כללים למטבע ברכה, בעיקר בענין הבירורים. ועי' גם אור הלבנה דף י"א ובעיקר דף י"ג, בענין הקדמה כללית על מטבע ברכה.

⊗ מע"א דף פ"ח ע"ב, אקי"ה גם משתתף ביחוד.

⊠ עי' ע"ח דף כ"א אע"ג. נה"ש דף י"ז רע"ה. ש"ש ח"ג דף כ"ז ע"ב אות ל"ה. ענ"ה דף ל"ד רע"ב.

◊ עי' שע"ב דף כ"ד ע"ב. תו"ח דף נ"ג ע"א (יש לכוון את הרפ"ח מלמטה למעלה). בענין רפ"ח, עי' שע"ר ח"א ש' ער"ב.

יכוין להעלות [למ"ן] המוחין והנרנח"י שנמשכו בתנובת אתה ה' אלהינו, שהם עסמ"ב קס"א קמ"ג קנ"א, [ה' חסדים וה' גבורות], שהם מוחין פנימיים דג' פרצופים הפנימיים שהם חב"ד דחג"ת דז"א. וג' מ"ב דעס"מ ומילוייהם, שהם מוחין דב' פרצופים החיצוניים נה"י וחג"ת דפרצופי חג"ת דז"א, עם הנ"ר (חיצון) והנח"י (פנימי) דרוח שלהם,

פנימי דחיצון (חב"ד דחג"ת, עם נרנח"י דנח"י דרוח)

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֵל הוּא יְיָ הוּא

אֵל הוּא יְיָ הוּא

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְיָ הוּא וְאֵל הוּא
אֵלף הוּא יְיָ הוּא

ס"ג (בינה)

קמ"ג (בינה)

יְיָ הוּא וְיְיָ הוּא
אֵלף הוּא יְיָ הוּא

ע"ב (חכמה)

קס"א (חכמה)

יְהוָה

ה' גבורות

יְהוָה

יְהוָה

ה' חסדים

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְיָ הוּא וְיְיָ הוּא (גבורות)

יְיָ הוּא וְאֵל הוּא (חסדים)

אֵלף הוּא יְיָ הוּא

קנ"א

חיצון דחיצון (נה"י וחג"ת דחג"ת, עם נרנח"י דרוח דרוח)

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

כתר

יְיָ הוּא וְאֵל הוּא

יְיָ הוּא וְאֵל הוּא

יְיָ הוּא וְיְיָ הוּא

חכמה

יְיָ וְיְיָ דל"ת. הוּא יְיָ

יְיָ וְאֵל דל"ת. הוּא אֵלף

יְיָ וְיְיָ דל"ת. הוּא יְיָ

בינה

וְאֵל אֵלף וְאֵל הוּא יְיָ

וְאֵל אֵלף וְאֵל הוּא אֵלף

וְיְיָ יְיָ וְיְיָ הוּא יְיָ

ל"ז מילוי ס"ג

י"ט מילוי מ"ה

מ"ו מילוי ע"ב

יְיָ הוּא וְאֵל הוּא

יְיָ הוּא וְאֵל הוּא

יְיָ הוּא וְיְיָ הוּא

[להעלותם] עם בירורי כלים ואורות דרפ"ח דג' פרצופים כחב"ד המוללים דפנימיות דאותו פרצוף, דאבי"ע דז"א דאצילות ודאבי"ע, המתייחס למצוה זו,

בירורי ב"ן, דעתיק, ואבא, וז"א	מדריגה ז' יוד הי וין הי	ע"ב דע"ב מלכות דחסד	1 2
בירורי ב"ן, דנוק' דעתיק, ואימא, ונוק' דז"א	מספר מדריגה ה', ז' יוד הי ואו הי - יוד הי ואו הי	ע"ב דס"ג מלכות דגבורה	
בירורי ב"ן, דאריה, ויש"ס, ויעקב	מדריגה ג', ז' [עס"מ למ"ד לז"א] יהוה - יוד הא ואו הא	ע"ב דמ"ה מלכות דתנה"י	
בירורי ב"ן, דנוק' דאריה, ותבונה, ורחל	מדריגה ב' שהוא ד' [ב"ן למ"ן לנוק'] י יה יהו יהוה	ע"ב דב"ן מלכות דמלכות	3 4 5

(8) עם שורשי הנרנח"י דיליה, לזו"ן (שהם אבד"ו 1).

ואז ניתן כח בזו"ן, ומבררים גם הם,

מבירורי אחוריים דיסו"ת 2 ("התארכות"), k 2

ומחלקי כחב"ד דיסו"ת הכלולים עם הרפ"ח 3 ("מתנות"), k 3

ומעלים אותם [עם שפע החיצון שלהם (זו"ן), ו] עם הבירורים שלהם (רפ"ח) שנבררו על דינון ליסו"ת. [עם 5 שלהם] 1 2 3 4

ואז ניתן כח ביסו"ת ומבררים גם הם מבירורים הנו',

מחלקי כחב"ד דאו"א [שהיו כלולים עם הרפ"ח] 5 ("מתנות"), k 3

ומבחינת אחוריים דאו"א 4 ("התארכות"), k 2

ומעלים אותם [עם שפע החיצון שלהם (יסו"ת), ו] עם הבירורים שלהם (יסו"ת) שנבררו ע"י זו"ן, לאו"א. [עם 5 שלהם] 2 3 4

וכן ניתן כח באו"א ומבררים גם הם,

מאחוריים דנה"י דא"א 4 ("התארכות"), k 2

ומחלקי כחב"ד דא"א [שהיו כלולים עם הרפ"ח] 5 ("מתנות"), k 3

ומעלים אותם [עם שפע החיצון שלהם (או"א), ו] עם הבירורים שלהם (או"א) שנבררו ע"י יסו"ת, לא"א. [עם 5 שלהם] 2 3 4

וכן ניתן כח בא"א ונוק' ומבררים גם הם,

מחלקי כחב"ד דעתיק [שהיו כלולים עם הרפ"ח] 5 ("מתנות"), k 3

ומעלים אותם [עם שפע החיצון שלהם (אריך ונוק'), ו] עם הבירורים שלהם (אריך ונוק') שנבררו ע"י או"א, לעתיק. [עם 5 שלהם] 2 3 4

1 ע"י מע"א דף צ' ע"א.

- 2 התפשטות אח' דא"א או"א (ויסו"ת), עד גבול עולם האצילות (ולא לבי"ע), בלשונו "ההתארכות". ומזה ייעשה מוחין ליסו"ת.
- 3 בחינה שנקראת בלשונו "המתנות". "המתנות", דהיינו הלבושים שנתנו יסו"ת (וכן שאר הפרצופים: ע"י, א"א, או"א) לזו"ן בעת מקרה המלכים, ונרדו איתם לבי"ע (ע"י ע"ה ח"א דף פ"ג ע"ג, הרפ"ש אמצע אות א'). ומזה נעשה גם כן מוחין ליסו"ת (וכן לשאר הפרצופים: ע"י, א"א, או"א). ובנוסף לכך (במילת אשר) נעשה לבושים (צלמים) לשפע החדש דז"א (מהמוחין של כל פרצוף נעשים צלמים לפרצוף שמתחתיו). עוד, נראה מכאן שהם כלולים בתוך הרפ"ח, ונקראים ג"ר (ע"ס) דרפ"ח. ע"י אוצ"ח דף ל"א ע"ב, אות ב'. ע"י אוצ"ח דף ל"א ע"ג, אש"ל סוף אות ב'. (ע"י גם ש"ש ח"א דף פ"א רע"ה, בענין עשיית מוחין ליסו"ת מהבירורים הנ"ל).
- 4 ההתארכות. התפשטות אח' דא"א או"א, כנ"ל בהגדה 2, עושה מוחין לפרצוף הנוכח.
- 5 המתנות. דהיינו, הלבושים שנתנו ע"י, א"א או"א, כנ"ל בהגדה 3, עושה מוחין לפרצוף הנו', וצלמים (לבוש וך) לפרצוף שמתחתיו.

וכן על דרך זה עד ע"ב ס"ג דא"ק.

ע"ב דא"ק   ס"ג דא"ק
יְיָ הֵי יֵיָ הֵי   **יְיָ הֵי וְאָן הֵי**

ואז מזדווגים פנימיות ע"ב ס"ג דא"ק
אֵי הֵי הֵי הֵי

ומוציאים עשר ספירות דמ"ה ממצח דא"ק, ותשלום עשר ספירות דב"ן מעינים דא"ק, השייכים לאותם הבירורים שעלו, המתייחסים למצוה זו כנ"ל. ונמשכים בבחינת צלם דמוחין דגדלות עם נרנח"י דנח"י שבתוכם, שהם י"ג הווי"ת ואהי"ה מנוקדות כידוע, עם אור הטעמים, עם אור א"ס המלוּבש בכתר דעתיק דא"ק, לעתיק דאצילות.

◊ ולוקח [עתיק] המובחר שבהם, (שהם כתר דמ"ה, וה' ראשונות [דמלכות] דכתר דב"ן, [וניתוסף לו מחדש חצי תחתון דמלכות דכתר וט"ס אחרות, להשלים ל"ס דכתר דב"ן], וג"ר דחכמה דב"ן, וד"ר דבינה דב"ן, וז' כתרם דז"ת דב"ן).

ולזווג מ"ה וב"ן דעתיק [ונק']
אֵי הֵי הֵי הֵי

וימשיך שארית המוחין למ"ה וב"ן דא"א, ולהשאיר שם המובחר שבהם, (שהם חכמה דמ"ה, וה' אחרונות [דמלכות] דכתר דב"ן, [וניתוסף לו מחדש חצי עליון דמלכות דכתר, וט"ס אחרות להשלים ל"ס דכתר דב"ן]).

ויזווג א"א ונק'
אֵי הֵי הֵי הֵי

וימשיך שארית המוחין ל[מ"ה וב"ן ד]או"א [עילאין], וישאיר שם המובחר שבהם, (שהם כתר וחכמה דבינה דמ"ה, וו"ק דחכמה דב"ן לאבא עילאה, ובינה דבינה דמ"ה, וה"ק דבינה דב"ן לאימא עילאה).

ויזווג או"א עילאין
אֵי הֵי הֵי הֵי

וימשיך השאר ל[מ"ה וב"ן ד]ישסו"ת, וישאיר שם המובחר שבהם, (שהם ו"ק דבינה דמ"ה, ומלכות דחכמה דב"ן ליש"ס, ומלכות דבינה דמ"ה, ומלכות דבינה דב"ן לתבונה).

(ע"י עה"ל ח"א 26. הורדת שארית השפע ליסוד דיש"ס ודתבונה, בנפרד. כניסה בצלמים. ואז) ויזווג ישסו"ת

אֵי הֵי הֵי הֵי

ושארית המוחין (שהם ז"ק דמ"ה, וז"ק דב"ן חוץ מהכתרים דז"ק דב"ן),

ימשיכם ליסוד [דתבונה] (ישסו"ת א' שהם ב' *). ואז לידה א'. ואז הורדה ל- (1) מלכות דישסו"ת [צ"ל דתבונה] (ישסו"ת ב' שהם ג' *, היינו כניסה בלבושים), (כאשר הם כבר) מלוּבשים בצלמי המוחין (צלמים) של הבירורים שלהם [דישסו"ת] (המתנות הנ"ל), שכבר עלו ונתקנו.

◊ ע"י אוצ"ח דף י"ז ע"א, אש"ל אות ג' (מ"ה החדש מברר לעצמו את שם ב"ן). ע"י נה"ש דף ז' סע"ב (מלכות דכתר דב"ן).
 * ע"י פת"ע דף ג' ע"א, בהשוואה לתיבת אתה ותיבת אחד. הוא מביא את הגהת השמ"ש על ע"ח ח"ב דף ט"ו ע"ד אות א'.

יכוין לתחזור למקומם את המוחין דה' פרוצפי חג"ת (שפע חיצון) עם הנ"ר והנח"י דרוח, שעלו למ"ן, במלך העולם.

פנימי דחיצון (חב"ד דחג"ת, עם נרנח"י דנח"י דרוח)

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֵלֵינוּ יְיָ הוֹדוּ

אֵלֵינוּ יְיָ הוֹדוּ

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְיָ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

ס"ג (בינה)

יְיָ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

ע"ב (חכמה)

אֵלֵינוּ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

קמ"ג (בינה)

אֵלֵינוּ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

קס"א (חכמה)

יְהוָה ה' גבורות

יְהוָה

יְהוָה

ה' חסדים

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְיָ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

ב"ן (גבורות)

יְיָ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

מ"ה (חסדים)

אֵלֵינוּ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

קנ"א

חיצון דחיצון (נה"י וחג"ת דחג"ת, עם נרנח"י דרוח דרוח)

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

כתר

יְיָ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

יְיָ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

יְיָ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

חכמה

יְיָ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

יְיָ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

יְיָ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

בינה

וְאֵלֵינוּ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

וְאֵלֵינוּ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

וְאֵלֵינוּ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

ל"ז מילוי ס"ג

י"ט מילוי מ"ה

מ"ו מילוי ע"ב

יְיָ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

יְיָ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

יְיָ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

לידה ב' וזא) יכוין להמשיך מיסוד ומלכות דישסו"ת [צ"ל ממלכות דתבונה] דאצילות (ישסו"ת ב' שהם ג', היינו מהלבושים הנ"ל), מקיפי ל"מ (י"ס פרטיות) דצלמי המוחין דחכמות [דל"מ] דאו"א וישסו"ת, עם נרנח"י דחיה שבהם

חכמה דל"מ דצל"ם דאימא			חכמה דל"מ דצל"ם דאבא		
אֱהִיָּה יְהוָה			אֱהִיָּה יְהוָה		
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אוֹהוּיְהוּ	אוֹהוּיְהוּ	אֱהִיָּה	אוֹהוּיְהוּ	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוּוְהוּ	יְהוּוְהוּ	יְהוָה	יְהוּוְהוּ	יְהוָה

לחב"ד וחג"ת, דמ"ה וב"ן, דפרצופי כחב"ד, דאצילות דז"א דאצילות, דאב"ע דאצילות
(מ') (ל') (זכר) (נקבה) (גדלות)
① ————— ② (ג)

יכוין להמשיך מקיפי ל"מ (י"ס פרטיות) דצלמי המוחין דבינות [דל"מ] דאו"א וישסו"ת, עם נרנח"י דנשמה שבהם

בינה דל"מ דצל"ם דאימא			בינה דל"מ דצל"ם דאבא		
אֱהִיָּה יְהוָה			אֱהִיָּה יְהוָה		
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אוֹהוּיְהוּ	אוֹהוּיְהוּ	אֱהִיָּה	אוֹהוּיְהוּ	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוּוְהוּ	יְהוּוְהוּ	יְהוָה	יְהוּוְהוּ	יְהוָה

לחב"ד וחג"ת, דמ"ה וב"ן, דפרצופי כחב"ד, דבריאה דז"א דאצילות, דבריאה, דאב"ע דאצילות
(מ') (ל') (זכר) (נקבה) (גדלות)
② ————— ③ (ג)

* יש לחלק את הל"מ והצ' לחו"ב תו"מ גם כשאין תיבות להצמיד אליהם.
 * ע"י שע"ר ח"ב ש' ט"ז. במ"ב, הצל"מ כאן הם כלים פנימים-אמצעים-חיצונים של הפנימי. לאחר מכן, נביא מקיפי ל"מ אמיתיים, דומיא ד"קונה הכל" בתפילה, שהפנימי תמיד קודם למקיף (עפ"י השפת אמת).

כיוון להמשיך מקיפי ל"מ (י"ס פרטיות) דצלמי המוחין דו"ק [דל"מ] דאו"א וישסו"ת, עם נרנח"י דרוח שבהם

ו"ק דל"מ דצל"ם דאימא				ו"ק דל"מ דצל"ם דאבא			
אָהִיָּה יְהוָה				אָהִיָּה יְהוָה			
אָהִיָּה	אָהִיָּה	אָהִיָּה	אָהִיָּה	אָהִיָּה	אָהִיָּה	אָהִיָּה	אָהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אָהִיָּה	אָהִיָּה	אָהִיָּה	אָהִיָּה	אָהִיָּה	אָהִיָּה	אָהִיָּה	אָהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אָהִיָּה	אָהִיָּה	אָהִיָּה	אָהִיָּה	אָהִיָּה	אָהִיָּה	אָהִיָּה	אָהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

לחב"ד וחג"ת, דמ"ה וב"ן, דפרצופי כחב"ד, דיצירה דו"א דאצילות, ודיצירה, דאבי"ע דאצילות
 (מ"י) (ל"י) (זכר) (נקבה) (גדלות) 1 2 3

כיוון להמשיך מקיפי ל"מ (י"ס פרטיות) דצלמי המוחין דמלכיות [דל"מ] דאו"א וישסו"ת, עם נרנח"י דנפש שבהם

מלכות דל"מ דצל"ם דאימא				מלכות דל"מ דצל"ם דאבא			
אָהִיָּה יְהוָה				אָהִיָּה יְהוָה			
אָהִיָּה	אָהִיָּה	אָהִיָּה	אָהִיָּה	אָהִיָּה	אָהִיָּה	אָהִיָּה	אָהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אָהִיָּה	אָהִיָּה	אָהִיָּה	אָהִיָּה	אָהִיָּה	אָהִיָּה	אָהִיָּה	אָהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אָהִיָּה	אָהִיָּה	אָהִיָּה	אָהִיָּה	אָהִיָּה	אָהִיָּה	אָהִיָּה	אָהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

לחב"ד וחג"ת, דמ"ה וב"ן, דפרצופי כחב"ד, דעשיה דו"א דאצילות, ודעשיה, דאבי"ע דאצילות
 (מ"י) (ל"י) (זכר) (נקבה) (גדלות) 4 5 6 7

נקיפוס:

1 אצילות	2 בריאה	3 יצירה	4 עשיה
א פנימי	א פנימי	א פנימי	א פנימי
ב חיצוני	ב חיצוני	ב חיצוני	ב חיצוני
י חיצוני	י חיצוני	י חיצוני	י חיצוני
ע חיצוני	ע חיצוני	ע חיצוני	ע חיצוני
1 2 3 4	1 2 3 4	1 2 3 4	1 2 3 4
9 10 11 12	9 10 11 12	9 10 11 12	9 10 11 12
17 18 19 20	17 18 19 20	17 18 19 20	17 18 19 20
25 26 27 28	25 26 27 28	25 26 27 28	25 26 27 28

* מימדים (ס"ד בחי' בכ"א):
 * מישורים (1 2 3 4)
 * שורות (1 2 3 4)
 * טורים (א ב ג ד)
 * שפע חיצוני (2-3-4)
 * הכנה לברכה (בי"ע די"ע)

תמונה

כיוון להמשיך מוחין פנימיים דצ' (י"ס) דצלמי המוחין דחכמות [דצ'] דאו"א וישסו"ת, עם נרנח"י דחיה שבהם

חכמה דצ' דצל"ם דאימא			חכמה דצ' דצל"ם דאבא		
אֱהִיָּהּ יְהוָה			אֱהִיָּהּ יְהוָה		
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	יְהוָה	אֱהִיָּהּ	יְהוָה
	יְהוָה	יְהוָה		יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	יְהוָה	אֱהִיָּהּ	יְהוָה
	יְהוָה	יְהוָה		יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	יְהוָה	אֱהִיָּהּ	יְהוָה
	יְהוָה	יְהוָה		יְהוָה	יְהוָה

לנה"י, דמ"ה וב"ן, דפרצופי כחב"ד, דאצילות דו"א דאצילות, דאבי"ע דאצילות

(צ') (זכר) (נקבה) (גדלות) 1 2 3

כיוון להמשיך מוחין פנימיים דצ' (י"ס) דצלמי המוחין דבינות [דצ'] דאו"א וישסו"ת, עם נרנח"י דנשמה שבהם

בינה דצ' דצל"ם דאימא			בינה דצ' דצל"ם דאבא		
אֱהִיָּהּ יְהוָה			אֱהִיָּהּ יְהוָה		
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	יְהוָה	אֱהִיָּהּ	יְהוָה
	יְהוָה	יְהוָה		יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	יְהוָה	אֱהִיָּהּ	יְהוָה
	יְהוָה	יְהוָה		יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	יְהוָה	אֱהִיָּהּ	יְהוָה
	יְהוָה	יְהוָה		יְהוָה	יְהוָה

לנה"י, דמ"ה וב"ן, דפרצופי כחב"ד, דבריאה דו"א דאצילות, דבריאה, דאבי"ע דאצילות

(צ') (זכר) (נקבה) (גדלות) 2 3 4

כיוון להמשיך מוחין פנימיים דצ' (י"ס) דצלמי המוחין דו"ק [דצ'] דאו"א וישסו"ת, עם נרנח"י דרוח שבהם ו"ק דצ' דצל"ם דאימא

ו"ק דצ' דצל"ם דאימא				ו"ק דצ' דצל"ם דאבא			
אֱהִיָּהּ יְהוָה				אֱהִיָּהּ יְהוָה			
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אוֹהֵי יְהוָה	אוֹהֵי יְהוָה	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אוֹהֵי יְהוָה	אוֹהֵי יְהוָה	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

לנה"י, דמ"ה וב"ן, דפרצופי כחב"ד, דיצירה דו"א דאצילות, ודיצירה, דאבי"ע דאצילות

(צ) (זכר) (נקבה)
(גדלות)
3
2
1

כיוון להמשיך מוחין פנימיים דצ' (י"ס) דצלמי המוחין דמלכות [דצ'] דאו"א וישסו"ת, עם נרנח"י דנפש שבהם מלכות דצ' דצל"ם דאימא

מלכות דצ' דצל"ם דאימא				מלכות דצ' דצל"ם דאבא			
אֱהִיָּהּ יְהוָה				אֱהִיָּהּ יְהוָה			
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אוֹהֵי יְהוָה	אוֹהֵי יְהוָה	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אוֹהֵי יְהוָה	אוֹהֵי יְהוָה	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

לנה"י, דמ"ה וב"ן, דפרצופי כחב"ד, דעשיה דו"א דאצילות, ודעשיה, דאבי"ע דאצילות

(צ) (זכר) (נקבה)
4
2
8

פנינים:

- * מומדים (ס"ד בחי' בכ"א): 1 2 3 4
- * מישורים (9 10 11 12)
- * שורות (17 18 19 20)
- * טורים (ע"ב א)
- * שפע חיצון (2-3-4)
- * הכנה לברכה (כ"ע דב"ע)

1 אצילות				2 בריאה				3 יצירה				4 עשיה			
א	ב	י	ע	א	ב	י	ע	א	ב	י	ע	א	ב	י	ע
פנימי	חיצון	פנימי	חיצון	פנימי	חיצון	פנימי	חיצון	פנימי	חיצון	פנימי	חיצון	פנימי	חיצון	פנימי	חיצון
1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4
9	10	11	12	9	10	11	12	9	10	11	12	9	10	11	12
17	18	19	20	17	18	19	20	17	18	19	20	17	18	19	20
25	26	27	28	25	26	27	28	25	26	27	28	25	26	27	28

תחתונה

הָאֵל הַיָּזָן אוֹתָנוּ וְאֶת הָעוֹלָם כְּלוֹ¹ בְּטוֹבוֹ גַּי ע"ה יהו"ה, בְּיַזְן גַּי מִלּוֹי דְרַבּוּעַ מ"ה יוֹד. יוֹד הָא. יוֹד הָא וְאוּ. יוֹד הָא וְאוּ הָא בְּיַזְסָד גַּי י"ה יהו יהוה וּבְרַחֲמִים רַבִּים. לְיוֹתָן גַּי אב"ג ית"ץ לָחֵם לְכָל-בָּשָׂר ר"ת גַּי יב"ק יאהלוההים. כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ². וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל תַּמְיֵיד לֹא חָסַר לָנוּ וְאֵל יַחְסֹר לָנוּ מִזֶּזן תַּמְיֵיד לְעוֹלָם וְעַד³. כִּי הוּא אֵל יכוין כי אל זה הוא אל שדי שֶׁבְּרִיאָהּ וְהוּא מִשְׁפִּיעַ אֵל יָזָן שֶׁהוּא בְּגַי אֵל יְהוּה שְׁבִיעִירָה וּמִפְּרִנְס־לְכָל וְשִׁלְחָנוּ עֲרוֹךְ לְכָל. וְהִתְקִין מִחַיָּהּ וּמִזֶּזן לְכָל-בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא בְּרַחֲמָיו וּבְרַב חָסְדָּיו. כְּאָמֹר:

הַיָּזָן אֶת-הָעוֹלָם כְּלוֹ¹ בְּטוֹבוֹ גַּי ע"ה יהו"ה, בְּיַזְן גַּי מִלּוֹי דְרַבּוּעַ מ"ה יוֹד. יוֹד הָא. יוֹד הָא וְאוּ. יוֹד הָא וְאוּ הָא בְּיַזְסָד גַּי י"ה יהו יהוה וּבְרַחֲמִים, הוּא לְיוֹתָן גַּי אב"ג ית"ץ לָחֵם לְכָל-בָּשָׂר ר"ת גַּי יב"ק יאהלוההים, כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ², וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל, תַּמְיֵיד לֹא-חָסַר לָנוּ, וְאֵל יַחְסֹר לָנוּ מִזֶּזן לְעוֹלָם וְעַד³, בְּעֶבֶר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל, כִּי הוּא אֵל יכוין כי אל זה הוא אל שדי שֶׁבְּרִיאָהּ וְהוּא מִשְׁפִּיעַ אֵל יָזָן שֶׁהוּא בְּגַי אֵל יְהוּה שְׁבִיעִירָה וּמִפְּרִנְס לְכָל וּמִטְיֵב לְכָל, וּמִכְיֵן מִזֶּזן לְכָל-בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא, כְּאָמֹר:

1 ללא קשר למי אני, איזה עיסוק יש לי, איזה השתדלות אני עושה.
2 אלא, רק בגלל שהוא טוב ורוצה להיטיב, ואוהב אותי אהבה מושלמת וללא תנאים, ונותן לי הכי טוב בשבילי.
3 בתנאי שאני מאמין שהוא נותן ולא מוגבל בכלום, ולא חוסם אותנו, ללא קשר לעיסוק שלי ולהשתדלות שלי.

פּוֹתֵץ

בג"י שע"ה + מ"ה + ס"ה
ח' חוורת

ש"ע דא"א
אלף למד. אלף למד

לז"א
יוד הא ואו הא

ולנוק'
אדנ"י

אַתּ יִדְךָ

שני יו"דיון. ר"ת פא"י.
בג"י ב' השמות אהדו"נה ז"ן
חכמה דז"א ו"ק דז"א יסוד דנוק'

ס"ת זתך. יכוין להמשיך שפע ומזון מחכמה דז"א לכל העולמות
יוד ה"י ו"ו ה"י : יוד ו"ו דלת. ה"י יוד. ו"ו יוד ו"ו. ה"י יוד

$$4 \times 10 = 400 \text{ ועוד כ"ח אותיות (מלא דמלא) = חת"ך}$$

ס"ת זתך, באתב"ש סא"ל, גי' יאהדו"נה

וּמִשְׁבִּיעַ זַתְךָ

יכוין להמשיך שפע ומזון מחכמה דז"א לכל העולמות
יוד ה"י ו"ו ה"י : יוד ו"ו דלת. ה"י יוד. ו"ו יוד ו"ו. ה"י יוד

$$4 \times 10 = 400 \text{ ועוד כ"ח אותיות (מלא דמלא) = חת"ך}$$

לְכֹל חַי רִצּוֹן

רצו"ן בגי' קפ"ד קס"א
יוד. יוד ה"י. יוד ה"י ו"ו. יוד ה"י ו"ו ה"י יסוד אבא
אלף ה"י יוד ה"י יסוד אימא

רזל להמתיק רחל הרמוזה בר"ת

מ נ צ פ ר להמתיק ב' דמעין (פ"ר)

דין דין דין דין דיין (ש"ך)

גם יכוין להמש' מהרצון הנז' שפע ומזון וברכה רבה לכל העולמות

אורח
אורח
היה זה

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ

חול יכין יְיָ הַיּוֹם

שבת

המשכה למוח חכמה דו"א, יו"ד ה"י ו"ו ה"י.

המשכה למוח חכמה דנוק' יו"ד ו"ו דלת (דע"ב). [ביו"ט יכין יו"ד ואו דלת דס"ג].
התכללות העולמות אצילות דאצילות.

הַיּוֹם אֶת הַכֹּל.

כוונות בכללות ברכה ב' ("מתחילה ועד סוף")

חול

יכין להאיר מוח בינה דנוק' מח' אורות דח' אותיות דאות דל"ת דאדנ"י, כזה

דלת למד תו [בר"ה ת"ו],

שבת

1. התכללות העולמות בריאה דאצילות באצילות דאצילות.

2. להמשיך מוח בינה לז"א, יו"ד ה"י ואו ה"י.

3. להמשיך מוח בינה לנוקבא, ה"י יו"ד (דע"ב). [ביו"ט יכין ה"י יו"ד דס"ג].

נְזִידָה לָךְ. יְהוָהנִי אֱלֹהֵינוּ. עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ

היה
בפני הסיבת
המחית כולם

אחד וכו'
אין הכל
היה היה

אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה בְרִית וְתוֹרָה חַיִּים וּמִזוֹן.

עַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עֲבָדִים. וְעַל

בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׂרָנוּ. וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ. וְעַל חֻקֵּי

רְצוֹנְךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ. וְעַל חַיִּים (י"מ: שִׁחוֹנְנֵתָנוּ) וּמִזוֹן שֶׁאַתָּה זָן

וּמְפָרֵס אוֹתָנוּ.

על הנסים

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים. ואם לא אמר וזכר קודם תיבת ה' של ברכת על הארץ [היינו שאמר ברוך אתה, וטרם אמר ה'], חוזר לאמרו. ואם זכר אחר תיבת ה', יאמר אותו בהרחמן, ויאמר הרחמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי וכו'.

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנְּפִלְאוֹת וְעַל הַהֲחַמּוֹת. שְׁעִשִּׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בְּיָמֵם הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה.

להנוכה

בְּיָמֵי מִתְתִּיָּה בֶן יוֹחָנָן כִּהֵן גְּדוֹל חֲשֻמוֹנָאִי וּבְנָיו. כְּשֶׁעֲמַדָּה מַלְכוּת יוֹן הִרְשָׁעָה עַל עַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל. לְשִׁפְחָם תּוֹרַתְךָ וְלַהֲעִבְרִים מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הִרְבִּיתָ עֲמֻדָתְךָ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם. רַבְתָּ אֶת רִיבָם. דָּגַתְךָ אֶת דֵּינָם. נִקְמָתְךָ אֶת נִקְמָתָם. מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חַלְשִׁים. וְרַבִּים בְּיַד מַעֲטִים. וְרַשָּׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים. וּטְמֵאִים בְּיַד טְהוֹרִים. וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרַתְךָ: לָךְ עֲשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ. וְלַעֲמוּךָ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן כִּהִיּוֹם הַזֶּה. וְאַחֲרַיְכֶם בָּאוּ בְנֵיךָ לְדַבֵּר בִּיתְךָ וּפְנֵוּ אֶת־הַיִּכְלָךְ. וְטָהְרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ. וְהִדְלִיקוּ נְרוֹת בְּחֻצְרוֹת קִדְשֶׁךָ. וְקָבְעוּ שְׁמוֹנֵת יָמֵי חֲנֻכָּה אֵלָיו בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה. וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים וְנִפְלְאוֹת וְנִזְדָּה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סְלָה.

לפורים

בְּיָמֵי מָרְדֳּכַי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשׁוֹן הַבִּירָה. כְּשֶׁעֲמַד עֲלֵיהֶם הַמֶּן הִרְשָׁע. בִּקְשׁ לְהַשְׁמִיד לְהַרְגָּ וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים. מִנְּעַר וְעַד זָקֵן טָף וְנָשִׁים בָּיוֹם אֶחָד בְּשִׁלְשָׁה עֶשְׂרֵי לַחֹדֶשׁ שָׁנִים עֶשְׂרִי הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר וּשְׁלָלָם לְבוֹז. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הִרְבִּיתָ הַפְּרֵת אֶת עֲצָתוֹ וּקְלַקְלַתְךָ אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ. וְהַשְׁבוֹתָ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרִאשׁוֹ. וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֵת בְּנָיו עַל הָעֵץ. וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם נֶס וּפְלָא. וְנִזְדָּה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סְלָה.

עַל הַכֹּל יְהוָהנִי אֱלֹהֵינוּ. אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים

היה
בפני הסיבת
המחית כולם

אחד וכו'
אין הכל
היה היה

אֶת שִׁמְךָ. כְּאִמּוֹר וְאֶכְלָתָ וְשִׁבְעַתָּ וּבִרְכָתָ

אֶת

זוּדָה לָךְ יְהוָה־נִי אֱלֹהֵינוּ, ^{תהי' ארון הכל' היה היה} **עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לָּאֲבוֹתֵינוּ**,
אֶרֶץ תְּמִידָה טוֹבָה וְרוֹחָבָה, וְעַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ
יְהוָה־נִי אֱלֹהֵינוּ, ^{תהי' ארון הכל' היה היה} **מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וּפְדִיתָנוּ מִבַּיִת עֲבָדִים,**
וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחִתַּמְתָּ בְּבִשְׂרָנוּ, וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלַּמִּדְתָּנוּ, וְעַל
זַקְיֶיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ, וְעַל זַיִּים זָזוּ וַחֲסֹד שֶׁחִזַּנְתָּנוּ, וְעַל אֲכִילַת
מִזֶּזֶן שֶׁאַתָּה זָז וּמִפְרָנֶס אוֹתָנוּ תְּמִיד, בְּכָל־יּוֹם וּבְכָל־עֵת
וּבְכָל־שָׁעָה:

על הנסים

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים. ואם לא אמר וזכר קודם תיבת ה' של ברכת על הארץ [היינו שאמר ברוך אתה, וטרם אמר ה'], חוזר לאמרו. ואם נזכר אחר תיבת ה', יאמר אותו בהרחמן, ויאמר הרחמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי וכו'.
עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנְּפִלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמּוֹת, שֶׁעָשִׂיתָ לָאֲבוֹתֵינוּ בַיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנֵי הָהֵּה.

להנוכה

בַּיָּמִי מִתְתִּיחַו בְּזִיּוֹתָיִךְ כִּהְיִי גָדוֹל וְשִׁמּוֹנָא וּבְזִיּוֹ, כְּשֶׁעֲמַדְהָ מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, לְהַשְׁכִּיחַם תּוֹרַתְךָ וּלְהַעֲבִירָם מִזִּקְנֵי רְצוֹנְךָ, וְאַתָּה בְּרוּחְמֶיךָ הַרְבִּיּוֹם, עֲמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם, רַבַּת אֶת־רִיבָם, דִּנְתָּ אֶת־דִּינָם, נָקַמְתָּ אֶת־נְקַמְתָּם, מִסַּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד מַעֲטִים, וּטְמֵאִים בְּיַד טְהוּרִים, וְרַשְׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים, וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרַתְךָ, וְלֶךְ עֲשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ, וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפְרָקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה, וְאַחַר כֵּךְ בָּאוּ בְּנֵיךָ לְדַבֵּר בִּיתְךָ, וּפְנִי אֶת־הַיְכָלְךָ, וּטְהַרוּ אֶת־מִקְדָּשְׁךָ, וְהִדְלִיקוּ נְרוֹת בְּחֻצְרוֹת קִדְשְׁךָ, וְקָבְעוּ שְׁמוֹנֶת (יָמִים אֵלּוּ בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם נֶס וּפְלֵא וְנִוְדָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה) יָמֵי חֲזָנְךָ אֵלּוּ, לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל:

לפורים

בַּיָּמִי מִרְדְּכָי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשַׁן הַבִּיּוֹרָה, כְּשֶׁעֲמַד עֲלֵיהֶם הַמֶּזֶן הַרְשָׁע, בְּקֶשׁ לְהַשְׁמִיד לְהַרְגֵּם וּלְאַבֵּד אֶת־כְּלֵי־הַיְהוּדִים, מִנְּעֵר וְעַד־יָקוֹן, טַף וְנָשִׁים, בַּיּוֹם אֶחָד, בְּשִׁלְשָׁה עֶשְׂרֵי לַחֹדֶשׁ שְׁנַיִם־עֶשְׂרֵי הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר, וּשְׁלָלָם לְבוֹי, וְאַתָּה בְּרוּחְמֶיךָ הַרְבִּיּוֹם הִפְרַת אֶת־עֲצָתוֹ, וְקִלְקַלְתָּ אֶת־מִחְשַׁבְתּוֹ, וְהַשְׁבוֹתָ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרִאשׁוֹ, וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת־בְּנָיו עַל־הָעֵץ, (וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם נֶס וּפְלֵא וְנִוְדָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה):

וְעַל **הַכֹּל יְהוָה־נִי אֱלֹהֵינוּ**, ^{תהי' ארון הכל' היה היה} **אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים**
אוֹתְךָ, יְתַבָּרֶךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָל־זֵי תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
כְּפָתוּב, וְאֲכִילַת וּשְׂבִיעַת וּבִרְכַת
אֵת

כוונות מזיגת הכוס

קודם שימזוג הכוס, יכוין כי הוא **י"ן ז"ל**, כמספר ג' ווי"ן דשם ב"ן, ועם ב"ן עצמו בגי' י"ן כזה
וּוּ יוּד הֵה וּוּ הֵה

גם יכוין לחמישה ידות דשם ב"ן, שבגי' **י"ן ז"ל** כזה

וּוּמִנְצַפְרָא וּמִנְצַפְרָא וּוּ וּמִנְצַפְרָא וּמִנְצַפְרָא וּוּמִנְצַפְרָא

וימזגנו בתשעה יודין דעסמ"ב כמספר **ב"מ"ם**

יּוּד הֵה וּוּ הֵה

יּוּד הֵה וּאּוּ הֵה

יּוּד הֵה וּאּוּ הֵה

יּוּד הֵה וּוּ הֵה

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ **עַל הָאָרֶץ הַטְּבִיבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:**

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

חול יכוין **אלהים**

שבת המשכה למוח בינה דז"א, **יּוּד הֵה וּאּוּ הֵה**.

המשכה למוח בינה דנוק' **הֵה יוּד** (דע"ב). [יו"ט יכוין **הֵה יוּד** דס"ג].

התכללות העולמות בריאה דאצילות באצילות דאצילות, כנז'.

עַל-הָאָרֶץ וְעַל הַמַּזּוּן.

כוונות בכללות ברכה ג' ("מתחילה ועד סוף")

חול יכוין להאיר מוח חסדים דדעת דנוק' מט' אורות דט' אותיות דאות נו"ן דאדנ"י, כזה

נּוּן וּאּוּ נּוּן

שבת 1. התכללות העולמות יצירה דאצילות בבריאה ואצילות דאצילות.

2. להמשיך מוח חסדים דדעת לז"א, **יּוּד הֵה וּאּוּ הֵה**.

3. להמשיך מוח חסדים דדעת לנוקבא, **וּוּ יוּד וּוּ יוּד** (דע"ב). [ביו"ט **וּאּוּ אַלְף וּאּוּ** דס"ג].

רָצוּם יְהוָה הַיּוֹדֵנוּ אֱלֹהֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ, וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ, וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל הַיְכָלְךָ, וְעַל מַעוֹנֶךָ, וְעַל הַבֵּיטָרָה, וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו, אָבִינוּ רַעֲנוּ זְוִנָנוּ פֶּרְזָסָנוּ כַּלְכָּלָנוּ הַרוֹיַחֲנוּ, הַרוּחַ לָנוּ מִהֲרָה מִכְּלִי-צְרוּתֵינוּ, וְנָא אֵל תִּצְרִיכֵנוּ יְהוָה הַיּוֹדֵנוּ אֱלֹהֵינוּ לְיַדֵּי מִתְנֹת בְּשַׂר וָדָם וְלֹא לְיַדֵּי הַלְּוָאֹתָם, אֲלֵא לְיַדְךָ הַמְּלָאָה וְהַרְחֲבָה הָעֵשׂוּרָה וְהַפְתּוּחָה. יְהִי רַצּוֹן שְׁלֹא נִבּוֹשׁ בַּעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא נִכְרָם לַעוֹלָם הַבָּא, וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ תִּחְזְזִירֵנָה לְמִקוּמָהּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

בשבת יאמר רצה:

רָצוּהָ וְהַחֲלִיצֵנוּ יְכוּיֵן לַהֲתַפְלַל שִׁיחֲלִיצֵנוּ ה' מִהֲנַהֲגַת וּשְׁלִיטַת מַטְטְרוֹיָן וּשְׁתַּהֲיָה הַנְּהַגָה עַל יְדֵי ז"א דְאֲצִילוֹת או עַל יְדֵי עוֹלָם הַבְּרִיאָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשְּׁבִיעִי, הַשְּׁבִיט הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, כִּי יוֹם גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ הוּא מְלַכְנִיךָ, נִשְׁבַּת בּוֹ וְנָנוּחַ בּוֹ וְנִתְעַנָּג בּוֹ כְּמִצְוֹת חֻקֵּי רַצּוֹנְךָ, וְאֵלֶיךָ צִרְהָ וְיִגְוֹן בְּיוֹם מְנוּחָתְנוּ, וְהִרְאָנוּ בְּנֹחַמַת צִיּוֹן בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הַנְּחֻמּוֹת, וְהַגֵּם שְׁאֵכְלָנוּ וּשְׁתִּינָנוּ חֻרְבַּן בֵּיתְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ לֹא שִׁכַּחֲנוּ, אֵל תִּשְׁכַּחֲנוּ לְנַצַּח וְאֵל תִּזְנַחֲנוּ לְעַד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה.

בראש-יחדש, ביום טוב ובחול המועד, אומר יעלה ויבוא:

אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אַבּוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוֹרֵנוּ וְזְכוֹרֵי אַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵן יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ, וְזְכוֹרֵן מְשִׁיחֶךָ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ, וְזְכוֹרֵן כָּל-עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפַלִּיטָה לְטוֹבָה, לְחַן לְחֶסֶד וְלִרְחֻמִּים, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בְּיוֹם

בראש חדש:

א אל אלה אלהי אלהים. יכוין בגי' ריבוע אלהי"ם פשוט
אלהים. רמוז בר"ת אלהי"ם פשוט
אלף למד הי' יוד מם. יכוין בגי' אלהי"ם דיודי"ן
אלף הי' יוד הי' - אלף הה יוד הה יכוין בגי' קס"א קנ"א
שִׁין דְּלֶת יוֹד בגי' תתי"ד (קמץ רומז לא"א) ע"ה בגי'

- בפסח: חג המצות הנה ביום (ביו"ט מוסיפים טוב) מקרא קודש הנה
- בשבועות: חג השבועות הנה ביום טוב מקרא קודש הנה
- בסכות: חג הסוכות הנה ביום (ביו"ט מוסיפים טוב) מקרא קודש הנה
- בשמ"ע: שמיני חג עצרת הנה ביום טוב מקרא קודש הנה
- בראש השנה: הזכרון הנה ביום טוב מקרא קודש הנה

רָצָה נָא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל-יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ,
 וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל
 מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֲךָ, וְעַל-הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
 שֶׁנִּקְרָא שֵׁמֶךָ עָלָיו: אֱלֹהֵינוּ, אָבֵינוּ, רַעֲנוּ זִנְנוּ פְּרָסְנוּ
 וּכְפַלְנוּ וְהַרְוִיחֵנוּ, וְהַרְוֵנוּ-לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִהֲרָה
 מִכָּל-צָרוֹתֵינוּ, וְנָא אֶל-תִּצְרִיכֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לֹא
 לִידֵי מִתְנַת בָּשָׂר וְדָם וְלֹא לִידֵי הַלְוָאָתָם, כִּי אִם לִידֵךָ
 הַמִּלְאָה, הַפְתוּחָה, הַקְּדוּשָׁה וְהַרְחָבָה, שְׁלֹא נִבּוֹשׁ וְלֹא
 נִכָּרֵם לְעוֹלָם וָעֶד:

בשבת יאמר רצה:

רָצָה וְהִזְלִיכֵנוּ יְכוּיִן לַהֲתַפְלֵל שִׁיחֲלִיצֵנוּ ה' מִהֲנַהֲגַת וְשִׁלִּיטַת מַטְטְרוֹיִן וְשִׁתְהִיָּה הִנְהַגָּה עַל יְדֵי ז"א דַּאֲצִילוֹת
 או על ידי עולם הבריאה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשַּׁבָּת עֵי הַשְּׁבִיעִי הַשְּׁבִיבֵת
 הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה כִּי יוֹם זֶה גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ הוּא לְפָנֶיךָ לְשִׁבְתֵּי-בֵּית וְלָנוּ בּוֹ בְּאֵהָבָה כְּמִצְוֹת
 רְצוֹנָךְ וּבְרִצּוֹנְךָ הִנִּיחַ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שְׁלָא תְהֵא צָרָה וְיָגוֹן וְאֲנִיחָה בְּיוֹם מְנוּחָתָנוּ
 וְהֲרָאֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּנִזְמַת צִיּוֹן עִירְךָ וּבְבִנְיִן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ כִּי אַתָּה הוּא בְּעַל
 הַיְשׁוּעוֹת וּבְעַל הַנְּחִמּוֹת.

בראש-חדש, ביום טוב ובחול המועד, אומר יעלה ויבוא:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֶי אָבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיָּבֵא וַיַּגִּיעַ וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר זְכוּרֵנוּ
 וּפְקוּדוֹתֵנוּ וְזָכְרוֹן אָבוֹתֵינוּ וְזָכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן-דָּוִד עַבְדְּךָ וְזָכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ
 וְזָכְרוֹן כָּל-עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלִּיטָה לְטוֹבָה לְחַיִּי וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים (טו"ב)
 וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

בראש חדש:

א אל אלה אלהי אלהים. יכוין בגי' ריבוע אלהי"ם פשוט
 אלהים. רמוז בר"ת אלהי"ם פשוט
 אלף למד הי יוד מם. יכוין בגי' אלהי"ם דיודי"ן

ר
א
ש

הַחֹדֶשׁ יכוין בגי' קס"א קנ"א
ראש חודש ע"ה בגי'
 אלף הי יוד הי - אלף הה יוד הה
 שִׁינְ דְּלֶת יוֹד בגי' תתי"ד (קמ"ן רומז לא"א) הַחֹדֶשׁ

- בפסח: חַג הַמִּצְוֹת הַחֹדֶשׁ
- בשבועות: חַג הַשִּׁבּוּעוֹת הַחֹדֶשׁ
- בסוכות: חַג הַסּוּפוֹת הַחֹדֶשׁ
- בשמו"ע: חַג הַעֲצֵרֶת הַחֹדֶשׁ
- בראש השנה: חַג הַזָּכְרוֹן הַחֹדֶשׁ

לְרַחֵם בּוֹ עַל־יָנוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ. זְכַרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקַדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, בְּדָבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּס וְחַסְדּוֹ וְחַמְלַת וְרַחֵם עַל־יָנוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַסְדּוֹ וְרַחֲמוֹ אִתָּהּ.

וּתְבַנֶּה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ.

זְכַרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקַדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, וּבְדָבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַסְדּוֹ וְרַחֵם עַל־יָנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַסְדּוֹ וְרַחֲמוֹ אִתָּהּ:

וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

תוספת שבת

חול יכוין בג' ימים ראשונים של השבוע להשאיר תוספת שבת. ובג' ימים אחרונים של השבוע, יכוין לקבל תוספת שבת (התוספת יקבל בשבת, בזכות כוונה זו).

יום א' ויום ו'	יום ב' ויום ה'	יום ג' ויום ד'
ס"ג	מ"ה	ב"ן
יוד הי ואו הי	יוד הא ואו הא	יוד הה וו הה
קס"א	קמ"ג	קנ"א
אלף הי יוד הי	אלף הא יוד הא	אלף הה יוד הה
אל שדי	אל יהוה	אל אדני
שבבריאה	שביצירה	שבעשיה

יכוין להאיר מתוספת סעודות שבת לימי החול

שבת המשכה למוח החסדים דדעת דז"א, **יוד הא ואו הא**.

המשכה למוח החסדים דדעת דנוק' וי' **יוד וי' (דע"ב)**. [י"ט יכוין **ואו אלף ואו דס"ג**].

התכללות העולמות יצירה דאצילות בבריאה ואצילות דאצילות, כנו'.

בּוֹנֵה בְּרַחֲמֵינוּ יְרוּשָׁלַיִם. (ואומר בלחש אָמֵן).

פירוט בזנות אמין דברכות וקדיש				
חובוק/נישוק	פב"פ ב' מ"ה	אר"ך - בי אל מלאים	ג' ס"ג עולים קפ"ט	ע"י הארת יסוד אימא
<p>קדיש-חובוק נוק' פורחת לידא אידהנויה</p> <p>בברכת-נשיקין ראשונים ז"א קודם לנוק' יאהדוניה</p> <p>בחורה-נשיקין שניים זרין נשקים זה לזה בחודא יאהדוניה</p>	<p>זרין [שכיו הוי"ה אלניי מנוקדים ומשולבים] נעשו ב' שמות מ"ה. ז"א</p> <p>יוד הא ואו הא נוק' יוד הא ואו הא ב' מ"ה עם כולל עולים הוי"ה אלניי, שבהם נכוין בחיבוק ונישוק דלכלן.</p>	<p>כשנוסף על קפ"ט ניקוד ה' ש"ס ל', ועם ב' כוללים דכו"ה אלניי, עולה הכל אר"ך יאהדוניה זרין עולים לז"א ומקבלים ב' ח"ל מלאים אלף למד. אלף למד מפנים דא"א</p>	<p>ניקוד ר' אותיות ראשונות עולה צ"ח, עם הוי"ה אלניי [בלי ניקוד] שעולים צ"א, עולה הכל קפ"ט. יאהדוניה זרין עולים לז"א דאימא ומקבלים ג' ס"ג ש"ס ג' מוחין חב"ד מלוכשים צב"י דאימא. מוחין יוד הי ואו הי חב"ד יוד הי ואו הי מאימא יוד הי ואו הי</p>	<p>ע"י הכרת יסוד דאימא נעשה חיבור ושילוב ת"ת-הוי"ה, עם כתר-אלניי [ואין לוקן לכיון בחיבור החלפין]. בברכות החיבור אצ"ת ובחזרת העמידה: פב"פ וברשימו דאצ"ת.</p>
<p>קדיש-חובוק נוק' פורחת לידא אידהנויה</p> <p>בברכת-נשיקין ראשונים ז"א קודם לנוק' יאהדוניה</p> <p>בחורה-נשיקין שניים זרין נשקים זה לזה בחודא יאהדוניה</p>	<p>ז"א</p> <p>יוד הא ואו הא נוק' יוד הא ואו הא</p>	<p>אלף למד. אלף למד מפנים דא"א יאהדוניה וע"ז מוחים זרין פב"פ</p>	<p>מוחין יוד הי ואו הי חב"ד יוד הי ואו הי מאימא יוד הי ואו הי</p>	<p>חיבור ושילוב יסוד עם דעתה יהוה אדני</p>
<p>קדיש-חובוק נוק' פורחת לידא אידהנויה</p> <p>בברכת-נשיקין ראשונים ז"א קודם לנוק' יאהדוניה</p> <p>בחורה-נשיקין שניים זרין נשקים זה לזה בחודא יאהדוניה</p>	<p>ז"א</p> <p>יוד הא ואו הא נוק' יוד הא ואו הא</p>	<p>אלף למד. אלף למד מפנים דא"א יאהדוניה וע"ז מוחים זרין פב"פ</p>	<p>מוחין יוד הי ואו הי חב"ד יוד הי ואו הי מאימא יוד הי ואו הי</p>	<p>חיבור ושילוב אור שבין גופא גו"ה דז"א עם דנוק' יהוה אדני</p>

כוונות אמין בקיצור   בכ"ד   שבט תשע"א

קדיש - חיבוק | ברכות - נישוק א' | חזרה - נישוק ב'

אידהנויה   **יאהדוניה**   **יאהדוניה**

ז"א **יוד הא ואו הא**   זרין נהיים שם מ"ה,
נוק' **יוד הא ואו הא**   ע"ה בגי' אמין

זו"ן הוורים פנים בפנים

אלף למד. אלף למד
זו"ן עולים לא"א ומקבלים ש"ע נהורין מפניו
עם ניקוד ב' אותיות אחרונות
וב' כוללים רומז לגי' אר"ך
יאהדוניה

יוד הי ואו הי   מוחין מאימא
יוד הי ואו הי   ג' x ס"ג (בגי' קפ"ט)
זו"ן עולים לאימא ומקבלים חב"ד בלבושי נה"י
אותיות עם ניקוד בגי' קפ"ט
יאהדוניה

יאהדוניה   חיבור ע"י הארה מיסוד דאימא

יהוה אדני

א   א

ת"ת   דז"א

כתר   דנוק'

יהוה אדני

מ   מ

יסוד   דז"א

דעת   דנוק'

יהוה אדני

א   א

ת"ת   דז"א

כתר   דנוק'

מ

בברכות: החיבור אב"א
בחזרת העמידה: פב"פ וברשימו דאב"א

כוונות בכללות ברכה ד' ("מתחילה ועד סוף")

חול יכוין להאיר מוח גבורות דדעת דנוק' דז"א מט' אורות דט' אותיות דאות יו"ד דאדנ"י, כזה
יו"ד ואו דלת

1. שבת התכללות העולמות עשיה דאצילות באצילות ובריאה ויצירה דאצילות.
2. להמשיך מוח גבורות דדעת לז"א, **יו"ד הו וו הו**.
3. להמשיך מוח גבורות דדעת לנוקבא, **ה"י יו"ד** (דע"ב). [יו"ט יכוין **ה"י יו"ד** דס"ג].

ברכת הטוב והמיטיב היא דרבנן והיא ביעקב ורחל דאבי"ע דפנימיות דאצילות

(1) כתג עליון
 (2) חכמה דכורא דע"י
 (3) בינה נוק' דע"י
 (4) דעת או"י

פָּר וּפָּר

יכוין להמשיך שפע מכתר עליון לשני זיווגי דחג"ת דעתיק, ולזווג ב' זיווגי דחג"ת דעתיק

זיווג פנימי **א"ה ה"ה יו"ה ה** דחב"ד
 דחג"ת דע"י
 זיווג חיצוני **א"ה ה"ה יו"ה ה** דנה"י וחג"ת

יכוין להמשיך שפע משני זיווגי דחג"ת דעתיק לשני זיווגי דחג"ת דא"א, ולזווג ב' זיווגי דחג"ת דא"א

זיווג פנימי **א"ה ה"ה יו"ה ה** דחב"ד
 דחג"ת דא"א
 זיווג חיצוני **א"ה ה"ה יו"ה ה** דנה"י וחג"ת

יכוין להמשיך שפע מזיווג הפנימי דחב"ד דחג"ת הנז' דמ"ה וב"ן דא"א, לזיווג פנימי דחב"ד דחג"ת דמ"ה וב"ן דא"א וישסו"ת

שפע דמ"ה דזיווג הפנימי הנז' דא"א, מפנים דמל' דחכמות דחו"ב וחו"ג דמ"ה וב"ן דמ"ה דחב"ד דחג"ת דא"א	שפע דב"ן דזיווג הפנימי הנז' דא"א, מפנים דמלכיות דחכמות דחו"ב דמ"ה וב"ן דב"ן דחב"ד דחג"ת דא"א
מס' ע"ב (חכמה) יו"ד ה"י ו"ו ה"י	מס' קס"א (חכמה) אלף ה"י יו"ד ה"י
מס' ס"ג (בינה) יו"ד ה"י ואו ה"י	מס' קמ"ג (בינה) אלף ה"י הא יו"ד הא
מס' מ"ה (חסדים) יו"ד הא ואו הא	
מס' ב"ן (גבורות) יו"ד ה"ה וו ה"ה	

לפנים דמלכיות דחכמות דחו"ב דזיווג עליון דאימא ותבונה **א"ה"ה**

לפנים דמלכיות דחכמות דחו"ב וחו"ג דזיווג עליון דאבא ויש"ס (עסמ"ב גי' ברו"ך עם ד' אותיות) **י"ה"ה**

לזיווג חב"ד דחג"ת הנז' דמ"ה וב"ן דאו"א וישסו"ת (דנשיקין*), ולהמשיך טיפת עסמ"ב (מינייה וביה) ליסוד דחב"ד דחג"ת הנז' דאבא ויש"ס, וטיפת קס"א קמ"ג לקנ"א שביסוד דחב"ד דחג"ת דאימא ותבונה [זיווג פנימי דחב"ד דחג"ת דאו"א וישסו"ת (דנשיקין)]

א"ה ה"ה

<p>אלף הי יוד הי מס' קס"א (חכמה)</p> <p>אלף הא יוד הא מס' קמ"ג (בינה)</p>	<p>יוד הי ויו הי מס' ע"ב (חכמה)</p> <p>יוד הי ואו הי מס' ס"ג (בינה)</p> <p>יוד הא ואו הא מס' מ"ה (חסדים)</p> <p>יוד הה וו הה מס' ב"ן (גבורות)</p>
---	---

ליסוד (דגופא) דזיווג עליון דאימא ותבונה, שבו קנ"א בצירוף אותיותיו (גי' רל"ב)

ליסוד (דגופא) דזיווג עליון דאבא ויש"ס

אלף הלה הלה יוד הלה הלה

42   42   32   42   42   32

(י"ו הו וו הו)

* ע"ה ח"ב דף ע"ח סע"א, ח"ב דף ע"ג ע"ב דרוש ט'. יחוד דנשיקין דאו"א מעורר יחוד פרטי בתוך אבא ובתוך אימא בנפרד (מינייה וביה, לא רואים בסידור), שזה גורם להורדת הטיפה ליסוד של כל צד בפני עצמו.

יכון להמשיך שפע מזיווג חיצון, שהוא נה"י וחג"ת דחג"ת הנז' דמ"ה וב"ן דאו"א, לזיווג חיצון שהוא נה"י וחג"ת דחג"ת דמ"ה וב"ן דאו"א וישסו"ת [ויזווגם].

זיווג חיצון דחג"ת ונה"י דחג"ת דאו"א וישסו"ת

א"ה ה"ה

ולהמשיך מזיווג זה מוחין דאותיות דשלושה מ"ב דעס"מ ומילוייהם, עם גרנח"י דנח"י [דרוח דרוח] שבהם

<p>(ס"ג)</p> <p>אהיה</p> <p>יהוה</p> <p>יהוה</p>	<p>(מ"ה)</p> <p>אהיה אהיה</p> <p>יהוה יהוה</p> <p>יהוה</p>	<p>(ע"ב)</p> <p>אהיה</p> <p>יהוה</p> <p>יהוה (1) כתר</p>
---	---	--

<p>יוד הי ואו הי</p> <p>יוד ויו דלת. הי יוד</p> <p>ואו אלף ואו. הי יוד</p> <p>ל"ז מילוי ס"ג</p> <p>יוד הי ואו הי</p>	<p>יוד הא ואו הא</p> <p>יוד ואו דלת. הא אלף</p> <p>ואו אלף ואו. הא אלף</p> <p>י"ט מילוי מ"ה</p> <p>יוד הא ואו הא</p>	<p>יוד הי ויו הי (5) חכמה</p> <p>יוד ויו דלת. הי יוד (9) בינה</p> <p>ויו יוד ויו. הי יוד</p> <p>* מ"ו מילוי ע"ב</p> <p>יוד הי ויו הי</p>
--	--	--

* צדק ושלוש, על פי שעה"כ דף ס"ה אע"ב, דרוש קבלת שבת, מילויים אלו הם בחינת חסדים. שע"ר ח"א שאלה נ"ה (ז"א מקבל אותיות ומספר של כל השמות, ונותן את המספר של הכל לנוק), ח"ב שאלה כ"ב.

אֵתָהּ

(אשר תנה הוֹדֵךְ)

[כיון לְ] זיווג עליון (תדירי), [פנימי דחב"ד דחג"ת], דאו"א וישסו"ת

אֵלֵהּ יְהוָה

יכוין להמשיך מיסוד דזיווג הפנימי דחב"ד דחג"ת הנז' דאכא ויש"ס,
טיפת עסמ"ב עם ה' חסדים

ע"ב (חכמה) **יוד הי ויו הי** ס"ג (בינה)

מ"ה (חסדים) **יוד הא ואו הא** ב"ן (גבורות) **יוד הה וו הה**

יְהוָה ה' חסדים

יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

ליסוד דזיווג הפנימי דחב"ד דחג"ת הנז' דאימא ותבונה (ישסו"ת א' שהם ב'*) שבו קס"א קמ"ג קנ"א

קס"א (חכמה) **אלף הי יוד הי** קמ"ג (בינה) **אלף הא יוד הא**

קנ"א **אלף הה יוד הה**

יכוין להמשיך מיסוד הפנימי דחב"ד דחג"ת הנז' דאימא ותבונה (ישסו"ת א' שהם ב') כל הז' שמות וה' חסדים

ע"ב (חכמה) **יוד הי ויו הי** ס"ג (בינה) **יוד הי ואו הי**

מ"ה (חסדים) **יוד הא ואו הא** ב"ן (גבורות) **יוד הה וו הה**

יְהוָה ה' חסדים

יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

למלכות דחב"ד דחג"ת דאימא ותבונה (ישסו"ת ב' שהם ג'*) שהיא תנ"ה (קס"א קמ"ג קנ"א), ובה ה' גבורות

יְהוָה ה' גבורות

יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

קס"א (חכמה) **אלף הי יוד הי** קמ"ג (בינה) **אלף הא יוד הא**

קנ"א **אלף הה יוד הה**

יכוין להמשיך מ"ב דע"ב (חח"ן) ומילויז (מ"ז),
עם נח"י דחיה (קו ימין), דרוח (דחיצון) דרוח (דחיצון)

(ע"ב)

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְהוָה

(1) כתר

יְוֹד הֵי וְיָוִי הֵי

(5) חכמה

יְוֹד וְיָוִי דִלְת . הֵי יְוֹד . וְיָוִי יְוֹד וְיָוִי . הֵי יְוֹד

(9) בינה

מ"ז מילויז ע"ב

יְוֹד הֵי וְיָוִי הֵי

לפנים דט"ס [עליונות] דכח"ב, דחח"ן דחג"ת ונה"י דחג"ת, דמ"ה וב"ן דמ"ה דזו"ן.

יְהוָה:

יכוין להמשיך מ"ב דמ"ה (דת"י) ומילויז (י"ט),

עם נח"י דרות (קו אמצע), דרוח (דחיצון) דרוח (דחיצון)

(מ"ה)

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יְהוָה

(1) כתר

יְוָד הָא וְאָו הָא

(5) חכמה

יְוָד וְאָו דִּלְת . הָא אֱלֹהִים . וְאָו אֱלֹהִים וְאָו . הָא אֱלֹהִים

(9) בינה

י"ט מילויז מ"ה

יְוָד הָא וְאָו הָא

לפנים דט"ס [עליונות] דכח"ב, דדת"י דחג"ת ונה"י דחג"ת, דמ"ה וב"ן דזו"ן.

יכוין להמשיך ולהוציא ממלכות דזיווג הפנימי דחב"ד דחג"ת הנו' דאימא ותבונה,
 צלם דמוחין דעסמ"ב וצלם דמוחין דקס"א קמ"ג קנ"א, עם חו"ג,
 עם נרנח"י דנח"י (פנימי) דרוח (דחיצון) דמ"ה וב"ן,
 ולהמשיכם ע"ג חב"ד דחג"ת דז"א (יר"א)

אֱהִיָּהּ

יְהוָה

אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

ע"ב (חכמה) **יוד הי ויו הי** ס"ג (בינה)
 קס"א (חכמה) **אלף הי יוד הי** קמ"ג (בינה)
יוד הי ואו הי **אלף הא יוד הא**

יְהוָה	ה' חסדים	יְהוָה	ה' גבורות	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

מ"ה (חסדים) **יוד הא ואו הא** ב"ן (גבורות) **יוד הה וו הה**
 קנ"א **אלף הה יוד הה**

ואח"כ לחח"ן בג"ה דת"י דו"ק דחב"ד דחג"ת דמ"ה וב"ן דז"א (גוי רל"ב)

י ו ד ה ה ה ה ו ו ה ה ה ה ה ה
 42 + 5   42 + 5   12   42 + 5   42 + 5   32

[גם יכוין לקשר ולחבר נוקבא דז"א הנקרא אדנ"י, בשם הוי"ה וכו' (נה"ש דף כ"א סוף ע"ד)]

יְהוָה אֱהִיָּהּ יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ

יכוין להמשיך מ"ב דס"ג בג"ה ומילוי (ל"ז),

עם נח"י דנשמה (קו שמאל), דרוח (דחיצון) דרוח (דחיצון)

(ס"ג)

אֱלֹהֵיה

יְהוָה

יְהוָה

(1) כתר

יְוֹד הִי וְאוֹ הִי

(5) חכמה

יְוֹד וְיִוֹ דַלֵּת . הִי יְוֹד . וְאוֹ אֵלֶף וְאוֹ . הִי יְוֹד

(9) בינה

ל"ז מילוי ס"ג

יְוֹד הִי וְאוֹ הִי

לפנים דט"ס [עליונות] דכח"ב, דבג"ה דחג"ת ונה"י דחג"ת, דמ"ה וב"ן דב"ן דזו"ן.

מַלְךְ הָעוֹלָם

* יכוין למסור עצמו על קידוש השם, ולקבל עליו ד' מיתות בית דין, מד' אותיות יהו"ה ומד' אותיות אדני, ולייחדם ע"י (צ"ל עם) ד' אותיות אהי"ה וע"י עסמ"ב

ע"ב	יוד הי ויו הי	א	א	י	ע"י	סקילה
ס"ג	יוד הי ואו הי	ה	ד	ה	ע"י	שריפה
מ"ה	יוד הא ואו הא	י	נ	ו	ע"י	הרג
ב"ן	יוד הה וו הה	ה	י	ה	ע"י	חנק

1 יכוין לברר כלים ורפ"ח דמלכים דאבי"ע דג' פרצופי כחב"ד הכוללים דפרצופי אבי"ע דפנימיות דאצילות] **1**

ו	ע"ב דע"ב מלכות חסד	מדריגה ז' יוד הי ויו הי	בירורי ב"ן, דכורא דעתיק, ואבא, וז"א
ד	ע"ב דס"ג מלכות דגבורה	מדריגה ה', ז' יוד הי ואו הי - יוד הי ואו הי	מספר בירורי ב"ן, דנוק' דעתיק, ואימא, ונוק' דז"א
ב	ע"ב דמ"ה מלכות דתנה"י	מדריגה ג', ז' [עס"מ למ"ד לז"א] יוד הא ואו הא - יהוה	בירורי ב"ן, דכורא דאריה, ויש"ס, ויעקב
א	ע"ב דב"ן מלכות דמלכות	מדריגה ב' שהוא ד' [ב"ן למ"ן לנוק'] ייה יהו יהוה	בירורי ב"ן, דנוק' דאריה, ותבונה, ורחל

בירורים של י"ס פרטיות דז"א שהם כנגד י"ב פרצופים פרטיים דז"א

* ע"י אור הלבנה חלק אור החיים דף צ"ח, הקדמת הרש"ש לברכת האירוסין, ובפועל בדף ק"ז. מכאן סידר השד"ה כללים למטבע ברכה, בעיקר בענין הבירורים. וע"י גם אור הלבנה דף י"א ובעיקר דף י"ג, בענין הקדמה כללית על מטבע ברכה. **מע"א** דף פ"ח ע"ב, אקו"ה גם משתתף ביחוד. **ע"י** ע"ח ח"ב דף כ"א אע"ג. נה"ש דף י"ז רע"ה. ש"ש ח"ג דף כ"ז ע"ב אות ל"ה. ענ"ה דף ל"ד רע"ב. **ע"י** שעה"ב דף כ"ד ע"ב. תו"ח דף נ"ג ע"א (יש לכוון את הרפ"ח מלמטה למעלה). בענין רפ"ח, ע"י שע"ר ח"א ש' ער"ב.

4

יכוין להעלות [למ"ן] המזחין והנרנח"י שנמשכו בתנובת אתה ה' אלהינו, שהם עסמ"ב קס"א קמ"ג קנ"א, [ה' חסדים וה' גבורות], שהם מזחין פנימיים דג' פרצופים הפנימיים שהם חב"ד דחג"ת דז"א. וג' מ"ב דעס"מ ומילוייהם, שהם מזחין דב' פרצופים החיצוניים נה"י וחג"ת דפרצופי חג"ת דז"א, עם הנ"ר (חיצון) והנח"י (פנימי) דרוח שלהם,

פנימי דחיצון (חב"ד דחג"ת, עם נרנח"י דנח"י דרוח)

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֵל הוּא יְיָ הוּא

אֵל הוּא יְיָ הוּא

אֱהִיָּה
יְהוָה

יוד הי ואו הי
אלף הא יוד הא

ס"ג (בינה)

קמ"ג (בינה)

יוד הי ויו הי
אלף הי יוד הי

ע"ב (חכמה)

קס"א (חכמה)

יְהוָה

ה' גבורות

יְהוָה

יְהוָה

ה' חסדים

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יוד הה וו הה

ב"ן (גבורות)

יוד הא ואו הא

מ"ה (חסדים)

אלף הה יוד הה

קנ"א

חיצון דחיצון (נה"י וחג"ת דחג"ת, עם נרנח"י דרוח דרוח)

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

כתר

יוד הי ואו הי

יוד הא ואו הא

יוד הי ויו הי

חכמה

יוד ויו דלת. הי יוד
ואו אלף ואו. הי יוד

יוד ואו דלת. הא אלף
ואו אלף ואו. הא אלף

יוד ויו דלת. הי יוד
ויו יוד ויו. הי יוד

בינה

ל"ז מילוי ס"ג

י"ט מילוי מ"ה

מ"ו מילוי ע"ב

יוד הי ואו הי

יוד הא ואו הא

יוד הי ויו הי

[להעלותם] עם בירורי כלים ואורות דרפ"ה דג' פרצופים כחב"ד המוללים דפנימיות דאותו פרצוף, דאבי"ע דז"א דבריאה, המתייחס למצוה זו (שהיא דרכנו),

בירורי ב"ן, דעתיק, ואבא, וז"א	מדריגה ז' יוד הי וין הי	ע"ב דע"ב מלכות דחסד
בירורי ב"ן, דנוק' דעתיק, ואימא, ונוק' דז"א	מדריגה ה', ז' מספר יוד הי ואו הי - יוד הי ואו הי	ע"ב דס"ג מלכות דגבורה
בירורי ב"ן, דאריך, ויש"ס, ויעקב	מדריגה ג', ז' [עס"מ למ"ד לז"א] יהוה - יוד הא ואו הא	ע"ב דמ"ה מלכות דתנה"י
בירורי ב"ן, דנוק' דאריך, ותבונה, ורחל	מדריגה ב' שהוא ד' [ב"ן למ"ן לנוק'] י יהו יהוה	ע"ב דב"ן מלכות דמלכות

(1) (2)
(3) (4)
(5) (6)

(6) עם שורשי הנרנח"י דיליה, לזו"ן (שהם אבד"ו (1)).

ואז ניתן כח בזו"ן, ומבררים גם הם,

מבירורי אהוריים דיסו"ת (2) ("התארכות"), (k 2)

ומחלקי כחב"ד דיסו"ת הכלולים עם הרפ"ה (3) ("מתנות"), (k 3)

ומעלים אותם [עם שפע החיצון שלהם (זו"ן), ו] עם הבירורים שלהם (רפ"ה) שנבררו על דינו, לישו"ת. (עם 5 שלהם) (4) (3) (2)

ואז ניתן כח ביסו"ת ומבררים גם הם מבירורים הנו',

ומחלקי כחב"ד דאו"א [שהיו כלולים עם הרפ"ה] (5) ("מתנות"), (k 3)

ומבחינת אהוריים דאו"א (4) ("התארכות"), (k 2)

ומעלים אותם [עם שפע החיצון שלהם (ישו"ת), ו] עם הבירורים שלהם (ישו"ת) שנבררו ע"י זו"ן, לאו"א. (עם 5 שלהם) (4) (3) (2)

וכן ניתן כח באו"א ומבררים גם הם,

מאהוריים דנה"י דאו"א (4) ("התארכות"), (k 2)

ומחלקי כחב"ד דאו"א [שהיו כלולים עם הרפ"ה] (5) ("מתנות"), (k 3)

ומעלים אותם [עם שפע החיצון שלהם (או"א), ו] עם הבירורים שלהם (או"א) שנבררו ע"י ישו"ת, לאו"א. (עם 5 שלהם) (4) (3) (2)

וכן ניתן כח באו"א ונוק' ומבררים גם הם,

ומחלקי כחב"ד דעתיק [שהיו כלולים עם הרפ"ה] (5) ("מתנות"), (k 3)

ומעלים אותם [עם שפע החיצון שלהם (אריך ונוק'), ו] עם הבירורים שלהם (אריך ונוק') שנבררו ע"י או"א, לעתיק. (עם 5 שלהם) (4) (3)

1 ע"י מע"א דף צ' ע"א.

2 התפשטות אח' דאו"א (ויסו"ת), עד גבול עולם האצילות (ולא לבי"ע), בלשונו "ההתארכות". וזוהו ייעשה מוחין לישו"ת.
 3 בחינה שנקראת בלשונו "המתנות". "המתנות", דהיינו הלבושים שנתנו ישו"ת (וכן שאר הפרצופים: ע"י, א"א, או"א) לזו"ן בעת מקרה המלכים, וירדו איתם לבי"ע (ע"י ע"ח ח"א דף פ"ג ע"ג, הרפ"ש אמצע אות א). וזוהו נעשה גם כן מוחין לישו"ת (וכן לשאר הפרצופים: ע"י, א"א, או"א). ובנוסף לכך (במילת אשר) נעשה לבושים (צלמים) לשפע החדש דז"א (מהמוחין של כל פרצוף נעשים צלמים לפרצוף שמתחתיו). עוד, נראה מכאן שהם כלולים בתוך הרפ"ה, ונקראים ג"ר (ע"ס) דרפ"ה. ע"י אוצ"ח דף ל"א ע"ב, אות ב'. ע"י אוצ"ח דף ל"א ע"ג, אש"ל סוף אות ב'. (ע"י גם ש"ש ח"א דף פ"א רע"ה, בענין עשיית מוחין לישו"ת מהבירורים הנ"ל).

4 ההתארכות. התפשטות אח' דאו"א או"א, כנ"ל בהגהה 2, עושה מוחין לפרצוף הנוכר.

5 המתנות. דהיינו, הלבושים שנתנו ע"י, א"א או"א, כנ"ל בהגהה 3, עושה מוחין לפרצוף הנו', וצלמים (לבוש זך) לפרצוף שמתחתיו.

וכן על דרך זה עד ע"ב ס"ג דא"ק.

ע"ב דא"ק   ס"ג דא"ק
יְיָ הֵי וַיֵּן הֵי   **יְיָ הֵי וַאֵן הֵי**

ואז מזדווגים פנימיות ע"ב ס"ג דא"ק
אֵי הֵי הֵי הֵי

ומוציאים עשר ספירות דמ"ה ממצח דא"ק, ותשלום עשר ספירות דב"ן מעינים דא"ק, השייכים לאותם הברורים שעלו, המתייחסים למצוה זו כנ"ל. ונמשכים בבחינת צלם דמוחין דגדלות עם נרנח"י דנח"י שבתוכם, שהם י"ג הוויות ואהי"ה מנוקדות כידוע, עם אור הטעמים, עם אור א"ס המלוּבש בכתר דעתיק דא"ק, לעתיק דאצילות.

◊ ולוקח [עתיק] המובחר שבהם, (שהם כתר דמ"ה, וה' ראשונות [דמלכות] דכתר דב"ן, [וניתוסף לו מחדש חצי תחתון דמלכות דכתר וט"ס אחרות, להשלים ל"ס דכתר דב"ן], וג"ר דחכמה דב"ן, וד"ר דבינה דב"ן, וז' כתרים דז"ת דב"ן).

ולזווג מ"ה וב"ן דעתיק [ונק']
אֵי הֵי הֵי הֵי

וימשיך שארית המוחין למ"ה וב"ן דא"א, ולהשאיר שם המובחר שבהם, (שהם חכמה דמ"ה, וה' אחרונות [דמלכות] דכתר דב"ן, [וניתוסף לו מחדש חצי עליון דמלכות דכתר, וט"ס אחרות להשלים ל"ס דכתר דב"ן]).

ויזווג א"א ונק'
אֵי הֵי הֵי הֵי

וימשיך שארית המוחין ל[מ"ה וב"ן ד]או"א [עילאין], וישאיר שם המובחר שבהם, (שהם כתר וחכמה דבינה דמ"ה, וו"ק דחכמה דב"ן לאבא עילאה, ובינה דבינה דמ"ה, וה"ק דבינה דב"ן לאימא עילאה).

ויזווג או"א עילאין
אֵי הֵי הֵי הֵי

וימשיך השאר ל[מ"ה וב"ן ד]ישסו"ת, וישאיר שם המובחר שבהם, (שהם ו"ק דבינה דמ"ה, ומלכות דחכמה דב"ן ליש"ס, ומלכות דבינה דמ"ה, ומלכות דבינה דב"ן לתבונה).

(ע"י עה"ל ח"א 26. הורדת שארית השפע ליסוד דיש"ס ודתבונה, בנפרד. כניסה בצלמים. ואז) ויזווג ישסו"ת

אֵי הֵי הֵי הֵי

ושארית המוחין (שהם ז"ק דמ"ה, וז"ק דב"ן חוץ מהכתרים דז"ק דב"ן),

ימשיכם ליסוד [דתבונה] (ישסו"ת א' שהם ב' *). ואז לידה א'. ואז הורדה ל- (1) מלכות דישסו"ת [צ"ל דתבונה] (ישסו"ת ב' שהם ג' *, היינו כניסה בלבושים), (כאשר הם כבר) מלוּבשים בצלמי המוחין (צלמים) של הברורים שלהם [דישסו"ת] (המתנות הנ"ל), שכבר עלו ונתקנו.

◊ ע"י אוצ"ח דף י"ז ע"א, אש"ל אות ג' (מ"ה החדש מברר לעצמו את שם ב"ן). ע"י נה"ש דף ז' סע"ב (מלכות דכתר דב"ן). * ע"י פת"ע דף ג' ע"א, בהשוואה לתיבת אתה ותיבת אחד. הוא מביא את הגהת השמ"ש על ע"ח ח"ב דף ט"ו ע"ד אות א'.

יכוין לתחזיר למקומם את המוחין דה' פרוצפי חג"ת (שפע חיצון) עם הנ"ר והנח"י דרוח, שעלו למ"ן, במלך העולם.

פנימי דחיצון (חב"ד דחג"ת, עם נרנח"י דנח"י דרוח)

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֵלֵינוּ יְיָ הוֹדוּ

אֵלֵינוּ יְיָ הוֹדוּ

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְיָ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

ס"ג (בינה)

יְיָ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

ע"ב (חכמה)

אֵלֵינוּ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

קמ"ג (בינה)

אֵלֵינוּ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

קס"א (חכמה)

יְהוָה ה' גבורות

יְהוָה

יְהוָה ה' חסדים

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְיָ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

ב"ן (גבורות)

יְיָ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

מ"ה (חסדים)

אֵלֵינוּ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

קנ"א

חיצון דחיצון (נה"י וחג"ת דחג"ת, עם נרנח"י דרוח דרוח)

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

כתר

יְיָ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

יְיָ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

יְיָ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

חכמה

יְיָ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

יְיָ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

יְיָ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

בינה

וְאֵלֵינוּ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

וְאֵלֵינוּ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

וְאֵלֵינוּ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

ל"ז מילוי ס"ג

י"ט מילוי מ"ה

מ"ו מילוי ע"ב

יְיָ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

יְיָ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

יְיָ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

לידה ב' ואז) יכוין להמשיך מיסוד ומלכות דישסו"ת [צ"ל ממלכות דתבונה] דאצילות (ישסו"ת ב' שהם ג', היינו מהלבושים הנ"ל), מקיפי ל"מ (י"ס פרטיות) דצלמי המוחין דחכמות [דל"מ] דאו"א וישסו"ת, עם נרנח"י דחיה שבהם

חכמה דל"מ דצל"ם דאימא			חכמה דל"מ דצל"ם דאבא		
אֱהִיָּה יְהוָה			אֱהִיָּה יְהוָה		
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אוֹהוּ יְהוָה	אוֹהוּ יְהוָה	אֱהִיָּה	אוֹהוּ יְהוָה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה

לחב"ד וחג"ת, דמ"ה וב"ן, דפרצופי כחב"ד, דאצילות דז"א דאצילות, דאב"ע דאצילות
(מ"ג) (ל"ב) (זכר) (נקבה) (גדלות)
① ————— ② (מ"ג)

יכוין להמשיך מקיפי ל"מ (י"ס פרטיות) דצלמי המוחין דבינות [דל"מ] דאו"א וישסו"ת, עם נרנח"י דנשמה שבהם

בינה דל"מ דצל"ם דאימא			בינה דל"מ דצל"ם דאבא		
אֱהִיָּה יְהוָה			אֱהִיָּה יְהוָה		
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אוֹהוּ יְהוָה	אוֹהוּ יְהוָה	אֱהִיָּה	אוֹהוּ יְהוָה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה

לחב"ד וחג"ת, דמ"ה וב"ן, דפרצופי כחב"ד, דבריאה דז"א דאצילות, דבריאה, דאב"ע דאצילות
(מ"ג) (ל"ב) (זכר) (נקבה) (גדלות)
② ————— ① (מ"ג)

* יש לחלק את הל"מ והצ" לחו"ב תו"מ גם כשאין תיבות להצמיד אליהם.
 * ע"י שע"ר ח"ב ש' ט"ז. במ"ב, הצל"מ כאן הם כלים פנימים-אמצעים-חיצונים של הפנימי. לאחר מכן, נביא מקיפי ל"מ אמיתיים, דומיא ד"קונה הכל" בתפילה, שהפנימי תמיד קודם למקיף (עפ"י השפת אמת).

כיוון להמשיך מקיפי ל"מ (י"ס פרטיות) דצלמי המוחין דו"ק [דל"מ] דאו"א וישסו"ת, עם נרנח"י דרוח שבהם

ו"ק דל"מ דצל"מ דאימא				ו"ק דל"מ דצל"מ דאבא			
אָהִיָּה יְהוָה				אָהִיָּה יְהוָה			
אֵלֶּיהָ	אֵלֶּיהָ	אֵלֶּיהָ	אֵלֶּיהָ	אֵלֶּיהָ	אֵלֶּיהָ	אֵלֶּיהָ	אֵלֶּיהָ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֵלֶּיהָ	אֵלֶּיהָ	אֵלֶּיהָ	אֵלֶּיהָ	אֵלֶּיהָ	אֵלֶּיהָ	אֵלֶּיהָ	אֵלֶּיהָ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֵלֶּיהָ	אוּהוּיְהוּ	אוּהוּיְהוּ	אֵלֶּיהָ	אֵלֶּיהָ	אוּהוּיְהוּ	אוּהוּיְהוּ	אֵלֶּיהָ
יְהוָה	יְהוּוּהוּ	יְהוּוּהוּ	יְהוָה	יְהוָה	יְהוּוּהוּ	יְהוּוּהוּ	יְהוָה

לחב"ד וחג"ת, דמ"ה וב"ן, דפרצופי כחב"ד, דיצירה דו"א דאצילות, ודיצירה, דאבי"ע דאצילות
(מ"י) (ל"י) (זכר) (נקבה) (גדלות)
(א) (ב) (ג) (ד) (ה) (ו) (ז) (ח) (ט) (י) (יא) (יב) (יג) (יד) (טו) (טז) (יז) (יח) (יט) (כ)

כיוון להמשיך מקיפי ל"מ (י"ס פרטיות) דצלמי המוחין דמלכות [דל"מ] דאו"א וישסו"ת, עם נרנח"י דנפש שבהם

מלכות דל"מ דצל"מ דאימא				מלכות דל"מ דצל"מ דאבא			
אָהִיָּה יְהוָה				אָהִיָּה יְהוָה			
אֵלֶּיהָ	אֵלֶּיהָ	אֵלֶּיהָ	אֵלֶּיהָ	אֵלֶּיהָ	אֵלֶּיהָ	אֵלֶּיהָ	אֵלֶּיהָ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֵלֶּיהָ	אֵלֶּיהָ	אֵלֶּיהָ	אֵלֶּיהָ	אֵלֶּיהָ	אֵלֶּיהָ	אֵלֶּיהָ	אֵלֶּיהָ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֵלֶּיהָ	אוּהוּיְהוּ	אוּהוּיְהוּ	אֵלֶּיהָ	אֵלֶּיהָ	אוּהוּיְהוּ	אוּהוּיְהוּ	אֵלֶּיהָ
יְהוָה	יְהוּוּהוּ	יְהוּוּהוּ	יְהוָה	יְהוָה	יְהוּוּהוּ	יְהוּוּהוּ	יְהוָה

לחב"ד וחג"ת, דמ"ה וב"ן, דפרצופי כחב"ד, דעשיה דו"א דאצילות, ודעשיה, דאבי"ע דאצילות
(מ"י) (ל"י) (זכר) (נקבה) (גדלות)
(א) (ב) (ג) (ד) (ה) (ו) (ז) (ח) (ט) (י) (יא) (יב) (יג) (יד) (טו) (טז) (יז) (יח) (יט) (כ)

תתונה

1 אצילות			
א	ב	י	ע
1	2	3	4
9	10	11	12
17	18	19	20
25	26	27	28

2 בריאה			
א	ב	י	ע
1	2	3	4
9	10	11	12
17	18	19	20
25	26	27	28

3 יצירה			
א	ב	י	ע
1	2	3	4
9	10	11	12
17	18	19	20
25	26	27	28

4 עשיה			
א	ב	י	ע
1	2	3	4
9	10	11	12
17	18	19	20
25	26	27	28

נקיפות:

ג' ממדים (ס"ד בחי' בכ"א):

- * מישורים (1 2 3 4)
- * שורות (א ב י ע)
- * טורים (ע י ב א)
- * שפע היצון (2-3-4)
- * הכנה לברכה (בי"ע דבי"ע)

יכוין להמשיך מוחין פנימיים דצ' (י"ס) דצלמי המוחין דחכמות [דצ'] דאו"א וישסו"ת, עם נרנח"י דחיה שבהם

חכמה דצ' דצל"ם דאימא			חכמה דצ' דצל"ם דאבא		
אֱהִיָּהּ יְהוָה			אֱהִיָּהּ יְהוָה		
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

לנה"י, דמ"ה וב"ן, דפרצופי כחב"ד, דאצילות דו"א דאצילות, דאבי"ע דאצילות

(צ') (זכר) (נקבה) (גדלות)

יכוין להמשיך מוחין פנימיים דצ' (י"ס) דצלמי המוחין דבינות [דצ'] דאו"א וישסו"ת, עם נרנח"י דנשמה שבהם

בינה דצ' דצל"ם דאימא			בינה דצ' דצל"ם דאבא		
אֱהִיָּהּ יְהוָה			אֱהִיָּהּ יְהוָה		
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

לנה"י, דמ"ה וב"ן, דפרצופי כחב"ד, דבריאה דו"א דאצילות, דבריאה, דאבי"ע דאצילות

(צ') (זכר) (נקבה) (גדלות)

כיוון להמשיך מוחין פנימיים דצ' (י"ס) דצלמי המוחין דו"ק [דצ'] דאו"א וישסו"ת, עם נרנח"י דרוה שבחא ו"ק דצ' דצל"ם דאבא

ו"ק דצ' דצל"ם דאימא				ו"ק דצ' דצל"ם דאבא			
אֱהִיָּהּ יְהוָה				אֱהִיָּהּ יְהוָה			
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אוהו ייהו	אוהו ייהו	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אוהו ייהו	אוהו ייהו	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	ייהווהו	ייהווהו	יְהוָה	יְהוָה	ייהווהו	ייהווהו	יְהוָה

לנה"י, דמ"ה וב"ן, דפרצופי כחב"ד, דיצירה דו"א דאצילות, ודיצירה, דאב"ע דאצילות
 (צ) (זכר) (נקבה) (גדלות) 3 2 1

כיוון להמשיך מוחין פנימיים דצ' (י"ס) דצלמי המוחין דמלכות [דצ'] דאו"א וישסו"ת, עם נרנח"י דנפש שבחא מלכות דצ' דצל"ם דאימא

מלכות דצ' דצל"ם דאימא				מלכות דצ' דצל"ם דאבא			
אֱהִיָּהּ יְהוָה				אֱהִיָּהּ יְהוָה			
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אוהו ייהו	אוהו ייהו	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אוהו ייהו	אוהו ייהו	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	ייהווהו	ייהווהו	יְהוָה	יְהוָה	ייהווהו	ייהווהו	יְהוָה

לנה"י, דמ"ה וב"ן, דפרצופי כחב"ד, דעשיה דו"א דאצילות, ודעשיה, דאב"ע דאצילות
 (צ) (זכר) (נקבה) (גדלות) 4 2 1

תתחנה

1 אצילות			
א	ב	י	ע
פנימי	חיצון		
1	2	3	4
9	10	11	12
17	18	19	20
25	26	27	28

2 כביאה			
א	ב	י	ע
פנימי	חיצון		
1	2	3	4
9	10	11	12
17	18	19	20
25	26	27	28

3 יצירה			
א	ב	י	ע
פנימי	חיצון		
1	2	3	4
9	10	11	12
17	18	19	20
25	26	27	28

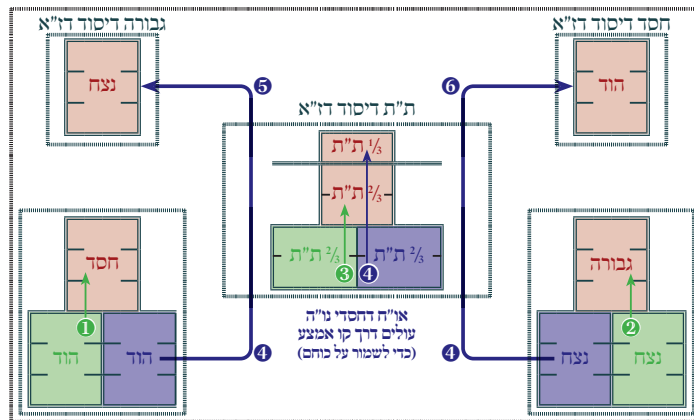
4 עשיה			
א	ב	י	ע
פנימי	חיצון		
1	2	3	4
9	10	11	12
17	18	19	20
25	26	27	28

פניחוק:
 ג' מומדים (ס"ד בחו' בכ"א):
 * מישורים (1 2 3 4)
 * שורות (1 2 3 4)
 * טורים (ע י ב א)
 * שפע חיצון (2-3-4)
 * הכנה לברכה (בי"ע דבי"ע)

לְעֵד הָאֵל אָבֵינוּ, מִלְכֵנוּ, אֲדִירֵנוּ, בּוֹרְאֵנוּ, גּוֹאֲלֵנוּ, יוֹצְרֵנוּ, קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב, רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל, הַמְּלַךְ הַטּוֹב הַחֲסִדִים, וְהַמְּטִיב הַמַּמְתִּיקִים לַגְּבוּרָה בְרַדְתָּם לְכָל שֶׁהוּא הִסּוּד שְׂבִכְל־יּוֹם וְיּוֹם,

הגבורות הנמתקות	מיתוק באו"י	החסדים הממתקים	
יְהוָה גבורה דחסד שבהוד דיסוד	ממתיק [לָנוּ]	יְהוָה הַטֵּיב חסד ההוד	הוא
יְהוָה גבורה דגבורה שבנצח דיסוד	ממתיק [לָנוּ]	יְהוָה מֵטֵיב חסד הנצח	הוא
וה	ממתיק לָנוּ	וה יֵיטֵיב חסד הב"ש ת"ת	הוא
	ב"ש גבורה דת"ת שבב"ש ת"ת דיסוד		

הגבורות הנמתקות	מיתוק באו"ח	החסדים הממתקים	
יָה ש"ע דגבורה דת"ת שבש"ע ת"ת דיסוד	ממתיק	וה גְּמֻלָנוּ חסד הב"ש ת"ת	הוא
יְהוָה גבורה דנצח שבגבורה דיסוד	ממתיק	יְהוָה גְּמֻלָנוּ חסד ההוד	הוא
יְהוָה גבורה דהוד שבחסד דיסוד	ממתיק	יְהוָה יְגֻמְלָנוּ חסד הנצח	הוא

הַזֶּן וְהַסֵּד וְרַחֲמִים וְרוּחַ וְהַצְּלָה וְכָל-טוֹב, יַעֲנוּ אַמֵּן.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח עַל כְּבוֹדוֹ.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּשָׂמִים וּבְאֲרָץ.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּנוֹ לְדוֹר דּוֹרִים.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא קָרָן לְעַמּוֹ יְרִים.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְנִצְחֵי נִצְחֵים.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יַפְרִיֵּנוּ בְּכְבוֹד וְלֹא בְּבִזּוּי. (יש מוסיפים בְּהִתֵּר וְלֹא

בְּאִסוּר), בְּנִזְת וְלֹא בְּצַעַר.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִתֵּן שְׁלוֹם בְּיַמֵּינוּ.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה רְוַחָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל-מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ.

לַזֶּן וְלַסֵּד וְלַרַחֲמִים וְלַרוּחַ, הַצְּלָה וְהַצְּלָחָה, בְּרָכָה וּשְׂשׂוּעָה, נְחִמָּה, פְּרִיָּסָה וְכִלְפָּלָה, וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְכָל-טוֹב, וּמְכַל-טוֹב לְעוֹלָם אֵל יִחְסְרֵנוּ. יַעֲנוּ אַמֵּן.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִמְלֵךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֵד:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִתְבָּרַךְ בְּשָׂמִים וּבְאֲרָץ:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דּוֹרִים, וְיִתְפָּאֵר בְּנוֹ

לְעַד וּלְנִצְחֵי נִצְחֵים, וְיִתְהַדָּר בְּנוֹ לְעַד

וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יַפְרִיֵּנוּ בְּכְבוֹד:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁבֵּר עָלֵנוּ מֵעַל צְוֹאֲרֵנוּ וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ

קוּמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִצְלֵינָה אֶת־דַּרְכֵינוּ.
הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁבֵּר עַל גְּלוֹת מְהֵרָה מֵעַל צְוָארֵנוּ.
הַרְחֵמֵנוּ הוּא יוֹלִיכֵנוּ מִהֵרָה קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ.
הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִרְפָּאֵנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנְּפֶשׁ
וּרְפוּאָת הַגּוּף.
הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִפְתַּח לָנוּ אֶת־יָדוֹ הַרְחֵבָה.
הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבָרֵךְ « כָּל־אֲחִיד וְאֲחִיד מִמֵּנוּ בְּשִׁמוֹ הַגָּדוֹל,
כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
בְּכֹל מִכְּל כָּל, כֵּן יְבָרֵךְ אוֹתֵנוּ יַחַד בְּרִכָּה שְׁלֵמָה, וְכֵן
יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר » אָמֵן.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרִכָּה מְרֻבָּה בְּבֵית הַזֶּה וְעַל שְׁלֵמַת זֶה
שְׁאֵכְלָנוּ עֲלֵיו:
הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת־אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב וְיִבְשֵׁר
לָנוּ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת:

אם הוא אוכל על שלחן אחרים יברך לבעה"ב:

יְהִי רְצוֹן שְׁלֵא יְבוֹשׁ בְּעַל הַבַּיִת פְּעוּלָם הַזֶּה וְלֹא יִפְלֹם לְעוֹלָם הַבָּא, וְיִצְלַח מְאֹד בְּכֹל נְכֻסָיו,
וְיִהְיֶה נְכֻסָיו וְנְכֻסֵינוּ מוֹצְלָחִים וְקָרוֹבִים לְעִיר, וְאֵל יִשְׁלוֹט שְׁטָן לֹא בְּמַעֲשֵׂי יָדָיו וְלֹא
בְּמַעֲשֵׂי יָדֵינוּ, וְאֵל יִזְדַּקֵּק לֹא לַפְנֵינוּ וְלֹא לַפְנֵינוּ שׁוֹם דְּבַר הַרְהוּר חֲטָא וְעֵבִירָה וְעוֹן מִעֲתָה
וְעַד עוֹלָם:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבָרֵךְ אֶת (אָבִי מוֹרֵי) בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וְאֶת
(אִמִּי מוֹרְתִי) בְּעֵלַת הַבַּיִת הַזֶּה, אוֹתָם וְאֶת בְּיָתָם
וְאֶת זְרַעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם.

הַרְחַמֵּן הוּא יִפְרֹשׁ עָלֵינוּ סִפְת שְׁלוֹמוֹ.

- בשבת: הַרְחַמֵּן הוּא יִנְחִילֵנוּ עוֹלָם שְׁפָלוֹ שִׁבְת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים.
- בראש חודש: הַרְחַמֵּן הוּא יַחְדֹּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וּלְבָרָכָה.
- בראש השנה: הַרְחַמֵּן הוּא יַחְדֹּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וּלְבָרָכָה.
- בסוכות: הַרְחַמֵּן הוּא יִזְכְּנוּ לְיִשְׁבֹּב בְּסִפְת עוֹרוֹ שֶׁל לִוְיָרָן. הַרְחַמֵּן הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ שִׁפְע קָדְשָׁה וְטָהָרָה מִשְׁבַּעַה אֲשֶׁר פִּיזִין עָלֵינוּ קִדְשֵׁינוּ. זְכוּתָם תְּהֵא מִגֵּן וְצַנָּה עָלֵינוּ. הַרְחַמֵּן הוּא יְקִים לָנוּ אֶת סִפְת דְּוִיד הַנְּזוּפֶלֶת:
- במועדים: הַרְחַמֵּן הוּא יִגְיַעֵנוּ לְמוֹעֲדִים אֲחֵרִים הַבָּאִים לְקִרְאָתָנוּ לְשָׁלוֹם:
- ביום טוב: הַרְחַמֵּן הוּא יִנְחִילֵנוּ לְיוֹם שְׁפָלוֹ טוֹב:

בחנוכה ובפורים, אם שכח לומר על הנסים בברכה שניה יאמר כאן, הרחמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי וכו', ויאמר כל הנוסח של על הנסים

הַרְחַמֵּן הוּא יִטַּע תּוֹרָתוֹ וְאֶהְבֶּתוּ בְּלִבָּנוּ, וְתִהְיֶה יְרָאתוֹ עַל פְּנֵינוּ לְבַלְתִּי נִזְחַטָּא, וְיִהְיוּ כָּל־מַעֲשֵׂינוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם.

ואם סמוך על שלחן עצמו יאמר:

הַרְחַמֵּן הוּא יְבָרַךְ אוֹתִי (וְאָבִי וְאִמִּי) וְאֶת אֲשֶׁתִּי וְאֶת זְרַעִי וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר לִי, אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר לָנוּ, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבִרְהֵם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, בְּכָל, מְכָל, כָּל, כֵּן יְבָרַךְ אוֹתָנוּ כְּלָנוּ יַחַד בְּבָרְכָה שְׁלֵמָה, וְנֹאמַר «אָמֵן:

בְּמִרוֹם יְלִמְדוּ עָלֵיהֶם וְעָלֵינוּ זְכוּת שְׁתֵּהא לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם, וְנִשְׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהוָהּ יִחְדְּקָה מֵאֵלֵהִי יִשְׁעֵנוּ, וְנִמְצָא חַן וְשִׂכָּל טוֹב» « בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

הַרְחַמֵּן הוּא יִנְחִילֵנוּ יוֹם שְׁפָלוֹ שִׁבְת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים: לשבת:

אחרונים אדון הכל מה שכתבתי

היה בעל השקפה המיוחדת

היה בעל השקפה המיוחדת

ברכת האורח

הַרְחֵמֵנוּ הוא יְבַרֵךְ אֶת הַשְּׁלֵחַן הַזֶּה שֶׁאֲכָלְנוּ עָלָיו וְיַסְדֵּר בּוֹ כָּל-מַעֲדָי עוֹלָם, וְיִהְיֶה כְּשֶׁלֶּחֶן שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ כָּל-רַעֲב מִמֶּנּוּ יֵאָכֵל וְכָל-צָמָא מִמֶּנּוּ יִשְׁתֶּה, וְאֵל-יִזְחַסר מִמֶּנּוּ כָּל-טוֹב לְעֵד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים, אָמֵן: הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבַרֵךְ בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וּבְעַל הַסְּעוּדָה הַזֹּאת, הוּא וּבְנָיו וְאֲשֵׁר וְכָל-אֲשֵׁר לוֹ, בְּבָנִים שִׂיחָיו וּבְנִכְסָיִם שִׂיבּוֹ, בָּרַךְ יְהוָה וּפְעַל יָדָיו תִּרְצֶה: וְיִהְיוּ נִכְסָיו וּנְכֻסָּיו מְצֻלָּתִים וְקָרוֹבִים לְעֵיר, וְאֵל-יִזְדַּקֵּק לְפָנָיו וְלֹא לְפָנָיו שׁוֹם דָּבָר חֲטָא וְהִרְהוּר עוֹן, שֶׁשׁ וְשִׁמּוֹן כָּל-הַיָּמִים בְּעֵשֶׂר וּכְבוֹד, מִנְעִתָהּ וְעַד עוֹלָם: לֹא יָבוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יִפְלֵם לְעוֹלָם הַבָּא, אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִזְחֵינּוּ וְיִזְכְּנוּ וְיִקְרִיבֵנוּ לְיָמוֹת הַמְּשִׁיחַ וּלְבָנֵינוּ בַּבַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ וּלְזֵי עוֹלָם הַבָּא, מִגְּדִיל

(ביום שמתפללים בו מוסף וכן במוצ"ש וכן בסעודת מילה ובסעודת פורים - בא"ח חוקת י"ט - אומרים: מִגְּדִיל) יְשׁוּעוֹת מִלְכוּ, וְעֲשֵׂה-חֲסֵד לְמִשְׁיחָנוּ

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִזְחֵינּוּ אֶת-הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וּלְבָרָכָה: לראש חדש:
הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִזְחֵינּוּ יוֹם שְׁכָלוֹ טוֹב: ליום טוב:

בליל ראשון של פסח מוסיפים:

הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יִזְחֵינּוּ לְיוֹם שְׁכָלוֹ טוֹב, לְיוֹם שְׁכָלוֹ אַרוֹךְ לְיוֹם שְׂצַדִּיקִים יוֹשְׁבֵינוּ וְעֵטְרוֹתֵיהֶם בְּרִאשֵׁיהֶם וְנִהְיֶינוּ מִזֵּיו הַשְּׂכִינָה וְיִהְיֶה חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִזְחֵינּוּ אֶת-הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וּלְבָרָכָה: לראש השנה:
הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִזְחֵינּוּ אֶת-סִפְת דָּוִד הַנּוֹפֵלֵת: לסוכות:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִזְכְּנוּ לְיָמוֹת הַמְּשִׁיחַ וּלְזֵי עוֹלָם הַבָּא, מִגְּדִיל (ביום שיש בו מוסף, וגם בסעודת מלוה מלכה, אומר מִגְּדִיל) יְשׁוּעוֹת מִלְכוּ וְעֲשֵׂה חֲסֵד לְמִשְׁיחָנוּ לְדָוִד וּלְזֵרְעוֹ עַד-עוֹלָם: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

לְדוֹד וּלְזָרְעוֹ עַד-עוֹלָם: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבּוֹ, וְדוֹרְשֵׁי
 יְהוָה לֹא-יִחָסְרוּ כָּל-טוֹב: נֶעַר הָיִיתִי גַם-זָקֵנְתִי וְלֹא-
 רָאִיתִי צָדִיק נִעְזָב, וְזָרְעוֹ מִבְּקֵשׁ-לָחֶם: כָּל-הַיּוֹם חֲזוֹנָן
 וּמְלוֹה, וְזָרְעוֹ לְבָרְכָה: מִה שֶׁאֲכַלְנוּ יְהִי לְשִׁבְעָה, וּמִה
 שֶׁשָּׁתִּינוּ יְהִי לְרַפּוּאָה, וּמִה שֶׁהוֹתַרְנוּ יְהִי לְבָרְכָה,
 כְּדַכְתִּיב וַיִּתֵּן לַפְּנִיָּהם וַיֹּאכְלוּ וַיּוֹתְרוּ כְּדַבֵּר יְהוָה: ^{יִאדוּרְטוֹ אֲדוֹן הַכֵּל הַיּוֹם הַזֶּה} יְהוָה אֱתֵם
 בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה, עוֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ: בְּרוּךְ
 הַגִּבּוֹר « אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה, וְהָיָה יְהוָה: ^{יִאדוּרְטוֹ אֲדוֹן הַכֵּל הַיּוֹם הַזֶּה} מִבְּטָחוֹ:
 יְהוָה: ^{יִאדוּרְטוֹ אֲדוֹן הַכֵּל הַיּוֹם הַזֶּה} עַז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְהוָה: ^{יִאדוּרְטוֹ אֲדוֹן הַכֵּל הַיּוֹם הַזֶּה} יְבָרַךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:
 עוֹשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן.

יִרְאֵנוּ אֶת-יְהוָה: קְדוּשָׁיו כִּי אֵין מִחָסוֹר לִירְאָיו:
 כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבּוֹ וְדוֹרְשֵׁי יְהוָה לֹא-יִחָסְרוּ
 כָּל-טוֹב: הוֹדוּ לַיהוָה כִּי-טוֹב כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ: פּוֹתֵחַ
 אֶת-יַדָּהּ וּמְשַׁבֵּיעַ לְכָל-חַי רִצּוֹן: בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר « אֲשֶׁר יִבְטַח
 בִּיהוָה: ^{יִאדוּרְטוֹ אֲדוֹן הַכֵּל הַיּוֹם הַזֶּה} וְהָיָה יְהוָה: ^{יִאדוּרְטוֹ אֲדוֹן הַכֵּל הַיּוֹם הַזֶּה} מִבְּטָחוֹ: נֶעַר הָיִיתִי גַם זָקֵנְתִי,
 וְלֹא רָאִיתִי צָדִיק נִעְזָב וְזָרְעוֹ מִבְּקֵשׁ לָחֶם: יְהוָה: ^{יִאדוּרְטוֹ אֲדוֹן הַכֵּל הַיּוֹם הַזֶּה} עַז
 לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה: ^{יִאדוּרְטוֹ אֲדוֹן הַכֵּל הַיּוֹם הַזֶּה} יְבָרַךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

אם עשו זימון על הכוס, יאמר המברך:

כּוֹסֵי־שׂוֹעֵלוֹת אֲשֶׁא וּבָשִׂים יְהוָהּ יאדרשני ארון הכל הנה היה והיה אֶקְרָא.

סְבִרִי מְרִנָּן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָהּ יאדרשני ארון הכל הנה היה והיה אֱלֹהֵינוּ היה בעל היכולת והנאות כלים מֶלֶךְ הָעוֹלָם.

בּוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן.

אם עשו זימון על הכוס, יאמר המברך:

כּוֹסֵי־שׂוֹעֵלוֹת אֲשֶׁא וּבָשִׂים יְהוָהּ יאדרשני ארון הכל הנה היה והיה אֶקְרָא.

סְבִרִי מְרִנָּן וְרַבָּנָן וְרַבּוֹתֵי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָהּ יאדרשני ארון הכל הנה היה והיה אֱלֹהֵינוּ היה בעל היכולת והנאות כלים מֶלֶךְ הָעוֹלָם.

בּוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן.

ז"ת דעתיק מלוכש ברישא דא"א - ג"ט קע"ר פ"ח

הערות בענין התלבשות ז"ת דע"י ברישא דא"א:
 * התלבשות בהארות, מלבד ההתלבשות הרגילה (ז"ת דעליון מתלבש ב"ס דתחתון).
 * ז"ת דע"י, הכוונה יומם דכולהו.

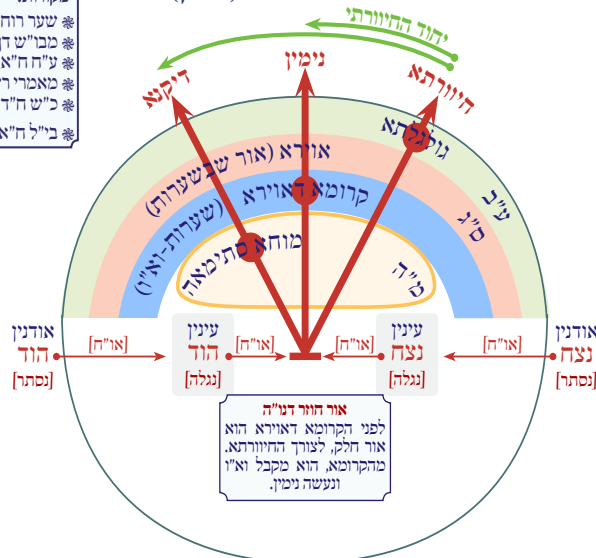

ז"ת דע"י (דרדל"א) מלוכש	כ - 7 תקוני רישא דא"א	
חסד	ג	גולגלתא (כתר)
גבורה	ט	טלא דבדולחא (חכמה)
תפארת	ק	קרומא דאוריא
נצח הוד (פ"ע - ב' בעיני)	ע	עמר נקא
יסוד	ו	רעוא דרעוין (מצח)
נצח הוד (ב' פ"ת - ב' ירעין)	פ	פקיחו דעינין (עניינים)
מלכות	ח	חוטמא

גרון (בינה) דא"א

סדר יחוד החיזורתי (הווי"ן)

מקורות:
 * שער רוח הקודש יחוד י"י, דף מ"ה ע"א.
 * מב"ש דף כ"ג ע"א-ב, כ"ה ע"א, כ"ו סע"א.
 * ע"ח ח"א דף ס"א ע"ג, ס"ב ע"ב, ק"ו סע"א.
 * מאמרי רשב"י דף מ"ח אע"ב.
 * כ"ש ח"ד דף ס"ח ודף פ"ה.
 * ב"ל ח"א דף ק"א אע"ב.

סוג המשכה (מהחיזורתי לגימין ולדיקנא)

המשכה מ- י"ב חוזרת (ג' ע"ב)	אותיות (י / ו)		נקודות		טעמים	
	לגימין - י (X3)	לדיקנא - ו (X3)	לגימין (X3)	לדיקנא (X3)	לגימין (X3)	לדיקנא (X3)
י"ב נימין	י	ו	י	ו	י	ו
ו כוללת	י	ו	י	ו	י	ו
י"ב דיקנא	ו	י	ו	י	ו	י
ו כוללת	ו	י	ו	י	ו	י

סדר יחוד החיזורתי (הוי"ן)

*בניהו בן יהוידע, חלק זיכוך הנפש דף כ"ב סע"א (וכן ביר"א ח"ג עמ' 160): יחוד זה, כתב האר"י ז"ל שער רוח הקודש יחוד י"ז, דף מ"ה ע"א, עיקרו לאלול עד יוה"כ, וגם בלילה אחר הצות ובליל שבת קודש אפילו קודם הצות. גם להשתתחות על קברי הצדיקים. והוא (היחוד הזה) המוכחר, כי מתעוררים כל המצחים וכו'. ואלו הג' ע"ב הם החזורתי דגולגלתא דא"א, הנמצאים (מלשון מיצוי) מאור החוזר הנ"ה דעתיק, המתלבש בתרין אודנין ובתרין עיינין דא"א. ומהם נמשכים ומאירים לי"ג נימיין ולי"ג ת"ד דא"א¹.

וענין יחוד זה להמשיך מן עתיק עד זו"ן, לזווגם ולהמשיך לך הארה שתשיג בסודות:
ויש מוסיפים תפילה זו: ירמ"י או"א, שיתגלה עתה על ידי, עת רצון העליון.

י"ג חיזורתי דא"א הם ג' ע"ב, שיש בהם: י"ב יודי"ן, וט' ווי"ן, וג' דלתי"ן, וו' ההי"ן.
ותכוין באילו אתה רואה ג' ע"ב (המטרה היא לעשות את היחוד עם עיניים עצומות).

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

המשכת אותיות: יודי"ן לנימיין - ווי"ן לדיקנא

י"ב הנימיין הם דרישא תנינא - אוירא, לאחר שנמשכו מבח אור החוזר הנ"ה דעתיק, ותמשיך (עכשיו, ע"י יחוד החיזורתי) ותאיר בהם (בי"ב נימיין) מי"ב יודי"ן החיזורתי.

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

לי' שבנימא הי"ג הכוללת, תמשיך מכללות הי"ב יודי"ן, אחר שהאירו לעיניך (נ"א למטה - יר"א).

להמשיך ולהאיר מט' ווי"ן החיזורתי, לתיקוני דיקנא דא"א, ויתחברו אלו הט' ווי"ן עם ג' ווי"ן אשר שם (בדיקנא), בג' (מגו' - יר"א) קס"א של מלבושיהם, ויהיו בי"ב תיקוני דיקנא:

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי

לתיקון הי"ג הכולל - ונקח, תמשיך מכללות הי"ב ווי"ן שבי"ב תיקונין

1. יש לציין שביחוד החיזורתי, הכל כבר קיים (חיזורתי, נימיין ודיקנא), שהרי שער א"א פ"ה (ע"ח ח"א דף ס"ב ע"ד) מתאר את סדר בנינם, כאשר נו"ה דעתיק, המלוכשים בתרין אודנין ותרין עינין דא"א (מדין ג"ט קע"ד פ"ח), ואור החוזר שלהם (נו"ה דעתיק) עולה בתוך רישא דא"א, מתפצל ופוגע בג' מקומות: א. בגולגלתא, ומזה נעשה החיזורתי. ב. ב[קרומא ד]אוירא, ומזה נעשה הנימיין. ג. במוחא סתימאה, ומזה נעשה הדיקנא (עיין בשרטוט המצורף). וחלק מבנין זה גם מוזכר ביחוד עצמו. בכל אופן, ברור שביחוד החיזורתי מדובר על הארה נוספת, לאחר שהחיזורתי, נימיין ודיקנא כבר נעשו.

האמת, שמנוסה היחוד (בזיכוך הנפש), וכן משער רוח"ק, הלשון מטעה ונראה קצת שהם נעשים כאן. לכן שינינו קצת את הנוסח, על מנת למנוע את הטעות הזו.

* עיין גליונות הלש"ם דף ר"י ע"א, מביא תיקוני זוהר תיקון י"ט (דף ס"א סע"א) בענין נימיין - ו', מבועא - י'

המשכת ניקוד: ליודי"ן (בנימין) - ולווי"ן (בדיקנא)

להמשיך מג' דלתי"ן דג' שמות ע"ב דחיוורתי, נקודות לי"ב יודי"ן שבי"ב נימון

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

להמשיך מג' דלתי"ן עצמם, כללות נקודות לי' שבנימא הי"ג הכוללת

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

להמשיך ולהאיר מג' ההי"ן ראשונות דג' שמות ע"ב דחיוורתי, נקודות לי"ב ווי"ן שבת"ד דא"א

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

להמשיך ולהאיר מג' ההי"ן שניות דג' שמות ע"ב דחיוורתי, כללות נקודות לו' שבתיקון הי"ג, ונקא

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

המשכת טעמים: ליודי"ן (בנימין) - ולווי"ן (בדיקנא)

להמשיך ולהאיר מג' דלתי"ן דחיוורתי, טעמים לי"ב יודי"ן שבי"ב נימון

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

פזר גדול - זרקא סגולתא קרני פרה

להמשיך מהדלתי"ן עצמם, כללות טעמים לי' שבנימא הכוללת

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

פזר גדול - זרקא סגולתא קרני פרה

להמשיך ולהאיר מג' ההי"ן ראשונות דג' שמות ע"ב דחיוורתי, טעמים לי"ב ווי"ן שבת"ד דא"א

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

שופר הולך - תביר דרגא תרי טעמי מאריך טרחא - אתנה שבא געיא

להמשיך ולהאיר מג' ההי"ן שניות דג' שמות ע"ב דחיוורתי, כללות טעמים לו' שבתיקון הי"ג, ונקא

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

מקף פסק פשטא רביע

יטיב ירח בן יומו געיא שבא שופר מהופך - סוף פסוק

והנה מהו"ת דעתיק המתלבשים ברישא דא"א, אינם נגלים רק בחינת נהי"ם דעתיק, והחג"ת דעתיק אורותיהם סתומים [תמיד]. והנהי"ם דעתיק, הם מתלבשים: מלכות בחוטמו, יסוד במזחא, ג"ה בתרין אודנין ותרין עינין. וגם אלו הנגלים, אינו תדיר כי הנימין מוכסין עליהם בפנים. ולכן כונתנו עכשיו:

לסלק...	ולחבר...
א. לסלק [הנימין מהפנים דא"א], ועי"ז לגלות הארת פנים דאר"ך לדיקנא דידה.	ב. ולחבר הנימין, ויתחברו בפאות [הדיקנא] דאר"ך, ועי"ז יתקשרו אלו הנימין במקום דיקנא דא"א, ויאירו בדיקנא [כולה] אור גדול.
ג. וכשמסתלקים הנימין מעל פני א"א, יוצא אור גדול מנהי"ם דעתיק, המתלבשים במזחא דא"א ובעינין ובחוטמא,	ד. ועי"ז (כל הנ"ל) יתחברו הנימין עם תיקוני דיקנא דא"א, וזה גורם לג' פעולות: 1. [אותיות] היודי"ן יתחברו ב[אותיות] הווי"ן, ויאירו בהם. 2. ונקודות היודי"ן יתחברו בנקודות הווי"ן, ויאירו בהם אור נוסף גדול, מלכים לעבדים. 3. וכן טעמי היודי"ן שהם זכרים, יתחברו עם טעמי הווי"ן שהם נקבות, ויאירו בהם.

ואחר שהמשכת האור הגדול הזה, תכוין להמשיך כמש"ב בתפלה (בדיבור) שלפניך:

תפלה אחר היחוד בדמעות שלישי אם הוא בחול!

(בדיבור)

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּתְגַּלֶּה עִתָּהּ עַל יְדֵי שְׁת רְצוֹן הָעָלְיוֹן. וְתֵאָדָר בְּרִצְוֹנְךָ כְּלֵל הָעוֹלָמוֹת אֲשֶׁר בְּרָאתָ, וְתִשְׁפָּעַ עָלַי הָאֵרָה לְשׁוֹב בְּתִשְׁבָּה שְׁלִימָה לְפָנֶיךָ. וְתִפְתַּח לִי שַׁעֲרֵי חֲכָמָה בִּינְה וְדַעַת [במחשבה: חכמא"ל שמשיא"ל עוריא"ל], לְיַדֵּעַ גְּלוּבִין סוּדוֹת צְפוּנֵי תוֹרְתְךָ הַקְדוּשָׁה, כְּדִי שְׁנַעְבּוֹד אוֹתְךָ עֲבוּדָה זְכוּה וְתִמְחָה בְּלֵב שְׁלָם. וְתִרְצֶה עֵינֵינוּ (יסורים שלנו) וְתַעֲנֵנּוּ וְתַחֲוֹן אוֹתֵנוּ כְּמִתְנַת חָסֶם בְּעַת רְצוֹן זֹאת (נגרם לפי הזמן וביחוד החיזורתי), שְׁהֵיא הַתְּעוּרֹת רְצוֹן הָעָלְיוֹן, מְצַחָא דְאַרְיָה, אֲשֶׁר גָּנוּ בְּתוֹכוֹ יְסוּד דְעַתִּיק (על ידי שאני מכוין להמשיך מסוד אור עליון מאור הגדול מבינה דעתיק, אחר שנמשכו והאירו י"ב יודי"ן דחיזורתי ל"ב נימין, והט' ווי"ן לט' תיקוני דיקנא, אנו ממשיכים ומאירים להם בנקודות וטעמים מהאותיות הנשארות בזה מהחיזורתי).

(במחשבה)

(בדיבור)

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁעַל יְדֵי הַמְּשַׁכְּת הָאֹר הַנּוּ' שֶׁהִמְשַׁכְתִּי, שֶׁתִּתְגַּלֶּה הַחֲכָמָה [ממצחא דו"א] [סודותיה, בהוי"ה הזאת. וימשך אלי מואת ההוי"ה ידעיה וגיילוי סודות התורה שיויעוני מן השמים. ותקנין כי אלו המצחים הנ"ל הם בסוד יסוד ודעת, שהם ספירות המורים על הזווג. לכן תקנין שעל ידי כח אור המצח העליון [דא"א] שהמשכת, ידווגו וזו"ן [אהרונה], [וימשך שפע אלי] ע"כ:

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ - יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה   **אֵל לִלְהֵי יְהוָה**   (שני יהודים למניעת אחיזת החיצונים)

1. אהבת ה' (היוס"ד) דף ט"ז ע"א, הקשר בין יחוד הווי"ן לענין גילוי החכמה: ייחוד הווי"ן גורם לסילוק הנימין, ואז הבינה מאירה במצח, וזה גורם לאור היסוד לצאת (בטישה בכינה, מוליד אור גדול, גילוי החכמה).

(א) ליל א'

(יחוד לליל א' וד': "נבוב לחת עשה אותו")

תקציר היחוד

א. מקורות: שערות"ק נ"ח ע"ב יחוד ח', יר"א ח"א 779, רחובות הנהר קל"ז.
 ב. מהלך היחוד ע"פ היום"ד: יחוד קודם קשעה"ה, כי עד חצות עומדים זו"ן אב"א ובחצות ננסרים ועולים לחיק או"א ששם מזדווגים ונותן לה כלי ורוחא ואח"כ נותן לה מוחין חדשים (פנים).
 "נבוב" מורה על הנסירה והפרדה שהרי פרושו חלול, גם רמוז בו שם ב"ן וט' אותיותיו שהם פנים דט"ס ופנים דמלכות דחכמה של פרצופי לאה ורחל (כמו בסוף היחוד לליש"ק) המקבלים מוחין אלו. כלומר עושים נסירה וממשיכים מוחין דפנים לנוק'. המוחין עצמם נרמזו באתב"ש של נבוב שהוא "טשפש" שהגמט' שלו עסמ"ב ותנ"ה שהם מוחין דאו"א, או מוחין ולבושיהם.

(ב) מיוסד על הפסוק **נְבוּב לְחַת עֲשֵׂה אֹתוֹ** (שמות ל"ח ז')

נְבוּב

נְבוּב גי' ס', והם סוד

ששים גיבורים סביב לה,

וסוד ששים המה מלכות ובו נרמז הוי"ה דב"ן

ונשאר עוד אותיות "בו" עם הכולל
 שלהם הם ט' כמספר ט' אותיות דב"ן.
 וניקודו מתיבת **לְחַת**. (ג)

יוד הה וו הה מספר
יוד הה וו הה אותיות

טשפש

ויכוין נבוב בחילוף א"ת ב"ש שהוא טשפש.

והשם הזה כמספר עסמ"ב העולים עם הכולל
 רג"ל. ועוד שלשה אחי"ה דיודי"ן ודאלפי"ן
 ודההי"ן ע"ה שעולין תנ"ו, ויחבר תנ"ו ורל"ג יחד
 גי' תרפ"ט כמנין השם טשפש.

יוד הי ויו הי אלף הי יוד הי
יוד הי ואו הי אלף הא יוד הא
יוד הא ואו הא אלף הה יוד הה

יוד הה וו הה
 ע"ה גימ' רג"ל
 ע"ה גימ' תנ"ו
 רג"ל ותנ"ו גימ' טשפש

א. דע דקודם קשעה"ט צריך לכוין ביחודים אלו, ובליל א' וד' יכוין ביחוד נבוב לוחות וכו', ובליל ב' וה' יכוין ביחוד ה' יספור בכתוב עמים, ובליל ג' ו-ו יכוין ביחוד שמש ירח עמד זבולה, ובליל ז' יכוין ביחוד האל המאורני חיל וכו', וכל יחודים אלו הובאו בשערוה"ק כמסומן מקומם, וסידרם היר"א זלה"ה קודם קשעהמ"ט, וכאן סידרנו אותם לפי סדר כל יום בפנ"ע, וכנראה שהם הכנה ליחוד דחצות לילה, וע"כ יש לכוונם קודם קשעהמ"ט, ואח"כ יכוין ביחודים לתיקון עוון הקרי הנתקן ע"י הק"ש שעשהמ"ט וכנודע, וכמסודר לקמן. ואח"כ יתחיל לומר הקשעהמ"ט, והיע"א.

ב. שערוה"ק נ"ח ע"ב - דפו"י דס"ה ע"א יחוד ח'. סידור היר"א זלה"ה ח"א עמ' 779:
 זמן יחוד זה קודם קריאת שמע שעל המטה שאז זו"ן הם אב"א וע"י החסדים ננסרים. וע"כ צריכים אנו לייחוד זה לצורך הנסירה דזו"ן [הכוללים דכ"ד שעות הנעשה בחצות לילה] כי אז עולים לאו"א ומזדווגים ונותן לה כלי ורוחא אלא דא"כ לא מובן למה לא נעשה זה בכל לילה, וצ"ע והיע"א.

ג. כי השווא היא כנגד אות אחרונה ת' הנחטפת ולעולם כל אות אחרונה שאין בה ניקוד כתוב היא שוא.

ליל ב'

(יחוד לליל ב' וה': "ה' יספור בכתוב עמים, זה יולד שם סלה")

תקציר היחוד

א. מקורות: שערות"ק ל"ח ע"א יחוד ז', יר"א ח"א 780, רחובות הנהר קל"ח. מאמרי רשב"י י"ח ע"א.
 ב. מהלך היחוד ע"פ היום"ד: יחוד קודם קשעה"ה, כי ז"ן צריכים לעלות למ"ן ולקבל מוחין דפנים. לצורך עלייתם למ"ן, מקבלים הם כח ממו"ס דא"א ומיתוק דיניהם מב' תפוחין של פני א"א שהוא תיקון (7) מתיקוני דיקנא שמקורם ממו"ס דא"א. כל זה דומיא דד' ד"אחד" ששם מקבלים ז"ן מוחין ממו"ס דא"א לצורך עלייתם למ"ן להביא מוחין (סדור ל"ה ע"ב). אח"כ יקבלו מוחין דפנים שהם עסמ"ב וי"ו אותיותיהם ויחזרו פב"פ ועוד יקבלו ש"ע נהורין מא"א. מוחי עסמ"ב הם מוחין דאבא וקס"א מוחין דאימא. גם נמשך שם "כה"ת" שבכוחו להכרית החיצונים בכח או"א שם י' וה', שהכאתם יוצרת את השם הזה (יתכן שכוונתו בכח מוחין דאו"א שקיבל ז"א, הוא יכרית את החיצוניים שלא ינקו משפע הזווג או מהאח' אחרי שחזרו ז"ן פב"פ). כל מהלך זה בכח אימא (הנסירה, עלייה למ"ן והמשכת המוחין דפנים). אז קונה הנק' כללות שם ב"ן. אח"כ יש לכוון לדחות את המוחין דקטנות עד הבריאה כנודע ולהמתיקם בכללות שמות האצילות אהי-ה, הוי"ה, אדני- המאירים מעולם העשייה עד א"ס (ראה סדר הוידוי המיוחד של קשעה"ה ששם מתקנים שמות אלו שיאירו בכל העולמות).

(א) יחוד מיוסד על הפסוק: **יְהוָה יִסְפֹּר בְּכֹתֹב עַמִּים זֶה יֵלֵד שֵׁם סֵלָה:** (תהלים פ"ז ו')

הוי"ה ואדני-: השפעת מו"ס דא"א לזו"ן, לצורך עלייתם למ"ן. גם יקבלו מיתוק מתרין תפוחין דא"א.

אדני לנוק'	יהוה לז"א	יהוה יספור בכתוב עמים ר"ת מספר הוי"ה ואדני ע"ה
----------------------	---------------------	--

רמ"ח + שע"ו: יקבלו ז"ן מוחין דפנים וש"ע נהורין מא"א.

יוד הי ויו הי יוד הא ואו הא אותיות יהוה יהוה יהוה סה"כ גימ' רמ"ח	יהוה יספור בכתוב עמים ס"ת ע"ה גימ' רמ"ח. והם ד' הויות עסמ"ב, עם י"ו אותיותיהם גימ' רמ"ח.
---	---

קפ"ה אלף למד שש אותיות אלף למד ס"ה גימ' שע"ז	קפ"ה אלף למד שש אותיות אלף למד ס"ה גימ' שע"ז	יהוה יספור בגימ' שע"ז והם ש"ע נהורין דא"א עם שש אותיות השורש.
---	---	--

תכ"ה: הכרתת החיצונים בכח השם הזה ובכח מוחין דאו"א שקיבלו זו"ן.

תכ"ה	בכתב ע"ה בגימ' תכ"ה, והוא שם קדוש היוצא מר"ת כל הנשמה תהלל יה.
-------------	---

א. שערות"ק ל"ח ע"א - דפו"י דמ"א ע"ב יחוד ז'. ועי' שם בדע"ה שביאר יחוד זה וירוח לך.

קס"א: מוחין דאימא (או לבושי מוחין).

עמים בגימ' ע"ה אהי"ה דיודי"ן. אלף הי יוד הי

חשמל: לבושין להגנה מן החיצוניים (אור פניא-ל).

זה ילד שם סלה ר"ת ע"ה גימ' חשמ"ל נהורין. חשמ"ל

דמ"ה וב"ן: קבלת המוחין אצל זו"ן.

זה ילד שם סלה ס"ת גי' נ"ד, מספר יוד הא ואו הא לז"א
היינו מ"ה וט' אותיות דשם ב"ן. ט' אותיות יוד הה וו הה לנוק'
קבלת מוחין, מ"ה לז"א וט' אותיות לנוק'.

ב"ן + 9 אותיות: עתה נקראת הנוק' ב"ן.

זה ילד בגימ' ס"ב. היינו שם ב"ן, עם ט' אותיות והכולל.
יוד הה וו הה ט' אותיות יוד הה וו הה
ע"ה גימ' ס"ב, גימ' זה יולד

שאר היחוד: דחיית המוחין דקטנות ומיתוקם.

שם סלה גימ' תל"ה, גימ' ה"פ אלהים העולה ת"ל עם ה' אותיות הפשוטות או ה' הכוללים של ה' אלהים.
אלהים אלהים אלהים גימ' ת"ל
עם ה' אותיות אלהים גימ' תל"ה

שם בא"ת ב"ש יב, והנקוד מן זה ילד. והוא גימ' י"ב אותיות של אהי"ה הוי"ה אדנ"י.
י"ב אותיות אהי"ה הוי"ה אדנ"י

להמתיק בהם הה' אלהים. להמתיק בהם הה' אלהים הנו'.
אלהים אלהים אלהים
אלהים אלהים

ליל ג'

(יחוד לליל ג' וו': "שמש ירח עמד זבלה")

תקציר היחוד

א. מקורות: שערות"ק ל"ח ע"א יחוד ו', יר"א ח"א 780, רחובות הנהר ק"מ, ע"ח ח"א ס"ט ע"א מ"ק, בית לחם ח"א נ"ד ע"ג, נה"ש כ"ג ע"ב.
ב. מהלך היחוד ע"פ היום"ד: לצורך המשכת המוחין (פנים), יש צורך בהשפעת החשמ"ל שהוא ש"ע נהורין מפני א"א עם הח' חווירתי המשפיעים בהם (והם נקראים גם אור פניא-ל), ושורשם שהוא הוי"ה דע"ב שהם החווירתי עצמם (הש"ע נהורין עצמם מקורם הם שתי שמות קפ"ד שבאים מהחווירתי). המשכה זו תגרום למיתוק המוחין דקטנות ודחייתם עד ראש הבריאה. מיתוקם הוא ע"י מוחין דאבא שהוא הע"ב. אח"כ ע"י ז"א מתמתקים ב"פ ש"ך דינים דרחל ולא שיהיו שם אדנ-י, ועוד שהיא מתמלאת בפשוט מלא ומלא דמלא, נ' אותיות (כמו ב"אתה גיבור" סידור פ"ג ע"ב). אז מאיר לה פשוט ומלא דמ"ה.

(א) מיוסד על הפסוק **שְׁמֶשׁ יָרַח עָמַד זָבְלָה לְאֹר חַיִּיךָ יִהְיֶה לְנֶגַה בְּרַק חַיִּיךָ:** (חבקוק ג' י"א)

חשמל וע"ב: הארה מפני א"א לז"א.

י' אותיות יוד הי ויו הי	חשמ"ל	שְׁמֶשׁ יָרַח עָמַד זָבְלָה ר"ת ע"ה בגימ'
גימ' שפ"ח		כמספר חשמ"ל וי' אותיות דע"ב.

ב"פ קפ"ד: הוא שורש ש"ע נהורין. קפ"ד אלו מקורם בשמות ע"ב של החווירתי שיורדים לפני א"א.

יוד. יוד הי. יוד הי ויו. יוד הי ויו הי	וחשמ"ל הוא סוד ש"ע נהורין הנמשכים
ע"ה בגי' קפ"ה	מב' אחוריים דע"ב כל אחד ע"ה קפ"ה.
יוד. יוד הי. יוד הי ויו. יוד הי ויו הי	
ע"ה בגי' קפ"ה	
סה"כ בגי' ש"ע אורות	

שמות אלוקים: מזכיר את המבנה של קדירה בכוונת ציקי קדירה (סדור מ"ה ע"א). אלו מוחין דחכמה וחסדים דקטנות הנדחים עם הגעת מוחין דגדלות.

אלף למד הי יוד ממ	גימ' ש'	שְׁמֶשׁ יָרַח עָמַד זָבְלָה ס"ת ע"ה גימ'
אלף למד הי יוד ממ	י"ג אותיות	והוא מספר אלהים דיודי"ן וי"ג אותיות י"ג אותיות
אלהים	ה' אותיות	וה' אותיות הפשוט. ס"ה גימ' שי"ה

א. שערות"ק ל"ח ע"א - דפו"י דמ"א ע"ב יחוד ו' וזה לשונו שם: שמש ירח עמד זבלה ר"ת גימ' שפ"ז והוא חשמ"ל בגימ', שהם ש"ע נהורין הנמשכים מן שני אחוריים דהוי"ה דיודי"ן שהם קפ"ד קפ"ד כנודע, ותכוין ג"כ בי' אותיות דהוי"ה דיודי"ן ע"ב עצמו עם חשמל היוצא ממנו הרי שפ"ח. אמר שמואל ע"ה.

(א) ליל ד'

(יחוד לליל א' וד': "נבוב לחת עשה אותו")

תקציר היחוד

א. מקורות: שערות"ק נ"ח ע"ב יחוד ח', יר"א ח"א 779, רחובות הנהר קל"ז.
ב. מהלך היחוד ע"פ היום"ד: יחוד קודם קשעה"ה, כי עד חצות עומדים זו"ן אב"א ובחצות ננסרים ועולים לחיק או"א ששם מזדווגים ונותן לה כלי ורוחא ואח"כ נותן לה מוחין חדשים (פנים).
"נבוב" מורה על הנסירה והפרדה שהרי פרושו חלול, גם רמזו בו שם ב"ן וט' אותיותיו שהם פנים דט"ס ופנים דמלכות דחכמה של פרצופי לאה ורחל (כמו בסוף היחוד לליש"ק) המקבלים מוחין אלו. כלומר עושים נסירה וממשיכים מוחין דפנים לנוק'. המוחין עצמם נרמזו באתב"ש של נבוב שהוא "טשפש" שהגמט' שלו עסמ"ב ותנ"ה שהם מוחין דאו"א, או מוחין ולבושיהם.

(ב) מיוסד על הפסוק **נְבוּב לְחַת עֲשֵׂה אֹתוֹ** (שמות ל"ח ז')

נְבוּב

נְבוּב גי' ס', והם סוד

ששים גיבורים סביב לה,

וסוד ששים המה מלכות ובו נרמז הוי"ה דב"ן

ונשאר עוד אותיות "בו" עם הכולל
 שלהם הם ט' כמספר ט' אותיות דב"ן.
 וניקודו מתיבת **לַחַת**. (ג)

יוד הה וו הה מספר
יוד הה וו הה אותיות

טשפש

ויכון נבוב בחילוף א"ת ב"ש שהוא טשפש.

והשם הזה כמספר עסמ"ב העולים עם הכולל
 רג"ל. ועוד שלשה אהי"ה דיודי"ן ודאלפי"ן
 ודההי"ן ע"ה שעולין תנ"ו, ויחבר תנ"ו ורל"ג יחד
 גי' תרפ"ט כמנין השם טשפש.

יוד הי ויו הי אלף הי יוד הי
יוד הי ואו הי אלף הא יוד הא
יוד הא ואו הא אלף הה יוד הה

יוד הה וו הה ע"ה גימ' תנ"ו
 ע"ה גימ' רג"ל
 רג"ל ותנ"ו גימ' טשפש

א. דע דקודם קשעה"ט צריך לכוין ביחודים אלו, ובליל א' וד' יכוין ביחוד נבוב לוחות וכו', ובליל ב' וה' יכוין ביחוד ה' יספור בכתוב עמים, ובליל ג' ו-ו יכוין ביחוד שמש ירח עמד זבולה, ובליל ז' יכוין ביחוד האל המאורני חיל וכו', וכל יחודים אלו הובאו בשערוה"ק כמסומן מקומם, וסידרם היר"א זלה"ה קודם קשעהמ"ט, וכאן סידרנו אותם לפי סדר כל יום בפנ"ע, וכנראה שהם הכנה ליחוד דחצות לילה, וע"כ יש לכוונם קודם קשעהמ"ט, ואח"כ יכוין ביחודים לתיקון עוון הקרי הנתקן ע"י הק"ש שעשהמ"ט וכנודע, וכמסודר לקמן. ואח"כ יתחיל לומר הקשעהמ"ט, והיע"א.

ב. שערוה"ק נ"ח ע"ב - דפו"י דס"ה ע"א יחוד ח'. סידור היר"א זלה"ה ח"א עמ' 779:
 זמן יחוד זה קודם קריאת שמע שעל המטה שאז זו"ן הם אב"א וע"י החסדים ננסרים. וע"כ צריכים אנו לייחוד זה לצורך הנסירה דזו"ן [הכוללים דכ"ד שעות הנעשה בחצות לילה] כי אז עולים לאו"א ומזדווגים ונותן לה כלי ורוחא אלא דא"כ לא מובן למה לא נעשה זה בכל לילה, וצ"ע והיע"א.

ג. כי השווא היא כנגד אות אחרונה ת' הנחטפת ולעולם כל אות אחרונה שאין בה ניקוד כתוב היא שוא.

ליל ה'

(יחוד לליל ב' וה': "ה' יספור בכתוב עמים, זה יולד שם סלה")

תקציר היחוד

א. מקורות: שערות"ק ל"ח ע"א יחוד ז', יר"א ח"א 780, רחובות הנהר קל"ח. מאמרי רשב"י י"ח ע"א.
 ב. מהלך היחוד ע"פ היום"ד: יחוד קודם קשעה"ה, כי זו"ן צריכים לעלות למ"ן ולקבל מוחין דפנים. לצורך עלייתם למ"ן, מקבלים הם כח ממו"ס דא"א ומיתוק דיניהם מב' תפוחין של פני א"א שהוא תיקון (7) מתיקוני דיקנא שמקורם ממו"ס דא"א. כל זה דומיא דד' ד"אחד" ששם מקבלים זו"ן מוחין ממו"ס דא"א לצורך עלייתם למ"ן להביא מוחין (סדור ל"ה ע"ב). אח"כ יקבלו מוחין דפנים שהם עסמ"ב וי"ו אותיותיהם ויחזרו פב"פ ועוד יקבלו ש"ע נהורין מא"א. מוחי עסמ"ב הם מוחין דאבא וקס"א מוחין דאימא. גם נמשך שם "בה"ת" שבכוחו להכרית החיצונים בכח או"א שם י' וה', שהכאתם יוצרת את השם הזה (יתכן שכוונתו בכח מוחין דאו"א שקיבל ז"א, הוא יכרית את החיצוניים שלא ינקו משפע הזווג או מהאח' אחרי שהזרו זו"ן פב"פ). כל מהלך זה בכח אימא (הנסירה, עלייה למ"ן והמשכת המוחין דפנים). אז קונה הנוק' כללות שם ב"ן. אח"כ יש לכוון לדחות את המוחין דקטנות עד הבריאה כנוודע ולהמתיקם בכללות שמות האצילות אהי-ה, הוי"ה, אדנ-י המאירים מעולם העשייה עד א"ס (ראה סדר הוידוי המיוחד של קשעה"ה ששם מתקנים שמות אלו שיאירו בכל העולמות).

(א) יחוד מיוסד על הפסוק: **יְהוָה יִסְפֹּר בְּכֹתֹב עַמִּים זֶה יֵלֵד שֵׁם סֵלָה**: (תהלים פ"ו)

הוי"ה ואדנ-י: השפעת מו"ס דא"א לזו"ן, לצורך עלייתם למ"ן. גם יקבלו מיתוק מתרין תפוחין דא"א.

אדנ"י
לנוק'

יהוה
לז"א

יהוה יספור בכתוב עמים
ר"ת מספר הוי"ה ואדנ"י ע"ה

רמ"ח + שע"ו: יקבלו זו"ן מוחין דפנים וש"ע נהורין מא"א.

יוד הי ויו הי **יוד הי ואו הי**
יוד הא ואו הא **יוד הה וו הה**
 אותיות **יהוה יהוה יהוה יהוה**
 סה"כ גימ' רמ"ח

יהוה יספור בכתוב עמים
 ס"ת ע"ה גימ' רמ"ח. והם ד' הויות עסמ"ב,
 עם י"ו אותיותיהם גימ' רמ"ח.

קפ"ה **אלף למד** קפ"ה **אלף למד**
אלף למד ש"ע **אלף למד** ש"ע
 שש אותיות **אלף למד**
 ס"ה גימ' שע"ו

יהוה יספור בגימ' שע"ו
 והם ש"ע נהורין דא"א
 עם שש אותיות השורש.

תכ"ה: הכרתת החיצונים בכח השם הזה ובכח מוחין דאו"א שקיבלו זו"ן.

תכ"ה

בכתב ע"ה בגימ' תכ"ה, והוא שם קדוש
 היוצא מר"ת כל הנשמה תהלל יה.

א. שערות"ק ל"ח ע"א - דפו"י דמ"א ע"ב יחוד ז'. ועי' שם בדע"ה שביאר יחוד זה וירוח לך.

קס"א: מוחין דאימא (או לבושי מוחין).

עמים בגימ' ע"ה אהי"ה דיודי"ן. אלה ה' יוד ה'

חשמל: לבושין להגנה מן החיצוניים (אור פניא-ל).

זה ילד שם סלה ר"ת ע"ה גימ' חשמ"ל נהורין. חשמ"ל

דמ"ה וב"ן: קבלת המוחין אצל זו"ן.

זה ילד שם סלה ס"ת גי' נ"ה, מספר יוד הא ואו הא לז"א
היינו מ"ה וט' אותיות דשם ב"ן. ט' אותיות יוד הה וו הה לנוק'
קבלת מוחין, מ"ה לז"א וט' אותיות לנוק'.

ב"ן + 9 אותיות: עתה נקראת הנוק' ב"ן.

זה ילד בגימ' ס"ב. היינו שם ב"ן, עם ט' אותיות והכולל. יוד הה וו הה ט' אותיות יוד הה וו הה ע"ה גימ' ס"ב, גימ' זה יולד

שאר היחוד: דחיית המוחין דקטנות ומיתוקם.

שם סלה גימ' תל"ה, גימ' ה"פ אלהים העולה ת"ל עם ה' אותיות הפשוטות או ה' הכוללים של ה' אלהים. אלהים אלהים אלהים גימ' ת"ל עם ה' אותיות אלהים גימ' תל"ה

שם בא"ת ב"ש יב, והנקוד מן זה ילד. י"ב אותיות אהיה יהוה אדני' והוא גימ' י"ב אותיות של אהי"ה הוי"ה אדני'.

להמתיק בהם הה' אלהים להמתיק בהם הה' אלהים הנז'. אלהים אלהים אלהים

ליל ו'

(יחוד לליל ג' וו': "שמש ירח עמד זבלה")

תקציר היחוד

א. מקורות: שערות"ק ל"ח ע"א יחוד ו', יר"א ח"א 780, רחובות הנהר ק"מ, ע"ח ח"א ס"ט ע"א מ"ק, בית לחם ח"א נ"ד ע"ג, נה"ש כ"ג ע"ב.

ב. מהלך היחוד ע"פ היום"ד: לצורך המשכת המוחין (פנים), יש צורך בהשפעת החשמ"ל שהוא ש"ע נהורין מפני א"א עם הח' חווירתי המשפיעים בהם (והם נקראים גם אור פניא-ל), ושורשם שהוא הוי"ה דע"ב שהם החיורתי עצמם (הש"ע נהורין עצמם מקורם הם שתי שמות קפ"ד שבאים מהחיורתי). המשכה זו תגרום למיתוק המוחין דקטנות ודחייתם עד ראש הבריאה. מיתוקם הוא ע"י מוחין דאבא שהוא הע"ב. אח"כ ע"י ז"א מתמתקים ב"פ ש"ך דינים דרחל ולאה שיהיו שם אדנ"י, ועוד שהיא מתמלאת בפשוט מלא ומלא דמלא, נ' אותיות (כמו ב"אתה גיבור" סידור פ"ג ע"ב). אז מאיר לה פשוט ומלא דמ"ה.

(א) מיוסד על הפסוק **שְׁמֶשׁ יָרַח עָמַד זְבֻלָּה לְאֹר חַצְיָיָךְ יְהִלְכוּ לְנֶגַה בְּרַק חַצְיֵיךָ:** (חבקוק ג' י"א)

חשמל וע"ב: הארה מפני א"א לז"א.

י' אותיות יוד הי ויו הי גימ' שפ"ח	חשמ"ל	שְׁמֶשׁ יָרַח עָמַד זְבֻלָּה ר"ת ע"ה בגימ' שפ"ח, כמספר חשמ"ל וי' אותיות דע"ב.
--	--------------	---

ב"פ קפ"ד: הוא שורש ש"ע נהורין. קפ"ד אלו מקורם בשמות ע"ב של החיורתי שיורדים לפני א"א.

יוד. יוד. הו. יוד. הי ויו. יוד. הי ויו. הי ע"ה בגי' קפ"ה	וחשמ"ל הוא סוד ש"ע נהורין הנמשכים מב' אחוריים דע"ב כל אחד ע"ה קפ"ה.
יוד. יוד. הו. יוד. הי ויו. יוד. הי ויו. הי ע"ה בגי' קפ"ה	
סה"כ בגי' ש"ע אורות	

שמות אלוקים: מזכיר את המבנה של קדירה בכוונת ציקי קדירה (סדור מ"ה ע"א). אלו מוחין דחכמה וחסדים דקטנות הנדחים עם הגעת מוחין דגדלות.

אלף למד הי יוד ממ	גימ' ש'	שְׁמֶשׁ יָרַח עָמַד זְבֻלָּה	ס"ת ע"ה גימ'
אלף למד הי יוד ממ	ה' אותיות	והוא מספר אלהים דיודי"ן וי"ג אותיות	י"ג אותיות
אלהים	ס"ה גימ' שי"ח	וה' אותיות הפשוט.	

א. שערות"ק ל"ח ע"א - דפו"י דמ"א ע"ב יחוד ו' וזה לשונו שם: שמש ירח עמד זבלה ר"ת גימ' שפ"ז והוא חשמ"ל בגימ', שהם ש"ע נהורין הנמשכים מן שני אחוריים דהוי"ה דיודי"ן שהם קפ"ד קפ"ד כנודע, ותמוין ג"כ בי' אותיות דהוי"ה דיודי"ן ע"ב עצמו עם חשמל היוצא ממנו הרי שפ"ח. אמר שמואל ע"ה.

ש"ך ש"ך דינים: אלו דינים דרחל ולאה שמתמתקים ואז תקרא אדנ"י.

שָׁמֵשׁ בגימ' תמ"ר, והם ש"ך דינים דלאה וש"ך דינים דרחל.
דִּינֵי דִּינֵי דִּינֵי דִּינֵי ש"ך דלאה
דִּינֵי דִּינֵי דִּינֵי דִּינֵי ש"ך דרחל

שמות אלקים: בינה וגבורות דדעת של מוחין דקטנות הנדחים עם בא מוחין דגדלות.

יְרַח בגימ' אלהים ברבוע וי"ה אותיות דפשוט ומלא.
א. אל. אלה. אלהים. אלהים גימ' ר' ה' אותיות
אלף למד הי יוד מם י"ג אותיות

ע"ב + מ"ב דע"ב: מוחין דאבא שנוכחותם גורמת למיתוק ולדחיית המוחין דקטנות.

עֲמַד בגימ' קי"ד, והוא הוי"ה דע"ב ומ"ב אותיות דפשוט ומלא ומלא דמלא.
יֹוֵד הִי וְיֹוֵד הִי ע"ב
יְהוָה מ"ב אותיות
יֹוֵד הִי וְיֹוֵד הִי
יֹוֵד וְיֹוֵד דְּלֶת. הִי יֹוֵד. וְיֹוֵד וְיֹוֵד הִי יֹוֵד סה"כ בגי' עמד
ויכוין למתק כל בחי' אלהים הנז'.

אדנ"י פשוט, מלא ומלא דמלא: הגדלת הנוק' ומילואה.

זְבֻלָּה בגימ' ג', והם ג' אותיות דפשוט ומלא ומלא דמלא דאדנ"י.
אדנ"י
אלף דלת נוֹן יוד
אלף למד פא. דלת למד תו.
נוֹן וְיֹוֵד נוֹן. יֹוֵד וְיֹוֵד דְּלֶת
סה"כ ג' אותיות כמס' זבולה

פשוט ומלא דמ"ה: ז"א מאיר בנוק' ואז נהפכה מ"תמר" (המורה על דינים) להיות "ביב" (י"ד אותיות דמ"ה).

שָׁמֵשׁ בא"ת ב"ש הוא שם קדוש ביב, והניקוד מן שמש ירח עמד.
שמו"ש בא"ת ב"ש כְּיָב גימ' י"ד כמספר י"ד אותיות
יְהוָה יוד הא ואו הא ויהושע הוא בגימ' י"ד, והוא הוי"ה פשוטה ומלאה דאלפי"ן שהם י"ד אותיות.

ליל שבת קודש

(יחוד לליל שבת: "האל המאזרני חיל ויתן תמים דרכי")

תקציר היחוד

א. מקורות: שערות"ק ס"ב ע"ב יחוד י"ט, יר"א ח"א 781, רחובות הנהר קמ"ז, אור החיים קפ"ה, שערה"ו ס' ע"א, סדור קל"ו רע"ב (חת"ך), ק"כ ע"א (ויעבור).

ב. מהלך היחוד ע"פ היום"ד: זמן היחוד ליל ש"ק אחר הסעודה. קודם חצות זמן יחוד יעקב ולאחריה מלוא קומת ז"א כמו בליל החול אחר חצות אך עם מיתוק ובעילוי והארה עצומה יותר מלילי החול. בניתיים רחל עלתה לחיק אימא להגדילה. אחר חצות יורדת רחל ועולה לאה לאימא. בזמן זה הזיווג יעקב ורחל מלוא קומת ז"א שהוא לזיווג ז"ן יחשב (אם כי זיווג ז"ן במוסף בלבד). לכן יעקב נקרא בלשון הרב ז"א". בזמן שקודם חצות אנו מכונים גם ליחוד הנוכחי שהוא יעקב ולאחריה גם לזה שיחול בנקודת חצות והוא יעקב ורחל. ביחוד נמשיך מוחין דאבא לז"א אך הם לצורך יעקב. ההמשכה מתחילה ממז"ס דא"א דרך המדרגות הנאות לאבא לחכמה שבו (מס' ת' של הד' יודין דע"ב) ועד הבינה שבו (כ"ח אותיות הם ט"ס דבינה) כי בינה דאבא מתייחסת בחכמה דאימא, משם לחכמה דאימא (קס"א עם י' אותיותיה) שבתוך ז"א. משם מתחילים לתקן אל לאה ואח"כ את רחל בבנין האח' שבהם (שבת עצמה נחשבת פנים כלפי ימות החול, אם כך התיקון יחשב לאח' דפנים). כעת מתחילים לבנות את לאה ע"י ז"א ע"י המשכת הארות החכמות דאז"א הנ"ל לט"ס דכח"ב שלה (הפשוט, המלא והמלא דמלא דב"ן, ל"ו אותיות. אח"כ יש לעורר ע"ב רי"ו וכ"ו (בחג"ת ז"א כמו בכונת "ויעבור" אלא ששם ללא ההוי"ה הפשוטה) ולהאיר מהם ללאה שהיא ד' של "שד"י" והיא ד' של קשר של תש"ר. אח"כ מאירים לרחל לצורך זיווג אחר חצות, שני שלישי חסד דת"ת ע"י ז"א. עכשיו נכוון להמשיך מוחין חדשים שתחילת המשכתם מחכמה דז"א כמו בכונת שים שלום (סדור ק"ט ע"א - ק"י ע"א) עד יסוד יעקב (מהם המוחין החדשים? אולי כוונתו למוחין דפנים, אך לפי הדוגמא של "שים שלום", כוונתו וודאי להמשכת הטיפה עד יסוד יעקב לצורך זיווג עם רחל אחר חצות). ההמשכה היא י"פ מז"ו מז"א ליעקב (למרות שכתוב כאן שההמשכה לז"א, יעקב נקרא עתה ז"א כי קומתו כקומת ז"א). גם נמשיך לו את השליש חסד העליון דת"ת כי זיווג קודם חצות בחול (מחזה ומעלה) ע"י היסוד העליון שבחזה דז"א לכן עתה יקבלו ואז גדלה קומתו ומתארך כשיעור קומת ז"א ונקרא

"תמים". עכשיו יוכל להאיר ללאה הנקראת "תם" ולרחל הנקראת "ים" והיא מ"ב דע"ב. אח"כ מזדווגים או"א וממשיכים מוחין חדשים לז"ן לצורך זיווג לאה ורחל הנקראות "אני".

(א) מיוסד על הפסוק **הָאֵל הַמְאֲזִרְנִי חֵיל וַיִּתֵּן תְּמִימִים דְּרַכָּי:** (תהלים ח"י ל"ג)

חת"ך וקע"א: השפעה ממו"ס דא"א לחכמה דז"א שבה אהי-ה ממוח חכמה דאימא.

הָאֵל הַמְאֲזִינֵי חַיִל וַיַּתֵּן תְּמִים דְּרַכֵּי

ר"ת גי' חת"ך, שהם ד' יודי"ן דהוי"ה
 דע"ב דא"א, כ"א כלולה מעשר הרי ת',
 וכ"ח אותיות מלא דמלא דע"ב, ס"ה גימ' חת"ך,
 מחכמה דא"א וז"א.

והוא סוד פסוק פותח את ידיך.

(א) ר"ל להמשיך מחכמה דא"א לחכמה דז"א

ר"ת גי' חת"ך

יֹוֹד הֵי וַיֵּן הֵי

ד' יודי"ן דע"ב כל אחד כלולה מעשר

*****

***** הרי ת'

עם כ"ח אותיות דמלא דמלא

יֹוֹד וַיֵּן דַּלְת. הֵי יֹוֹד. וַיֵּן יֹוֹד וַיֵּן. הֵי יֹוֹד

ס"ה חת"ך

והוא סוד פותח את ידיך ס"ת חת"ך

הָאֵל הַמְאֲזִינֵי חַיִל וַיַּתֵּן תְּמִים דְּרַכֵּי

ס"ת עם הכולל עולה קע"א,
 גי' אהי"ה דיודי"ן ועשר אותיותיו.

מספר **אלף הֵי יֹוֹד הֵי**
 אותיות **אלף הֵי יֹוֹד הֵי**

להוריד ד' יודי"ן דע"ב כ"א כלולה מעשר

יֹוֹד הֵי וַיֵּן הֵי

*****

***** הרי ת'

עם כ"ח אותיות דמלא דמלא

יֹוֹד וַיֵּן דַּלְת. הֵי יֹוֹד. וַיֵּן יֹוֹד וַיֵּן. הֵי יֹוֹד

ס"ה חת"ך

אל הס"ת שהוא אהי"ה דיודי"ן ועשר אותיותיו

מספר **אלף הֵי יֹוֹד הֵי**

אותיות **אלף הֵי יֹוֹד הֵי** ס"ה גימ' קע"א

ותכוין להוריד הר"ת שהוא היודי"ן דהוי"ה
 דיודי"ן וכ"ח אותיותיו כנז', אל ס"ת שהיא
 אהי"ה דיודי"ן ועשר אותיותיו (ר"ל מחכמה
 דא"א לז"א שבו אהי"ה ממוחין דאימא),
 ללא הרמוזה בתיבת האל.

א. יחוד זה אינו נוסח היר"א והוא לקוח מספר אור הלבנה, הלשון של היחוד הוא מהשד"ה. הביאורים בסוגריים הם מהגר"י קצין זצוק"ל [באור הלבנה עמ"ו קפ"ה-קפ"ז יעו"ש, שהסביר את השד"ה] וכתב שם שכ' היום"ד ז"ל בביאורו (בשערוה"ק) שיחוד זה הנשגב והנורא מאוד שייך לליל שבת קודש אחר הסעודה כגודע יעו"ש בביאורו וירוח לך.

ל"ו אותיות דב"ן: השפעת חת"ך וקע"א ללאה.

האל אח"כ תכוין להוריד הב' שמות הנז' (דר"ת וס"ת)
 (ר"ל משם ע"ב ד' יודי"ן וכ"ח אותיותיו ושם השני קס"א ועשר אותיותיו),
 ללאה הרמוזה בתיבת האל,
 והיא גי' ל"ו אותיות שבהוי"ה דב"ן,
 פשוט ומלא ומלא דמלא.

ל"ו אותיות גימ' לאה,
 ותמשיך הנז' לפרצוף לאה הרמוזה בתיבת האל
יהוה
יוד הו וו הו
יוד ואו דלת. הו הו. ואו ואו. הו הו

שד-י: המשכה מחג"ת דז"א ללאה שהיא ד' של "שד-י" והיא ד' של קשר תש"ר.

יוד הו וו הו ע"ב בחסד

המאזרני ע"ה גי' שד"י

יוד הו וו הו ע"ב דע"ב
יוד הו ואו הו מספר
יוד הו ואו הו אותיות

שהוא ע"ב רי"ו הוי"ה כנודע.
 ויכוין להמשיך כל זה בלאה שהיא ד' דשד"י
 שהיא קשר דתש"ר (א).

יהוה יוד הא ואו הא ע"ב דמ"ה
 סה"כ גימ' רי"ו בגבורה

יהוה כ"ו בת"ת

סה"כ גימ' שד"י
 להמשיך כל זה ללאה
 שהיא ד' דשד"י
 שהוא קשר דתפילין של ראש

חיל: המשכה לרחל.

חיל גי' כ"ד כ"ד

שהוא ב' שלישים תחתונים דת"ת דז"א מן החסד המתפשט בו, כי [בכל ספירה מחג"ת נו"ה דז"א יש בה חסד אחד ו] חסד גי' ע"ב ובי' שלישים שבו גי' חיל ויכוין להמשיכם לרחל (ב).

א. דוגמה לכך, בזמן היניקה, כמ"ש בע"ח שכ"ח פ"ב כי ז"א יונק משדי אימא הנקראים שד"י ועי"ז יהיה פרצוף יניקה דז"א שהוא חג"ת שיש בו מספר שד"י כי בחסד הוא הוי"ה דע"ב שכן חסד גי' ע"ב ובגבורה רי"ו שהם ג' ע"ב שנתקבצו בשמאל ע"ד ויעבו"ד ובת"ת הוא הוי"ה פשוט כי בת"ת שם הוי"ה עצמה ושלתתם כ"ו רי"ו ע"ב גי' שדי יעו"ש.

ב. וכמ"ש בע"ח שכ"א פ"ב כי ז"ס ושמתו כדכ"ד שמושותיך כי כתר הנוק' נעשה מב"ש ת"ת דז"א מבחינת החסד שבת"ת שהוא ע"ב וכל שלישי הוא כ"ד גם ז"ס וישראל עושה חיל כי ז"א הנקרא ישראל עושה חיל לנוק' ר"ל שנותן לה ב"פ כ"ד שמספרם חיל"ל וכן ז"ס הפסוק באלהים נעשה חיל ועי"ז והוא יבוס צרינו יעו"ש ב.

10 שמות מ"ו: המשכה מוחין חדשים מחכמה דז"א ליעקב.

וַיִּתֵּן גי' תס"ו כמס' עשר מלואי ע"ב,
 עם שש אותיות המילוי.
 יוֹד ה' וַי' ה' יוֹד ה' וַי' ה'
 יוֹד ה' וַי' ה' יוֹד ה' וַי' ה'
 יוֹד ה' וַי' ה' יוֹד ה' וַי' ה'
 יוֹד ה' וַי' ה' יוֹד ה' וַי' ה'

עם ו' אותיות המילוי יוֹד ה' וַי' ה', גימ' ויתן
 להמשיכם לז"א (עפ"י הדע"ה,
 צ"ל מז"א ליעקב הנקרא ז"א)

י-ה: המשכת ש"ע דחסד שבת"ת מז"א ליעקב. עכשיו הוא נקרא "תמים"

אור ש"ע דת"ת שהוא כ"ד
 יוֹד
 לז"א (שהוא יעקב)

תָּמִים גימ' ת"ץ. יכוין כי כבר המשיך לז"א
 (שהוא יעקב, כמו ב'וַיִּתֵּן") מספר תס"ו הנז', ועתה
 ימשיך לו גם אור שלישי עליון דחסד שבתפארת
 שהוא כ"ד כנ"ל, הרי נשלם לת"ץ כמספר תמי"ם.

תם ים: המשכה ללאה ורחל.

ז"א (שהוא יעקב) מאיר ללאה
 אֵלֶּף אֵלֶּף אֵלֶּף אֵלֶּף
 הנקראת תם

ועתה כבר יכול להאיר ללאה ולרחל הנקראים
 תמים. כי לאה נקראת תם, כמספר ד' אלפי"ן דד'
 שמות אהי"ה כנודע. (א)

ז"א (שהוא יעקב) מאיר לרחל
 הנקראת ים
 יְהוּדָה
 יוֹד ה' וַי' ה' יוֹד ה' וַי' ה'
 יוֹד וַי' דַּלֶּת. ה' יוֹד. וַי' וַי' ה' יוֹד
 ועוד שלישי תחתון ח' הרי י"ם

ורחל נקראת י"ם,
 שהוא המ"ב אותיות דהוי"ה דיודי"ן, שהוא חסד,
 שהיא לוקחת [אור שלישי אמצעי] מז"א.
 ועוד השליש האחר [התחתון] שלוקחת,
 שהוא [שליש הוי"ה פשוטה מספרן] ח',
 הרי הכל גימ' י"ם.
 (רחל קבלה שני שלישים של חסד שבת"ת,
 במילת "חיל").

א. מכוונת תורה לשמה שלוקחת לאה ד' אלפי"ן דארבע אהי"ה דאימא שהם לבושי חו"ב חו"ג דז"א, והם
 גי' מוד"ת כמבואר בע"ח שער ל"ח פ"א. וכתוב בשער הפסוקים פר' שמות בביאור שורה האמצעית, כי
 שרשם, שהוא בחינת כללות הארבע אלפי"ן, נשאר בז"א, ולאה לוקחת ת"ם. וז"ס ויעקב איש ת"ם ר"ל
 בעלה דלאה הנק' תם ע"ש.

ע"ב קס"א: זיווג פנים דאו"א לצורך המשכת מוחין חדשים לזו"ן.

						ותחילה יכוין למסור עצמו על קידוש השם, ולקבל עליו ד' מיתות בית דין
ע"ב	יוד הי ויו הי	א	ולייחדם ע"י	א	י	סקילה ע"י
ס"ג	יוד הי ואו הי	ה	ולייחדם ע"י	ד	ה	שריפה ע"י
מ"ה	יוד הא ואו הא	י	ולייחדם ע"י	נ	ו	הרג ע"י
ב"ן	יוד הה וו הה	ה	ולייחדם ע"י	י	ה	חנק ע"י

דַּרְכֵי גִמ' הו"ה דע"ב ואהי"ה דיודי"ן קס"א,
פנים דאו"א.
 ושניהם גימ' רג"ל, וע"ה גימ' דרכ"י,

יוד הי ויו הי   ע"ב - פנים דאבא
אלף הי יוד הי   קס"א - פנים דאימא
 גימ' רג"ל

יכוין לזווג או"א
איהיהיה
 להמשיך מהם המוחין לזו"ן   יכוין להמשיכם לזו"ן.

אני: המשכת מוחין לכח"ב דלאה ורחל לצורך זיווגם.

יכוין בשם קדוש שביחוד זה מוצאו מתיבת
תמים בחילוף א"ת ב"ש אימי, וניקודו כניקוד
ר"ת האל המאזרני חיל ויתן.

יכוין אימי גימ' אני כינוי ללאה ורחל והוא גימ' שם ב"ן יוד הה וו הה וט' אותיותיו יוד הה וו הה	יכוין בשם אימי הנז' שמספרו ס"א גימ' אני , שהוא כינוי ללאה ולרחל, כי אני גימ' הו"ה דב"ן ותשע אותיותיו שהוא בנוק'. וזהו שכתוב "ראו עתה כי אני אני הוא" .
---	--

(א) סגולה להעלות נשמתו למעלה בלילה

- מי שרוצה להעלות נשמתו בלילה בסוד פקדון צריך שיהיה בו א' מחמשה דברים אלו:
 (משערה"ק דף ט' ע"ד - דפו"י י"ב ע"א)
- א. שיכוין באותו יום בתפלתו כונה שלימה באופן שגרם בעת נפילת אפים דשחרית זווג עליון.
  - ב. שיתן באותו יום צדקה כתקנה שלא ידע למי נותנה, וגם המקבל לא ידע ממני נטלה וליתן צדקה לאדם ראוי והגון.
  - ג. שיהיה באותו יום כל היום בתפילין בלי היסח הדעת ולכוין בהם הכונה קצרה כמ"ש במקומו.
  - ד. להחזיר בני אדם בתשובה, או שימנע לאיזה אדם שמבקש לעשות עבירה ולהחזירו בתשובה מעוון ההוא.
  - ה. לזכור בעת שישן כל החטאים שעשה באותו יום ואפי' דקדוק קטן וישוב בתשובה ויתודה עליהם. (ובפע"ח שם כתב אין צריך בפרטות, אמנם צריך שיטרח ויזכור כל מה שיוכל מהחטאים שעשה ביום ההוא).

א. פע"ח דף ע"ח ע"ג. סידור היר"א זלה"ה ח"א עמו' 783.

פְּתוּחַ גמ' שט"ח + מ"ה + ס"ה
 יוֹד הִי וְיָו הִי . יוֹד הִי וְיָו הִי
 ח' חוורתִי
אלֶּה לְמוֹד אֱלֹהֵי לְמוֹד
 ש"ע דא"ח
יוֹד הֵא וְאוֹ הֵא
 לז"ח
אֱדָנִי
 ולנוק'

פּוֹתוּחַ אֶת יְדֶךָ שני יו"דין
 ר"ת פא"י, גי' ז' בשמות: **יְאֱהוֹנָן** י' ז' ז'
 חכמה דז"ח ר"ק דז"ח יסוד דנוק'
 ס"ת ז'ת"ך - (נסירה - חתך. חג"ת)
 מנחה שחרית שחרית מנחה
אלֶּה לְמוֹד הִי יוֹד מִם מוֹצֵצִין מוֹצֵצִין אֱלֹהֵי לְמוֹד הִי יוֹד מִם
 להמשיך פ"ו אורות
 מוחין דפנים דאח' **אלֹהִים אֱלֹהִים** השלמת הכתלים
 לכל מילוי שם אלהים דכל
 אח' דאח' דפר' נכ"י **ז'ת"ך** אח' דאח' דפר' נכ"י
 וחג"ת דפר' חג"ת דינ' דז"ח. וחג"ת דינ' דרחל הנק' לכה.
 לֶהֱ מוֹד י' וְד ם גי' רוח לֶה מוֹד י' וְד ם x2 רוח גי' חת"ך
אלֶּה לְמוֹד הִי יוֹד מִם אֱלֹהֵי לְמוֹד הִי יוֹד מִם
 ס"ת ז'ת"ך, צאתצ"ש סאל, צגי' **יְאֱהוֹנָן**

וּבְשֵׁי בֵיט גמ' חתך (גדה"י)
 מנחה שחרית שחרית מנחה
אלֶּה לְמוֹד הִי יוֹד מִם מוֹצֵצִין מוֹצֵצִין אֱלֹהֵי לְמוֹד הִי יוֹד מִם
 להמשיך פ"ו אורות
 מוחין דפנים דאח' **אלֹהִים אֱלֹהִים** השלמת הכתלים
 לכל מילוי שם אלהים דכל
 אח' דאח' דפר' נכ"י **ז'ת"ך** אח' דאח' דפר' נכ"י
 וחג"ת דפר' נכ"י דינ' דז"ח. וחג"ת דינ' דרחל (מקום נכ"י).
 לֶהֱ מוֹד י' וְד ם גי' רוח לֶה מוֹד י' וְד ם x2 רוח גי' חת"ך
אלֶּה לְמוֹד הִי יוֹד מִם אֱלֹהֵי לְמוֹד הִי יוֹד מִם
 חיצור של אח' ופנים דאח'

לְכָל וְזֵי רִצּוֹן רצון צגמ'
 קפ"ד קס"ח
 יוֹד. יוֹד הִי. יוֹד הִי. יוֹד הִי. יוֹד הִי. יוֹד הִי. יוֹד הִי
 יסוד אצח
אלֶּה הִי יוֹד הִי
 יסוד אימח
רִצּוֹן
 להמתיק רחל
 להמתיק צ' דמעין **מִן צִ פ ר** (פ"ר)
הִיִּן הִיִּן הִיִּן הִיִּן הִיִּן (ש"ך)
 גם יכוין להמשי' מזהרצון הגז' שפע ומזון וברכה רבה לכל העולמות.